

KIYAMET VE SON İNSAN

İbrahim Osman Kâhyâoğlu

KIYAMET VE SON İNSAN

Kitap Adı:	Kıyamet ve Son İnsan
Yazar:	İbrahim Osman Kâhyâoğlu
Editör:	Sevim Balcı
Yayın No:	4
Kategori:	Düşünce - Araştırma
Yayın Yönetmeni:	Ahmet Kahraman
Redakte:	Cevdet Bölükbaşı
Düzeltilti:	Serhat Kartal
Bilgisayar Uygulama:	Empati Ajans
Kapak Tasarımı:	Ali Koca
ISBN:	978-605-80753-1-3
1. Baskı:	Ocak / 2023

Baskı: Ofis Yayın Matbaa Ltd. Şti.
Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad. Işık San. Sit.
No: 19-B Blok Z-1 Topkapı, Zeytinburnu
Tel: 0(212) 576 47 15 Sertifika Numarası 14973

©2019, Tüm yayın hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz ve kullanılamaz.

Her türlü soru ve görüşleriniz için: "6666ayet.com" sitesini ziyaret ediniz. "kahyaoglu@6666ayet.com" mail adresinden görüş ve önerilerinizi iletebilirsiniz.

KIYAMET VE SON İNSAN

İbrahim Osman Kâhyâoğlu

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ.....	9
-------------	---

BÖLÜM 1

İSLÂM, MÜSLÜMAN VE İNSANIN TABİATI

Fıtrat dini islâm	11
Dikkatli olun	13
İslâm dini zarif ve kolay bir dindir.....	16
Kur'an olmuş ve olacakları anlatır.....	17
Akıllarına yattığı hâlde inanmıyorlar	20
Batıda elementer parçacık pozitronun keşfedilmesiyle çift yaratılmanın temel ilkesi bulunmuştur.....	22
Hakiki müslümanların belirgin bir takım özellikleri vardır.	23
İhlâs sûresi Allah'ın teklifini anlatır.	24
İnananlar sürekli uyanıklık üzerine olmalıdırlar.	27
Genel olarak insanın yapısı.....	27
Kendini bilmek.....	30
Kişinin önce kendini tanınması gerekir.....	31
İnsan kaç türlü kuvveden yaratılmıştır?	32
Kalbin hakikati.....	33
Beden ülkesi.....	35
Kuvvetleri doğru yerde kullanmak	36
İnsandaki iyi ve kötü huyun tabiatı.....	37
Bu bilgilere göre kendini kontrol etmelisin.	39

İnsan aslının cevheri melekî sıfattır	41
Kalp âleminin şaşılacak hâlleri	43

BÖLÜM 2

TEORİLER VE İDDİALAR

Evrende seksen bin âlem vardır.	47
Nûh Aleyhisselâm başka bir gezegenden gelmiştir.	48
Yeni bir çağ açılacak ve bu yüce Allah'ın bir mucizesidir.	50
Ey insan/Şiir	51
O büyük günde herşey sorulur.	52
Âdem aleyhisselâm teorisi	54
Serencam	56

BÖLÜM 3

KIYAMET VE ALÂMETLERİ

Peygamber Efendimizin bildirdiği on büyük kıyamet alâmeti:	59
On Büyük Alâmeti	59
1. Duman çıkacak	60
Duhân Sûresi Hakkında	60
2. Deccâl ortaya çıkacak.	61
3. Dâbbetü'l-arz çıkacak	63
4. Güneş batıdan doğacak.	63

5. Ye'cûc ve Me'cûc ortaya çıkacak.	64
Zülkarneyn Aleyhisselâm Ye'cûc Me'cûc	65
Kehf Sûresi.....	65
Yüce Allah'ın esmâsını, anlamının yolu Yüce Allah'ın Kur'ân-ı	
Kerîmi'ni anlamaktan geçer	73
Burada bir sır var	75
Kehf sûresi ve enerji köprüsü	78
Kehf sûresi'nde zaman genişlemesi.....	80
Zamanda ileriye veya geriye seyahat	81
Kehf sûresi ledün ilminde olgunluğun zirvesidir.	84
6.7.8. Doğuda, batıda yer çökmeleri	87
9. Yemen'den çıkacak olan büyük ateş	88
10 - Hazret-i İsâ gökten inecek:	88

BÖLÜM 4

SON İNSAN

Vay o ashabın hâline vay!	89
O gün zaman başka zamandır.	90
Allah'ım bu gafil insanları ıslah eyle.....	91
Kalan müslümanlara ne olacak?	93
Târik yıldızı ve yanında getirdikleri yıldızlarla	
kıyamet alâmetlerini başlayacak.	97
Birincisi doğuda bir yerin batması ki allahuâlem Asya kıtasının	
büyük bir bölümüdür. Peygamberimiz bunu haber vermiştir.....	97

İkincisi batıda bir yerin batması ki bu da Amerika ve Avrupanın bir bölümüdür allahuâlem.	100
Duhân / Duman	101
Deccâl'in zuhuru	106
Bunlar arasında çok önemli bekçiler vardır.	109
Yûsûf bir havas ilmi uzmanı ve İbrahim de bir nazar ilmi uzmanıdır ki ikisi de birer mücahittir.	110
Son insan İbrahim.....	112
Zaman/Şiir.....	115
Târık, 6666âyet Gezegeni	119
Ama dünya eski dünya değildir artık.	122
Sonuç	129
EK ARAŞTIRMA - İbnü'l-Arabî Şifresi	133
ŞİFRE SİMGELERİNİN AÇIKLAMASI	135
Kaynakça.....	139

İbrahim Osman KÂHYÂOĞLU

Yazar, Aksaray doğumludur. Temel eğitimine, Niğde, Aksaray'da başlayıp Kahramanmaraş'ta devam etti. Yüksek eğitimini Almanya'da tamamladı.

Küçüklükten beri araştırmaya, uzay ve gökbilimine meraklı olan yazar, bu eğilimini Almanya'da da sürdürmüştür. Çalışmalarını Kur'an, hadis ve modern bilim ölçülerine bağlı kalarak gerçekçi bir yaklaşımla ele almıştır. Uzay, zaman, mekân, enerji, çekim kuvveti gibi konuları hadis ve Kur'an bilgileriyle harmanlayarak, kendi çapında bir araştırma metodu oluşturmıştır. Söz konusu bu metot, doğru bilgiye saf (gerçekliğin kendisi) ve çelişkisiz mantıksal bilgilerle ulaşılabileceğini belirtmesiyle ortaya çıkmaktadır.

Keşiflerini, günümüz bilimsel gelişmelerini de içine alarak genişleten yazar, araştırdığı konulara Kur'an'dan deliller getirdikten sonra kendi yorumlarını da katarak konuyu açıklamaktadır. Yazar, uzay, psikoloji, mantık ve bilim üzerine çalışmalarına devam etmektedir. Bununla birlikte yazarın fiziğin kökleri olan madde, ışık hızı, insanın manyetik alanı ve dünyanın manyetik alanı hakkında özgün görüşleri vardır.

Yazarın kitaptaki düşüncelerinin kaynağını, Kur'an, hadisler ve günümüz bilimsel gelişmeleri teşkil etmektedir.

2000'li yıllarda Almanya'da bir şirkette yöneticilik yapmaya başlayan yazar, hâlen Almanya'da araştırmalarına devam etmektedir.

ÖN SÖZ

Kıyamet alâmetleri, hiç kuşkusuz Peygamberimizin hadislerinde haber verdiği şekilde gerçekleşecektir. Bu süreç birbiri ardına gelecek birtakım olağanüstü alâmetlerin sonunda Güneş sistemimize bir takım gezegen ve göktaşlarının girmesi ile başlayacak ve Güneş'in batıdan doğması ile son bulacaktır. Dünya'da ve Güneş sistemimizde dağınıp bozulmalar yaşanacak ve tüm evren toz toprak hâline gelirken yeryüzünde hayat sonlanacaktır.

Elinizdeki kitap, Peygamberimizin (s.a.v.) haber verdiği şekilde kıyamet alâmetlerinin ortaya çıkış ile başlayacak olan olaylar silsilesinin anlatımını kapsamaktadır. Bu sürecin işleyiş farklı olacaktır. Şöyle ki; kendi ilham ve araştırmalarıma dayanarak olayların nasıl vuku bulacağını ifade ediyorum. Örneğin, Güneş sisteminde aniden bir x gezegeninin (Târik, 6666âyet Gezegeni, s.119) çıkacağını bu gezegenin ve beraberinde getirdiklerinin sistemin dengesini bozacağını ve bunun kıyamet alâmetlerinin başlangıcı olacağını belirtiyorum. **Burada anlatılanlar sadece bir görüştür, ilhama dayalı bir kurgudur.** Zaten kıyamet belirtileri konusunda biz de İslâm dinindeki mevcut alâmetlerin aynısını destekliyoruz ve inanıyoruz. Tek fark bu oluş sürecinin nasıl gerçekleşeceği ile ilgilidir. “KIYAMET ve Son İnsan” adını taşıyan bu kitap, yazarının kendi dilinden ve üslubundan ilhamına dayalı olarak kıyamet olaylarının akışını özet olarak anlatmaktadır.

Bizim bu kitapta anlattığımız kıyamet alâmetlerinin çıkışı yönünden bilinen alâmetler ile aynı fakat alâmetlerin nasıl başlayacağı ve bu oluşun nasıl gerçekleşeceği, yönünden bir ilk olacağına inanıyoruz. Hatta iddia edilecek derecede mantıksal ve Kur'an'daki kıyamet sahnelerini hatırlatması bakımından ilgi çekeceğini düşünüyoruz.

İbrahim Osman Kâhyâoğlu
Köln- Almanya / 2022

BÖLÜM 1

İSLÂM, MÜSLÜMAN VE İNSANIN TABİATI

Bana yazmayı öğretilip doğru yolu gösterdiği için yüce Allah’a sonsuz hamdüsenâlar olsun.

Onun kulu ve Resûlu Peygamber Efendimiz Hazreti Muhammed’e de sonsuz salâtüselâm olsun. Ashabına ve ehline de selâm olsun.

Fıtrat dini islâm

Bismillâhirrahmânirrahîm

Yüce Allah bizleri fıtrat dinine davet etmektedir. Fıtrat dini insanın yaratılış amacı ne ise odur. Bu durum Rûm sûresi âyetlerinde şu şekilde geçer:

O hâlde sen hanîf olarak bütün varlığınla dine, Allah insanları hangi fıtrat üzere yaratmışsa ona yönel! Allah’ın yaratmasında değişme olmaz. İşte doğru din budur; fakat insanların çoğu bilmezler. (Rûm: 30)

Gönülden O’na yönelin, O’na saygısızlıktan sakının, namazı kılın ve şirke sapanlardan, dinlerinde ayrılığa düşüp -her bir grubun kendindeki beğendiği- fırkalara ayrılanlardan olmayın. (Rûm: 31-32)

Günümüzde tam mânâsıyla yüce Allah'ın fitrat dini-ne yönelip İslâm dini üzerinde olan insanların bu dini yaşamalarının önüne şeytan birçok engeller çıkartmaktadır. Bu İbrahim (a.s.) zamanında da böyleydi şimdiki zamanda da böyledir. Şeytâniyet aklı ile her türlü teknolojik silahı yaparak insanlara saldırmaktadır. Bu teknolojilerin şerinden Allah'a sığınmak ona kaçmak, ona yönelmek tek kurtuluş çaresidir. Bu âhir zamanda şeytanların yönettiği bir dünyada yüce Allah'a tam mânâsıyla yönelmek bir cesaret meselesi hâline gelmiştir. Bu konuda kesin kararlılık gösterip çelik gibi, düşman seddinin önünde durup hakkı savunmak gerekir. Ne mutlu böyle yapan kardeşlerimize.

Günümüzde hak din islâm üzerinde yani fitrat dini üzerinde açıkça konuşmak ve yorum yapmak, düşüncelerini özgürce ifade etmek şimdiki âhir zamanda iyice zorlaşmıştır. Hak dini savunmak için düşüncelerini özgürce ifade edenler, tağut yönetimler tarafından hapishanelerde işkence altına alınmaktadır. Çok cesaret gösterip ölümü göze alıp konuşanlar ise kendini dünyaya satmış şeytan imparatorluğu tarafından çeşitli zulüm ve işkencelerle şehid edilmektedir. Günümüz müslümanları bunları görmekte fakat iman zayıflığı yüzünden sesini çıkartamayıp, geçim derdi ile korkutulup hâline şükretmeye zorlanmaktadır. Hâlbuki Rabbimiz âyette *“Mü'minler ancak kardeşirler; öyleyse iki kardeşinizin arasını düzeltin, Allah'a itaatsizlikten sakının ki rahmetine mazhar olasınız.”* (Hucurât: 10) buyurmaktadır. Buna göre gerçek müslümanların üzerine, hakkı değil gücü esas alan sistemler ile doğru yola gelinceye kadar mücadele etme sorumlulukları düşmektedir.

Buna göre, âhir zamanda müslümanlar üzerinde iki seçenek vardır. Ya islâm üzerinde olan insanların gele-

ceği, refahı, mutluluğu için sadece Allah’a yönelerek ve Allah’tan korkarak deccâl imparatorluğu sistemi ile cihat edeceksin. Ya da sisteme boyun bükerek teslim olup bu çarkın bir parçası olarak korku imparatorluğu sisteminin sana verdiği talimatlara uyarak dinini yaşamaya çalışacaksın. Şu anda müslümanlar bu iki seçenek arasında sıkışmış bulunmaktadır.

İşte şimdi sana sesleniyorum ey insan:

Hak dinde olduğunu ilân eden insan doğru dinde veya fırkada olduğun konusunda eminsen;

- Taptığın her neyse taptığın şey için ölmeye hazır mısın?

- Siz islâm dini üzerinde olan ve Allah’a yönelen insan yüce Allah için ölmeye hazır mısınız?

Dikkatli olun!

Bu sorular iki tarafı keskin bir kılıç gibidir ve insanları Fırka-i Nâciye (kurtuluşa eren zümre) ve diğerleri olmak üzere ikiye ayırır. Kurtuluş ehli ile gaflet ehli bu iki sorunun cevabında ortaya çıkar. Allah’a gönülden bağlı olanlar, her daim ölüme hazırdırlar. Ondan bir an bile geri durmazlar. Bütün emirleri dinlerler, kalpleri uyanıktır. Gaflet ehli ise o anki görüntüye kanıp, dünyayı tercih eder. Azıcık bir mefaatleri için, üç beş günlük dünya hayatında rahat etmek için, farkında olarak veya olmayarak şeytan imparatorluğunun safında yer alırlar... Bu durumdan Allaha sığınırız.

Ashab-ı nâciye kurtuluş ehlidir. Bunlar yaptıkları amellerin karşılığını görecektirler. Yüce Allah’ın emirleri ve yasakları onlar tarafından itirazsız olarak hemen yapılır. O yüzden her daim fitrat dini üzerindedirler.

Eğer namazlarını mazeretsiz kılmıyorsan sen fitrat din üzerinde değilsin.

Eğer sana zekât düştüğü hâlde vermiyorsan sende fitrat din üzerinde değilsin.

Eğer mazeretsiz ramazan orucunu tutmaz, durumun iyi olduğu hâlde hac ibadeti yapmazsan sende fitrat din üzerinde değilsin demektir.

Gaflet ehli olmaktan Allah’a sığınırız, o gaflet ehli ki **Allah’ın mekrine uğramışlar** ve doğruyu yapıyorum zannına kapılarak dünyayı satın almaları sonucu hata yapmaktadırlar. Yani şeytan imparatorluğuna yardımcı oluyorlar. Bu şekilde tarafımızı bilemeyip gaflet ehli olmaktan Allah’a sığınırız.

“Mekr” kelimesinin mânâsı

Açıklamak gerekirse; Sözlükte “aldatmak, hile yapmak suretiyle birinin amacına ulaşmasını engellemek” anlamında masdar ve “hile, aldatma” mânâsında isim olarak kullanılır. Allah’a nisbet edildiğinde “kötüleri hilelerinden dolayı cezalandırmak, tuzak ve düzenlerini etkisiz hâle getirmek” mânâsına gelir (Râgıb el-İsfahânî, el-Müfredât, “mkr” md.; Kâmus Tercümesi, II, 687). Mekr kavramı yedi âyette isim ve fiil sîgalarıyla Allah’a nisbet edilmiştir (M. F. Abdülbâkî, el-Mu‘cem, “mkr” md.). Bazı âyetlerde de inkârcıların peygamberlere ve inananlara karşı düzenledikleri hileler mekr kökünden türeyen fiillerle ifade edilerek bu tür hilelerin yalnız sahiplerine zarar vereceği, Allah’ın bunları tesirsiz hâle getireceği ve sahiplerini cezalandıracağı bildirilmiştir (el-En‘âm 6/123-124; en-Nahl 16/26, 45; Fâtır 35/10, 42-43; el-Mü‘min 40/45). Kur’ân-ı Kerîm’de Cenâb-ı Hakk’a

izâfe edilen mekr kavramı inkârcıların Allah'a ve O'nun âyetlerine, Semûd kavminin Sâlih peygambere, yahudilerin Hz. İsâ'ya ve müşriklerin Hz. Peygamber'e karşı tertipledikleri hile ve tuzakları takip etmekte olup hiçbir âyette mekr iptidâen Allah'a nisbet edilmemiştir. Bu durum ilâhî mekrin Cenâb-ı Hak tarafından başlatılan bir eylem olmadığı, inkârcı, zalim ve münafıkların hile ve tuzaklarının onların aleyhine çevrilmesi konumunda bulunduğunu gösterir. (Bkz. TDV İslâm Ansiklopedisi).

Günümüzde o kadar çok din ve fırka türedi ki kendilerince bunların hepsi doğru yolda ve fitratta olduğu konusunda hemfikirdirler. İşte bu şekilde firkalara ayrılanları Rabbimiz uyarmaktadır:

Gönülden O'na yönelin, O'na saygısızlıktan sakının, namazı kılin ve şirke sapanlardan, dinlerinde ayrılığa düşüp -her bir grubun kendindekini beğendiği- firkalara ayrılanlardan olmayın. (Rûm: 31-32)

Bu firkalara ayrılanlar, ister doğru yolda olduğu zanında olsunlar, isterse doğru yolda olduğundan şüpheleri olsun hak dine hiçbir zarar veremezler. Allah katında hak din İslâmdır. Bu değişmez bir gerçektir.

Hak ve tevhid dini olan İslâm'a bugüne kadar çok defa şeytan imparatorluğu tarafından tahrif edilme cüretkârlığında bulunulsa da Allah celle celâluhû buna izin vermemiştir.

Bu şeytan imparatorluğu, hakkı değil, gücü esas alan bir yönetimdir ki başını kapitalizm çekmektedir. Sonra sıra diğer tağut yönetimler ve kendini dünyaya satmış düşünce kuruluşları gelmektedir. Bunların düşüncelerinin temelinde dünya çıkarları yatmaktadır. Hepsi bir olup düşüncelerini birleştirip İslâm'a, yani hak din olan fitrat dinine savaş açmışlardır.

Bu şekilde neye uğradığını anlayamayan insanlar, nefisleri ve menfaatleri uğruna şeytanın telkinleriyle ana yol olan İslâm'dan saparak ara ve tâli yollara girmişlerdir. Veyahut sonu olmayan bâtil bir çıkmaz yolla sürüklenmiştir. Bu şekilde bâtil olarak birçok dernek ve sivil toplum kuruluşlar adı ile faaliyet göstermişlerdir.

Bu durum birçok inanç ve fırkanın çıkmasına sebep olmuş ve bu şekilde bölünenler hepsi hakkın yolunda olduklarını zannetmişlerdir. Kendilerini ana yol üzerinde olduğu iddiasını öne sürmüşlerdir. Oysa çoğu fırka dünya menfaati, çıkar, makam ve mevki, ticaret, konusunda bir din anlayışı oluşturmuştur. Bunların artık din ile bir alâkaları kalmamıştır, birer ticarethâneye dönüşmüşlerdir.

Ama doğru yolun yolcuları kararlıdır, hiç şaşmazlar. Günümüzde âhir zamanda bu şeytan imparatorluğunun tahakkümü altında yaşamak zor gibi görünse de doğru yolda olanlar için doğru yolu bulmak kolaydır.

Hazreti Kur'ân'a uymak ve yüce Allah'ın emir ve buyruklarını yerine getirmek insanı ana yolda, yani fitrat dini üzerinde tutacaktır Allah'ın izniyle.

İslâm dini zarif ve kolay bir dindir.

Evet, İslâm dininin inceliklerini ve zarifliğini o ince ayarlarını Peygamber Efendimizin yaşantısını ve hadislerini anlamak insanı fitrat dini üzerinde tutacaktır Allah'ın izniyle.

Hazreti Kur'ân'ı biz İslâm dini üzerinde olan varlıklara indiren el-gafûru'r-rahîm'e sonsuz hamdüsenâlar olsun. Yüce Rabbimize şükürler olsun.

Yüce Allah ilk önce Kur'ân'ı yaratmıştır. Sonra ona muhatap olan insanı, okuyup anlasın beyân etsin diye göndermiştir.

Kur'an olmuş ve olacakları anlatır.

Hazreti Kur'an kâlû belâdan, yani insanın yaratılışından kıyametin kopmasına oradan mahşere, cennet ve cehenneme kadar olan süreyi anlatır.

Kur'ân-ı Kerîm'de anlatılanları bir zaman çizelgesi yapsak ve burdan olaylara baksak, şu ana kadar anlatılanların çeyreğinden biraz fazlası gerçekleşmiştir. Kıyamet alâmetlerini anlama ve gerçekleşme bakımından bakar isek, daha yarısı bile vuku bulmamıştır Allahuâlem.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bir hadîs-i şerifte şöyle buyurmaktadır.

“Ben insanlığın ikinci vaktinde geldim.” (İbn-i Kesir tefsiri, 12/6549) buyuruyor.

Gerçekten Kur'ân-ı Kerîm'in insana indirilmesi bir lütuf ve rahmettir bununla birlikte sorumlulukları da vardır.

İnsana verilen bu zor görev Kur'an'da şu âyetlerde geçmektedir.

Şayet biz bu Kur'ân'ı bir dağın üzerine indirmiş olsaydık, onu Allah korkusundan titremiş ve paramparça olmuş görürdün. İşte bu misalleri insanlar düşünsünler diye veriyoruz. (Haşr: 21)

Ve insanların genel hâli de Asr sûresi âyetlerinde geçer.

1 - Asra yemin olsun ki,

2 - İnsan mutlaka ziyandır.

3 - Ancak iman edenler, sâlih amel (iyi işler) işleyenler, birbirlerine hakkı tavsiye eden ve sabrı tavsiye edenler bunun dışındadır.

Buna göre insan her zaman bir hüsrandır ve bu Kur'ân ilminden çoğu insan gafildir. Ayıkmak için, düşünmek çalışmak çabalamak gerekir.

Hazreti Kur'an bir masal değildir. O anlayanlar için bir nurdur ki bu nur herkese nasip olmaz. Üzerinde çokça düşünmek gerekir.

Allah'ın salih kulları Allah'ı anmak için Kur'an okurlar ve bunu hep yapmak isterler, yemezler, içmezler dünyayı düşünmezler sadece Allah'ı düşünürler. Yarattığı âlemleri düşünür ve şu sonuca varırlar: “Yâ rabbe'l-âlemîn senin zâtına sonsuz hamdüsenâlar olsun bizleri hak fıtrat dini üzerinde yarattığın için”.

Sâlih kullar hep şöyle murad ederler “Yâ rabbe'l-âlemîn melek'ül-mevt bir an önce ruhumuzu alsa da sana kavuşsak”.

Kur'an yerlerin ve göklerin imrendiği öyle bir zikir dir ki onu bir de Allah'ın meleklerinden dinlesen; “Ah işte o zaman yâ rabbe'l-âlemîn bizler gerçekten hüsrandaymışız” deriz.

O melekler Kur'an okuduğunda ruhun titrer o sesin bu dünyadan olmadığını ruh anlar.

O melekler Kur'an okumaya başlarken Bismillahirrahmanirrahîm ile başlar. “Ah” dersin “yâ rabbe'l-âlemîn bu tilavet hiç bitmesin”.

Allah'ım senin meleklerin bu aciz kula biraz daha Kur'an okusalar senin için her şeyi yapmaya hazırım dersin.

Sizlere tuhaf mı geliyor bu ifadeler; meleklerin Kur'an okuması. Allah'ın zikrini olağanüstü varlıklardan gereği gibi anlayarak dinlemek, oysa sen bu melekleri çıplak gözle görsen korkudan sapsarı kesilir ve titremeye başlar, yemeden içmeden kesilirsin.

Günümüzün insanları Allah'ın azabını unutmuşlardır, Kur'an'da beyan edilen kavimler de unutmuştu. İşte bu unutma, sıradanlaşmanın, akılsızlığın ve farkındalıksız bir yaşam oluşturma sonucudur. Oysaki Allah bir çok âyette “Akledin, tefekkür edin” buyurmaktadır.

İnsanoğlu çok büyük bir ziyanda ve hüsrandadır günümüzün vurdumduymazlığı teknolojinin getirdiği şımarıklık, İslâm'ı tehdit etmektedir.

İslâm'ın düşmanları yakın bir gelecekte bu dini yok etme hayelleri içerisinde. Kendilerini teknolojileri sayesinde üstün görselerde ve kibirlenip bizi aşağılasalar da müslümanların da mutlaka bir plan vardır. Elbette en büyük plan Allah'ın planıdır.

Bu plan sessizce işliyor. Bu âhir zaman kavimlerini ve özellikle İslâm ülkelerini öyle bir deniyor ki... Yüce Allah c.c. Benî İsrâil'i denediği gibi, biz müslümanları da denemektedir.

El-gafûru'r-rahîm olan Allah'ın azabı aslında bu zamana hak olmuştur, zamanı geldi de geçiyor bile, Allahüâlem. Yeryüzüne azap melekleri indi bile sadece o emri bekliyorlar. Aslında dünya üzerinde yer yer devam eden çatışmalar ve zulümler bu azap meleklerinin indiğinin habercisidirler.

Yüce Allah azap etmeden önce o kavim veya kavimleri çeşitli belâ ve musibetler ile dener. Hâlâ daha anlamazlar ise azgınlıkları artarak devam ederse işte o zaman azap o kavimlere hak olur.

Şeytan, insanoğluna azap edilmesini pekçok sever. Aslında bu Allah'tan gelecek azap İslâm dini üzerinde

olanlara dıştan bir azab gibi görünse de iyice bakıldığında bir rahmet olduğu görülür.

Ama bu durum, İslâm üzerinde olmayanlara bir azab gibi görülür.

Bu azab gibi görülenler, dünyadan soğusunlar da bana yönelsinler diye dünyayı sevmeyenlere bir rahmettir. Dünyaya meyledip onu çokça sevenler için de bir azaptır aslında.

Yüce Allah’a sonsuz hamdüsenâlar, O’nun kulu ve Resûlu Muhammed’e çokça salât-ü selâmlar olsun. Yalnızca ona yönelip O’na hamd ederiz; “Rabbimiz bizi dünyada ve âhirette azaptan koru, sen bizim rabbimizsin” deriz.

Evet, işte şu zamanda Peygamber Efendimizin bizlere bildirdiği ve haber verdiği büyük kıyamet âlametlerinin başlamasının zamanında yaşıyoruz Allahüâlem.

“Akıllarına yattığı hâlde” inanmıyorlar

Bakara sûresinin 75. âyetindeki durum günümüz inanmayanlarının hâlini öğrenmek bakımından çok önemlidir. Bu âyetteki “akıllarına yattığı hâlde/o kelâmı iyice anlamış olmalarına rağmen” ifadesi çok belirgindir. Yani akılları inansa bile o akıllı kullanıp iman etmiyorlar. Bu durum Kur’an’da şu şekilde ifade edilir:

“Şimdi (ey mü’minler!) onların size inanacaklarını mı umuyorsunuz? Oysa onlardan bir zümre, Allah’ın kelâmını iştirirler; sonra o kelâmı iyice anlamış olmalarına rağmen yine de bile bile onu tahrif ederlerdi.” (Bakara:75)

Allah rızası için bu âyetlerin ne anlama geldiğini anlamaya ve anlatmaya çalışacağım.

Aslında bu âyetlere mânâ vermek için geçmişe veya geleceğe bakmaya gerek yok, yalnızca içinde yaşadığımız şimdiki zamana bakmak yeter de artar bile. Çünkü insanların bazıları evrendeki mükemmel çalışma düzeni ve işleyişini apaçık gördükleri hâlde yaratıcının varlığını kabul etmiyorlar.

Âyetle, yüce Allah'ın da buyurduğu gibi gerçek mü'minler içlerinden, İslâm istikametinde olmayan insanların da doğru yolu bulmasını, onların da müslüman olmasını dilerler.

Yüce Allah'ın Bakara: 75'teki âyetinde buyurduğu gibi, inanmayanlardan bir zümre Allah'ın kelâmını işitirler. Ancak anladıktan sonra Kur'ân'ı bile bile tahrif ederler. Çünkü dünyevî menfaatleri bunu gerektirmektedir.

İşte bu grup veya zümreler seküler düşüncede olan, inançsız bilim insanları ve düşünürlerdir. Hemen şimdi ve peşin olanı, yani dünya hayatını istemektedirler, yalan yanlış haber yapmaktan geri durmazlar. Hem de içimizdeki sapık fırkalardır bunlar ve bölünüp parçalanmışlardır.

Daha geçen yüzyılda cahil bilim adamları herşeyin çift yaratılma âyetleriyle alay ederlerken, bu yüzyılda teknolojik gelişmeler sayesinde bu gerçeğin apaçık ispatlanması ile suspus olmuşlardır. Çünkü bilim aşağıda anlattığımız şekilde çift yaratma olayının doğruluğunu desteklemiştir. Bilimsel çalışmalar artık bu âyetlerin doğruluğunu teyid etmektedir.

“Ve herşeyden çift çift yarattık, olur ki ibret alırsınız...” (Zâriyât, 49)

Batıda elementer parçacık pozitronun keşfedilmesiyle çift yaratılmanın temel ilkesi bulunmuştur.

Elektron, atomu meydana getiren temel elemanlardan biridir. O, negatif olarak, en küçük elektrik yük birimine sahiptir. Pozitron da elektronun kütlesi kadar kütleyle sahip olmakla birlikte onunkinin aksine pozitif elektrik yükü taşıyan elementer bir taneciktir.

Dünyadaki sistemlerde de birbirinin eşi veya çifti denecek sistemler mevcuttur. Örneğin dünyanın iki kutbu birbirinin eşidir. Suyun yapısındaki oksijen ve hidrojen birbirinin çiftidir. Bu misalleri çoğaltmak mümkündür.

Cenâb-ı Hak bütün her şeyden çiftler yaratmıştır. Bu eksi-artı, yukarı-aşağı, erkek-dişi vb. şeklindedir. Bazılarının nasıl olduğunu bilmememiz, olmadığına delil olmaz. Yukarıdaki misaller bütün kâinatta caridir.

Atomlardan galaksilere kadar bu kanun caridir. Bütün sistemlerin ve canlıların yapı taşlarını teşkil eden atomlarda, eksi yüklü elektronların yanında artı yüklü pozitronların bulunması, elektronun çifti veya eşi pozitron demektir. Yine atomun başka parçaları olan proton ve nötronlarında aynı şekilde eşleri veya çifti mevcuttur.

Bu bilgiler bilim tarafından yeni yeni keşfedilmektedir. Hâlbuki Kur'ân-ı Kerîm yaklaşık bin dört yüz yıl öncesinden bunları haber vermektedir.

Dünya âleminde gece - gündüz, iyi - kötü, güzel - çirkin gibi ifadeler aslında birbirleri ile etkileşime girip gerçeği dilendirmektedirler. Biz insanlar geceye bakıp gündüzün değerini bilmeli, gündüze bakıp gecenin değerini bilmeliyiz. İyice anlamayı pekiştirmek için mahlûkat zıt tabiatla yaratılmıştır.

Gerçekten de bilim insanları yaptıkları keşiflerde atomun en küçük yapıtaşının bile artı yükler ve eksi yükler olarak çift olduğunu henüz geçen yıllarda keşfetmişlerdir.

Fakat bütün bunlar bile o fâsık düşünürleri tatmin etmemiştir. Hâlâ bir tekliği aramaktalar. Hazreti Kur'ân'ın âyetlerini anladıkları hâlde bu zümre yine de tatmin olmaz ve birçok yanlış teori ile insanların kafalarını karıştırırlar. Bu da bize Bakara sûresi'nin 75. âyetini hatırlatır. Görüldüğü gibi akılları yettiği/akıllarına yattığı hâlde hâlâ kafaları karıştırmak için, bunları örtbas ederek, "Acaba yeryüzünde bu âyete zıt bir durum var mıdır? Varsa belki buluruz..." hevesi ile arayışlara girmektedirler.

Hakiki müslümanların belirgin bir takım özellikleri vardır.

Allah'tan korkup-sakınırlar. Allah'ın yasakladığı veya rızasına aykırı olan bir şeyi yapmaktan çok çekinirler. (*Âl-i İmran*, 3/102; *Yâsîn*, 36/11; *Tegâbün*, 64/15-16; *Zümer*, 39/23)

Allah'tan başka hiç kimseden korkmazlar. (*Ahzâb*, 33/39)

Allah'a şükrederler. Bu nedenle ekonomik yönden darlıkta ya da bollukta olmaları onlara herhangi bir üzüntü ya da böbürlenme vermez. (*Bakara*, 2/172; *İsrâ*, 17/3; *İbrahim*, 14/7)

Kesin bilgiyle iman etmişlerdir. Allah'ın rızasını kazanmaktan dönmek gibi bir düşünceye asla kapılmazlar. Her gün daha şevkli ve heyecanlı biçimde hizmetlerini sürdürürler. (*Hucurât*, 49/15; *Bakara*, 2/4)

Bu konuda İhlâs sûresinin meâli ve tefsiri bulunup mutlaka okunmalıdır. Mânâsı anlaşılıp itikadî olarak ona uygun şekilde iman edilmelidir.

İhlâs sûresi Allah'ın tekliğini anlatır.

Kur'ân-ı Kerîm'in bir din kitabı olduğu ve onun âyetlerinin Allah'ı doğru tanıtmayı ve O'na karşı kulluk görevlerini bildirmeyi hedeflediği dikkate alınınca İhlâs sûresinin bütün sûrelerle ilişkisinin bulunduğu görülür. Meselâ Fâtiha sûresindeki, “*Biz ancak sana ibadet eder ve ancak senden yardım dileriz*” meâlindeki âyetle Allah'ın **samed** ismi arasında böyle bir ilişkinin varlığı dikkat çekmektedir. İhlâs'tan sonra gelen Felak ve Nâs sûrelerinde ise insanlar, “samedîyyet” diye ifade edilen Allah'ın büyük lütufkârlığından ve koruyuculuğundan istifade etmeye çağrılmaktadır.

Peygamberimizin belirttiğine göre İhlâs sûresi Kur'ân'ın üçte birine denktir. Bu sûrede Cenâb-ı Hak, kâfirlerin Peygamberimize Allah hakkında soru sormaları sonucu, kendisini tanıtmıştır.

İhlâs sûresi

1. De ki: “O, Allah'tır, bir tektir.”
2. “Allah Samed'dir. (Her şey O'na muhtaçtır; O, hiçbir şeye muhtaç değildir.)”
3. O'ndan çocuk olmamıştır (Kimsenin babası değildir). Kendisi de doğmamıştır (kimsenin çocuğu değildir).”
4. “Hiçbir şey O'na denk ve benzer değildir.”

Aslında Hazreti Kur'an'da belirtilen tekliğin sadece Allah'a (c.c.) mahsus bir ilim olduğu, İhlâs sûresini okuyunca anlamak mümkündür.

Ama bu zümre işine gelen âyetleri anlamakta işine gelmeyen anlamamakta diretmektedir.

Ve şeytanların vesvesesini dinleyip ipe sapa gelmeyen, yalan yanlış, ispatlanması mümkün olmayan teoriler üretmektedirler.

Tekliğe giden vahdet yolu, ancak İslâm istikameti üzerinden geçmektedir. Bilimin tüm verileri ancak onun yarattığı âlemin açıklamasından ibarettir. Bu ise insanlık hazmettikçe peyderpey gerçekleştirecek bir durumdur.

İslâm'a bilim ve seküler düşünce yolu ile Batı ve iş birlikçileri tarafından büyük saldırılar yapılmaktadır. Bu düşünceler ürettikleri dezenformasyonla, Allah'ın insana verdiği akıl melekesini tek güç olarak tanımaktadırlar. Henüz bütünü tanımadıkları, görmedikleri evren ve sisteminin işleyişini anlamlandıramıyorlar. Sadece bu varlık sisteminin parçalarını bilim adı ile akli işleterek ürettikleri birkaç teknoloji ve batıl medeniyetle, hâşâ, ilâhlık iddia etmektedirler. Bunlar Allah'a düşmanlardır. Ortaya koydukları tanrıtanıma din düşmanlıkları ile kendilerini ilâh yerine koyma amacı gütmektedirler. Bilim ve teknoloji adı altında fitne ve fesad, bozulmayı ve ayrışmayı dünyaya aşlamaktadırlar. Bu islâm için bir saldırı ve tehdittir. Hâlbuki akıl, insana doğruyu yanlıştan ayırmak için verilmiş bir melekedir ve onun ürünü olan teknoloji ise Allah'ın Rahmân isminin bir göstergesidir.

İnançsızlığın sınır tanımadığı günümüzde bu saldırı sadece müslümanları değil yahudi ve hıristiyanları da düşündürmektedir.

Özgür düşünce potası altında tüm semavî dinlere karşı şeytanın başlattığı bu gizli savaş, Allah'a inananlar ile şeytanın ayak takımı olan dünyalık piyonları ile tüm hızıyla sürmektedir.

Dikkat ettiğimizde hemen hemen hiç kimsenin umu-

runda olmayan bu savaş dolaylı olarak beraberinde Allah'a isyanı ve inançsızlığı getirmektedir.

Dolaylı olarak diyorum çünkü tahakküm insanlar arasında bir baskı aracı olmakta, piyasa ve sistemi sekteye uğratarak manipüle etmektedir. Bunun sonucunda hayat pahalılığı gibi yan etkileri ortaya çıkmakta bu da fakir fukara müslüman ve ezilen kısmı etkilemektedir.

Bu şekilde zor durumda kalan insanlarda, inanların kalplerinin zayıflamasına, kalplerinin önemsiz (geçim derdi ve dünyalık edinme) bilgilerle doldurmaya çalışmalarına ve sonunda şeytanın hile ve tuzaklarına düşmeye kadar varan durumlar oluşmaktadır. Bu durum Allah'a inananları endişelendirip üzmemektedir.

İnsanlardaki inançsızlık alâmetlerine bakarak bu âhir zamanda kıyametin yaklaştığını anlamak mümkündür. Bu son derece vahim ve düşündürücüdür. Çünkü Peygamberimiz kıyamet kopmadan önce bütün dünyanın müslüman olacağını bildirmiştir. Bu durum şu şekildedir:

Sahih hadislerde kıyamet kopmadan önce bütün dünyanın müslüman olacağı, daha sonra gittikçe müslümanların sayılarının azalacağı ve sadece şerli insanların kalacağı, kıyametin de bunların üzerine kopacağı ifade edilmektedir. Bu hadislerden bazıları şöyledir:

“Yeryüzünde Allah, Allah diyen oldukça kıyamet kopmayacak.” (Tirmizî, Fiten 35)

“... Daha sonra Allah yumuşak bir rüzgâr gönderir ve kalbinde zerre miktarı iyilik ve iman bulunan herkesin canını alır. Geriye tamamen şeytana itaat eden, putlara tapan insanların en şerlileri kalır ve onlar bu hâlde iken sûra üfürülür...” (Müslim, Fiten, 52, 110)

İnananlar sürekli uyanıklık üzerine olmalıdırlar.

Aslında şöyle bir dünyayı seyretsek şöyle bir gökyüzündeki Ayı, Güneşi ve yıldızları seyre dalsak bu evrenin sonsuz olduğu düşüncesi içimizde doğabilir. Bu sistemi, bu ince nizamın işleyişini bir düşünsek akıl hayretler içinde kalır.

Ama yüce Allah kitabı Kur’ân-ı Kerîm’de bu evrenin veya evrenlerin sonsuz olmadığı konusunda biz insanları uyarıyor. Çünkü yüce Allah âlemlerden ganîdir ve âhîrette herşey yok olacak, Rabbimiz “Bugün mülk kimin?” diyecektir. Kimse olmadığından bu soruya yanıt veren de olmayacaktır. Sonra tekrardan hayat ve can iade edilip cennet yaşamı başlayacaktır.

Yalnız yücelik ve ikram sahibi Rabbinin yüzü (zâtı) kalacaktır.” (Rahmân: 27)

Buyrularak bâki olanın ancak Allah olduğu varlığın ise geçici olduğu vurgulanmaktadır. İnsan vaktinin değerini çok iyi bilmelidir. Dünya hayatını boşa geçirmeyip âhiret için çalışmalıdır.

Genel olarak insanın yapısı

Nefs-i emmâredeki insan boş işler yapmaktan hoşlanır. Özellikle boş işlere (mâlâyânî) bağımlı olduktan sonra değersiz işlerden vazgeçmek zorlaşır. Çünkü insan zayıf bir varlıktır.

Mâlâyânî kavramını TDV İslâm Ansiklopedisi’ni temel alarak açıklamak gerekirse; sözlükte “kişi için bir anlam ve değer taşımayan, onu ilgilendirmeyen” mânasındaki mâ lâ-ya’nî tabiri “insanın yapmaması hâlinde günah işlemiş olmayacağı, şahsının veya malının zarar görmeyeceği davranışlar” (krş. Gazzâlî, III, 113); “kişi-

nin ihtiyaç duymadığı, kendisi için gerekli olmayan, fayda sağlamayan işler, fuzûlî sözler” (Teftâzânî, s. 57) olarak açıklanmıştır.

Kur’ân-ı Kerîm’de mâlâyânî tabiri geçmemekle birlikte abes (boş, amaçsız, gereksiz iş) (el-Mü’minûn 23/115), lağv (boş ve mânasız söz) (el-Mü’minûn 23/3; el-Kasas 28/55), lehv ve la’b (oyun ve eğlence) kelimeleri mâlâyânîye yakın anlamlarda kullanılmıştır. Ayrıca insanların hayatlarını din ve dünyaları için hayırlı, yararlı işlerle zenginleştirmeleri gerektiğini ifade eden pek çok âyet vardır. Hadislerde ise mâlâyânî tabiri geçmektedir. Buhârî’nin el-Câmi‘u’l-saḥîḥ’inde bir bab, çok soru sormanın ve kişinin kendisini ilgilendirmeyen (mâ lâ-ya’nî) işler yapmaya kalkışmasının mekruh olduğuna dair hadislerle ayrılmıştır (“İ’tişâm”, 3). Hz. Peygamber, İslâm ahlâk kültüründe mâlâyânînin terim hâlini almasına kaynaklık eden bir hadisinde, “Kişinin mâlâyânîyi terketmesi müslümanlığının güzelliğindendir” demiştir (Müsned, I, 201; İbn Mâce, “Fiten”, 12; Tirmizî, “Zühd”, 11).

Yüce Allah insanı zayıf yaratmıştır ama insan tam mânâsıyla Allah’a bağlanırsa nefsinı terbiye eder ve ruhunu güçlendirirse akabelerden geçerek zayıf olmaktan çıkıp insan-ı kâmil olur. Mutasavvıflar Kur’an’da geçen akabe kelimesini, “maksada ulaşmak için aşılması, yok edilmesi gereken tabii engeller ve nefsânî bağlar” olarak yorumlamışlardır. İbrâhim b. Edhem, bir kimsenin sâlih kişiler derecesine çıkabilmesi için refah, izzet, rahatlık, uyku, zenginlik, tamah kapılarını kapatıp sıkıntı, zillet, cehd, uykusuzluk, fakirlik, ölüme hazırlık kapılarını açmaktan ibaret olan “altı akabe”yi aşması gerektiğini söyler. İbnü’l-Arabî’ye göre sûfî ile muradı olan hak arasında sarp ve dik bir yokuş vardır.

O, tabiatı itibarıyla bu yokuşun alt tarafındadır. Zirveye çıkmak için bu dik yokuşun aşılması gerekir. Tepe noktasına çıkılıp öte tarafına bakılınca artık bir daha geri dönülemez; çünkü dönülmesi imkânsız bir noktaya ulaşılmıştır. Sûfilerin, “Döner yoldan döner, eren dönmez” sözü bu makam için söylenmiştir. Bu tepe noktası “işrâf” ve “ittilâ” makamıdır.

Halvetiyye tarikatında nefsin emmâre, levvâme, mülhime, mutmainne, râziyye, marziyye ve kâmile sıfatları onun akabeleri kabul edilir. Bu yedi akabe lâilâhe illallah, Allah, hû, hak, hay, kayyûm, kakhâr zikriyle aşılar ve her akabe safhasında bir nur tecelli eder. Bu nurlar sırasıyla şöyledir: Mavi, sarı, kırmızı, siyah, yeşil, beyaz ve renksiz.

İnsana zarar çoğu zaman kendinden gelir. Bu kendisini tanıyamamaktan dolayı varlığını sadece beden hissetmesinden dolayıdır. Oysa insanın özü düşünceden ibarettir. Diğer taraftan insan çok hassas bir varlıktır. Duyguları ve hisleri vardır. Bu duygu ve hisleri olgunlaşmamış nefs-i emmârenin eline verilirse kötü fiiller oluşur. Hâlbuki kâinata bakarak, kendini bir arayış içine sokmalı, kâinatın yaratılışı hakkında düşünmeli, “Ben kimim? Nereden geldim? Amacım nedir? Nereye gidiyorum?” benzeri sorularla muhatap olup araştırmalıdır. Ancak bu çalışmaların sonunda mü'min olursa gerçek amacını bilebilir. Böyle bir yola koyulursa amaçlılık ilkesi ortaya çıkar ve doğruyu yavaş yavaş bulabilir. İnsan bu konularda çok temkinlidir ve şüphecidir.

İnsan eğer nefsin derecelerini geçip nefs-i mutmainneye gelmemişse hayvani hisler ve duyguların esiri olur. Bu da o kişinin nefs-i emmare veya nefs-i levvâmede olduğunu gösterir. Bu da onu saldırgan yapar. Bir an önce nefs-i mutmainneye gelmek gerekir.

Dünyaya yeni gelen insan ilk defa gerçeklik ile karşılaştığından insanları ve çevreyi tanımakta zorlanır bun-

dan dolayı ürkektir, nefsi emmarede iken eline güç verirse gaddar bir kişiliğe sahip olabilir.

İnsanın duyguları kuvvetlidir, sevdiği özlediği bir durumu kaybettiğinde hüzünlenir. Bazen sınır tanımayaarak hiddetlenir, bağırır çağırır. Çünkü sevdikleri elinden çıkmıştır gitmiştir. Böyle yaparak yaratana karşı pek isyankâr olmaktadır.

İşte insan bu varlık âlemini düşünmezse, şükretmezse yaratana karşı kayıtsız kalırsa nankörlük etmiş olur. Bu anlamadığı hâlde anlamış gibi davranması insan için boşa vakit geçirmektir. İnsanoğlu bu dünyada hiç ölmeceğini zanneder, bu tür insanlar göğsünü gererek, böbürlenerek, kibirli bir şekilde gezer bu âlemde, oysa günlerini boşa geçirmekteler haberleri yok.

Onlara ölüm gelmiş çatmış ne fayda umurlarında değildir. Ölüm bir tadıdır, bir yok oluş değildir, bir ortam değiştirmedir ama bunu bilemezler. Onların semiz bedenleri yeryüzünde heybetli bir şekilde dolaşmaları seni üzmesin, onlar mânâ âleminde ölmüşler, cesetleri üzerinde bu dünyada sadece dolaşmaktadırlar, şuursuzdurlar.

Yüce Allah bu tür insanlara, şu âyette bile ümitlerini kesmemelerini belirtmektedir:

De ki: “Allah şöyle buyurdu: Ey kendi nefisleri aleyhinde haddi aşan kullarım! Allah’ın rahmetinden ümit kesmeyiniz! Çünkü Allah, bütün günahları bağışlar. Şüphesiz ki O, çok affedicidir; merhamet sahibidir.” Zümer: 53

Keşke tüm insanlar bu âyeti bilseydiler.

Kendini bilmek

İnsanlığın yaratılışından bu yana hak düşünce sahipleri insana “*kendini bil, nefsinı tanı*” demişlerdir. Bu tanıma işi gerçekleşince, kişi hem kendindeki kuvvetlerin ne işe yarayacağını, hem de evreni daha iyi anlayıp yaratıcısına doğru bir yol arayacaktır.

Kişinin önce kendini tanıması gerekir.

Bu konu büyük Âlim İmam-ı Gazzâlî'nin “Kimya-i Saadet” isimli kitabında şu şekilde geçer:

Bil ki, Allah Teâlâ'yı tanımanın anahtarı, kişinin kendini tanıyıp bilmesidir. Bu yüzdendir ki, şöyle buyurulmuştur: “**Nefsini**” (kendi hakikatini) bilip tanıyan, Rabbini tanır. Bu mevzuda Cenâb-ı Hak şöyle buyurmuştur: “Pek yakında onlara dışlarında ve kendi nefislerinde âyetlerimizi (kudretimizin ve varlığımızın belgelerini) göstereceğiz. Tâ ki, (Peygamberin söylediğinin) hak olduğunu anlasınlar.” (Fussilet: 53)

Senin bâtınında toplanan sıfatların bir kısmı umum hayvanlara, bir kısmı yırtıcı hayvanlara, bir kısmı şeytanlara ve bir kısmı da meleklerle mahsus sıfatlardır. Sen bunlardan hangisindensin? Cevherinin hakikati hangisidir? Hangileri tekrar alınmak üzere sana verilmiştir? Bunu bilmezsen, saadetini arayamazsın. Çünkü her birinin gıdası ayrı, saadeti başkadır. Hayvanın gıdası ve saadeti yemek, uyumak ve çiftleşmektir. Eğer hayvan isen, gece-gündüz mideni doldurma ve çiftleşme yollarını ara. Yırtıcı hayvanların gıdası ve saadeti yırtmak, parçalamak, öldürmek ve saldırmaktır. Şeytanların gıdası ise kötülük, aldatmak ve hile yapmaktır. Meleklerin gıdası ve saadeti Allah Teâlâ'nın cemâlini müşahededir. Hırs, tasallut, hayvan ve yırtıcı hayvan sıfatları melekliğe çıkan yol değildir. Eğer sen aslında melek cevheri isen, Allah Teâlâ'yı tanımaya uğraş ve kendini o cemâli müşahede edecek hâle getir. Kendini şehvet ve gazap elinden kurtar ve bu hayvan ve canavar sıfatlarının sende niçin yaratıldığını anlamaya çalış. Onlar, seni kendilerine esir etmek, kendi hizmetlerinde çalıştırmak, gece - gündüz bedava hizmet ettirmek için mi yaratılmışlardır? Yoksa senin onları esir etmen, ilerde vâki olacak yolculukta onları kendi

emrine alman, birinden binek hayvanı, diğerinden silâh yapman için mi yaratıldılar? Bu dünyada kaldığın birkaç gün içinde onlardan faydalan. Ancak böylece kendi saadet tohumunu elde edebilirsin. Saadet tohumunu elde ettikten sonra, onları ayaklarının altına al ve yüzünü saadeti-nin bulunduğu tarafa çevir. Orası seçilmiş kullar için Allah Teâlâ'nın zâtı, avam için ise cennet diye tâbir olunur.

O hâlde bu mânâların hepsini bilmen lâzımdır. Böylece kendinden az bir şey bilmiş olursun. Bunları bilme-yenin dinden nasibi, suret ve görünüştür. Dinin hakika-tinden, özünden haberi yoktur.

İnsan kaç türlü kuvveden yaratılmıştır?

Kendini tanımak, bilmek istersen, iki şeyden yaratılmış olduğunu bilmelisin. Biri zahirî kalıp. Buna be-den derler. Göz ile görülebilir. Diğeri bâtın mânâsındadır. Ona nefis derler, rûh derler ve kalb derler. Bu ancak ha-kikat gözü ile bilinir. Baş gözü ile görülemez. Senin ha-kikatin, aslın, bu bâtın mânâsındadır. Ondandır gayrisi ona tâbidir. Onun askeri ve hizmetçisidir. Biz bu mânâyı kalb ismini vereceğiz.

Bütün bedeninin padişahı odur. Hak Teâlâ'yı tanımak, O'nun cemâlini müşahade etmek, onun sıfatıdır. Teklif onadır. Hitab onadır. Asıl saadet ve şekavet onun içindir. Beden, bütün bunlarda ona uymaktadır. Onun hakikati-ni bilmek, sıfatlarını tanımak, Allah Teâlâ'yı tanımanın, bilmenin anahtarıdır. Onu bilmeye çok uğraş ki, o çok yüksek bir cevherdir. Melekler cevherindendir. Onun asıl madeni, Allah Teâlâ hazretleridir. Oradan gelmiştir, tek-rar oraya dönecektir. Buraya gurbete gelmiştir. Ticaret ve ziraat tohumu ekmek için gelmiştir. O hâlde bu mânâdaki ticaret ve ziraatı bilmelisin.

Kalbin hakikati

Varlığı bilinmeyince, kalbin hakikati anlaşılamaz.

Kalbin varlığı aşikârdır. Zira insanın kendi varlığında şüphesi yoktur. İnsanın varlığı bu kalıbı ile değildir. Bu kalıp, ölüde de vardır, fakat ruhu yoktur!

Biz kalb demekle, ruhun hakikatini kasd ediyoruz. Bu ruh olmazsa, beden temiz olamaz. Gözünü kapayıp kalıbını, gökleri, yerleri ve gözle görülebilen her şeyi unutsa da kendi varlığını zaruri olarak bilir. Her ne kadar kalıbından, yerden, gökten ve göklerde olanlardan haberi olmasa da, kendinden haberi olur. Bu hususta dikkatli düşünen bir kimse, âhiretin hakikatinden bir şeyler anlar ve yine anlar ki, bu bedeni ondan alırlar; o ise bir yerde kalır, yok olmaz.

Ruhun hakikatinin mahiyetini, ona mahsus sıfatların neler olduğunu bildirmeye dinimiz müsaade etmiyor.

Fakat bizim kalb dediğimiz rûh, Allahü Teâlâ'yı tanımak, bilmek yeridir. Bu konuda başlangıçta tutulacak din yolu mücâhededir. Bir kimse şartlarına uyarak mücâhede yaparsa, bu marifet kendiliğinden hâsıl olur. Kimseden dinlemesine lüzum kalmaz. Bu marifet Allah Teâlâ'nın buyurduğu şu hidâyet cümlesindendir: “Rızâmızı İsteyip, zahir ve bâtın düşmanlarla cihâd edenlere cennetlerimize kavuşma yollarını hidâyet ederiz” (Ankebût: 69) Mücâhededesini henüz tamamlamayanla, ruhun hakikati hakkında konuşmak doğru olmaz. Fakat mücâhededen önce kalbin askerini bilmek lâzımdır. Zira kalb askerini tanımayan, (nefsiyle) cihad edemez.

İnsanın bedene ihtiyacı vardır.

Beden, kalbin ülkesidir. Bu ülkede kalbin çeşit çeşit askerleri vardır. Âyet-i kerîmede, “Senin Rabbinin asker-

lerini, O'ndan başkası bilmez" (Müdessir: 31), buyuruldu. Kalb âhiret için yaratılmıştır. Onun işi, saadeti aramaktır. Allah Teâlâ'yı tanımak, bilmek ise, Allah Teâlâ'nın yaratıklarını bilmekle ele geçer. Bu da bütün âlemdir. Âlemdeki acayip şeyleri tanımak, ona hisler duygular yoluyla gelir. Bu hisler ise beden ile varlıkta durmaktadır. O hâlde, marifet tanımak, bilmek onun avıdır. Hisler de tuzağıdır. Beden, binek hayvanıdır ve onun tuzağının taşıyıcısıdır. Bunun için, onun bedene ihtiyacı vardır. Beden, sudan, topraktan, sıcaklıktan ve rutubetten mürekkebtir. Bu yüzden zayıf ve muhtaçtır. Helâk olmasından korkulur.

İçerden, acıkma ve susama; dışardan, ateş, su, düşmanlar ile canavarların ve başka şeylerin kendini öldürmek istemeleri sebebiyle korkudur. Açlık ve susama sebebiyle yemek ve içmek ister. Bunun için iki askere muhtaçtır. Biri zahirde, el, ayak, ağız, diş, mide gibi. Diğerî bâtında, yemek ve içmek isteği gibi. Dışardaki düşmanlardan korunması için iki askere ihtiyacı vardır: Biri zahirde, el, ayak, silâh gibi. Diğer bâtında, hışım ve gazab gibi. Görmediği gıdayı istemesi ve görmediği düşmanı defetmesi mümkün olmadığına göre, idrak etmeye, anlamaya ihtiyacı vardır. Bir kısmı zahirdedir. Beş duyu organı olan göz, burun, kulak, dil ve el gibi. Bir kısmı da bâtındadır. Onlar da beştir ve yeri dimağdır: Hayâl kuvveti, düşünme kuvveti, ezberleme kuvveti, hatırlama kuvveti ve vehim kuvvetidir. Bu kuvvetlerden her birinin hususî işleri vardır. Bir tanesine zarar gelirse insanın işi dünyada da âhirette de aksar.

Bu dıştaki ve içteki askerler, kalbin emrindedirler. Kalb ise hepsinin âmiri ve padişahıdır. Dile emir verince hemen konuşur. Ele emredince tutar. Ayağa emredince, yürür. Göze emredince, bakar. Düşünce kuvvetine emir verince, düşünür. Hepsini onun İsteğine ve emrine vermişler-

dir. Böylece bedeni muhafaza ederler. Bu, azığını alıncaya, avını elde edinceye, âhiret ticaretini bitirinceye ve kendi saadet tohumunu ekinceye kadar devam eder. Bu askerlerin kalbe itaat etmesi, meleklerin Allah Teâlâ'ya itaat etmesine benzer ki, hiçbir emrine muhalefet edemezler. Hatta yaratılış icabı olarak ve isteyerek, emrolunanı yaparlar.

Beden ülkesi

Beden bir şehre benzer. El, ayak ve azalar şehrin sanat erbabı gibidir. Şehvet, maliye müdürü gibidir. Gazab, şehrin emniyet âmiri gibidir. Kalb, bu şehrin padişahıdır. Akıl ise padişahın veziridir. Padişahın bunların hepsine ihtiyacı vardır. Memleketin idaresi ancak bunlarla yürür.

Fakat maliye müdürü olan şehvet, yalancıdır, sebepsiz yere başkalarının işine karışır ve saçma sapan konuşur. Vezir olan aklın söylediklerine muhalefet eder. Şehvet daima, memlekette olan bütün malları toplamak, almak ister. Emniyet müdürü mesabesinde olan gazab, şerir, şiddetli, azgın ve serttir. Herkesi öldürmek, her şeyi kırmak, dökmek ister. Bunun gibi, şehrin padişahı daima veziri ile meşveret ederse, yalancı ve tamahkâr maliye müdürünü hırpalarsa, onun vezire uymayan sözlerini dinlemez, emniyet müdürünü onun peşine takıp sebepsiz ve lüzumsuz iş görmekten onu men eder emniyet müdürü, yapmak istediği haksızlıklardan dolayı onu döver ve incirtirse, memlekette asayiş ve nizam olur. Bunun gibi, kalb padişahı, veziri olan aklın işareti ile iş yaparsa, şehvet ve gazabı zabturbat altına alıp akla uymalarını emrederse, akli onlara tâbi eylemezse, beden memleketinin işleri düzgün olur. Saadet yolu ve Allah Teâlâ'ya kavuşma yolu kapanmamış olur. Eğer akli, şehvet ve gazaba esir ederse memleket harap olur. Padişah, bedbaht olup helâk olur.

Kuvvetleri doğru yerde kullanmak

Bundan önceki anlattıklarımızdan, şehvet ve gaza-
bın, yemek-içmek ve bedeni korumak için yaratıldığı an-
laşıldı. Demek ki, her ikisi de bedene hizmet ediyorlar.
Yemek ve içmek, bedenin yemidir, gıdasıdır. Beden duy-
gulara hamal olarak yaratılmıştır. O hâlde beden, hisle-
re [duygulara] hizmet ediyor. Duygular ise aklın haber
toplaması için birer casus olarak yaratılmıştır. Böylece,
onun tuzağı olurlar. Onların vasıtasıyla, Allah Teâlâ'nın
isimlerindeki hayranlık verici şeyleri bilir. Demek ki duy-
gular, akla hizmet ediyorlar. Akıl ise kalb için yaratılmış
olup onun mumu ve kandili olmak, ona ışık tutmak için-
dir. Bunun nûru ile Allah Teâlâ'yı görür. Kalbin cenneti bu-
dur. Şu hâlde, akıl da kalbin hizmetçisi oldu. Kalb ise Allah
Teâlâ'nın cemâline bakmak için yaratılmıştır.

Demek ki, kalbi yarattılar ve bu memleket ile askeri ona
verdiler. Bu binek vasıtasıyla toprak âleminden, a'lâ-yı'il-
liyyine sefer eylemesi için, bu beden bineğini ona esir eyle-
diler. Bu nimetin hakkını gözetmek ve kulluk şartlarını ye-
rine getirmek isterse padişah gibi, memleketinin ortasında
oturmaya lâîk olur. Allah Teâlâ'ya döner ve maksadı Al-
lah olur. Âhireti, vatanı ve devamlı duracağı yeri; dünya-
yı konak yeri; bedeni binek vasıtası; elini, ayağını ve diğer
organlarını hizmetçi, aklını vezir, şehvetini maliye müdü-
rü, gazabını emniyet müdürü, duygu organlarını istihbarat
memuru eyler. Her birine bir başka yerde vazife verir. O, o
şehrin haberlerini toplar. Beynin ön tarafında bulunan hayal
kuvvetini, istihbarat şefi yapar. Böylece istihbarat memur-
larının getirdiği bütün haberler onda toplanır. Beynin arka-
sında bulunan ezberleme kuvvetini emniyet âmiri yapıp, is-
tihbarat vesikalarını, istihbarat şefinden alır, muhafaza eder
ve zamanında akıl vezirine arz eder. Memleketten gelen ha-
berlere göre vezir, memleketin tedbirini ve padişahın sefer
hazırlıklarını sağlar. Askerlerden biri gibi görünür. Şehvet,

gazab ve diğerleri padişaha başkaldırırsa, ona itaat etmezlerse ve ona giden yolu tutarlarsa, onlarla cihad etmek, yola getirmek çaresiyle meşgul olur. Onları öldürmek istemez. Çünkü onlar olmadan memleket işleri yürümez. Burada tedbir, onları itaat etmeye zorlamaktır. Böylece, ilerde vaki olacak seferde, ona düşman değil, dost ve yardımcı olurlar, hırsız ve yol kesici değil... Böyle yaparsa kurtulur, said olur. Nimetin hakkını vermiş olur. Bu nimetin mükâfatına vaktinde kavuşur. Eğer buna muhalif hareket ederse, başkaldıran düşmanlarla ve yol kesicilerle anlaşır, padişahın nimetine küfür etmiş olur. Şaki olur. İşlediği suçun cezasını bulur.

İnsandaki iyi ve kötü huyun tabiatı

İnsan kalbinin, içinde bulunan bu iki asker ile alâkası vardır. Her birinden bir sıfat ve bir ahlâk kendisinde hâsıl olur. Bu ahlâklardan bazıları kötü olur; onu helâk eder. Bir kısmı iyi olur; onu saadete kavuşturur. Bu ahlâkın tamamı çok ise de dört ana esasta toplanmıştır. Bunlar, hayvan, canavar, şeytan ve melek ahlâkları sıfatlarıdır. Kendisine yerleştirilmiş olan, şehvet ve hırs sebebiyle hayvanlara ait işleri yapar. Yemeyi ve cimâyı çok fazla istemek gibi. Hışım sebebi ile köpek, kurt ve aslanların yaptığını yapar? Vurmak, öldürmek, eliyle ve diliyle insanlara musallat olmak gibi. Hiyle, aldatma, sûret-i haktan görünüp kandırma, karıştırma, insanlar arasında fitne - fesat çıkarma sebebiyle, şeytanların yaptığını yapar. Kendisine verilmiş akıl sebebiyle de, meleklerin yaptığını yapar. İlmi ve salâhı sevmek, kötü ve çirkin şeylerden sakınmak, İnsanları barıştırmak, kendini süflî (alçak, âdi) işlerden uzak tutmak, amellerin marifeti ile şâd olmak, cehalet ve bilgisizlikten utanmak gibi.

Hakikatte insanın kabuğunda (özünde değil) dört şey vardır: Köpeklik, domuzluk, şeytanlık ve meleklik.

Mezmûm ve kötü olan köpek; şekil, el, ayak ve derisi ile mezmûm değil, belki, kendisinde bulunan insanlara saldırma sıfatı sebebiyledir. Domuz, şekil itibariyle mezmûm ve kötü olmayıp hırs, şer, murdar ve çirkin şeyleri çok istemesi sebebiyledir. Köpeklik ve domuzluk ruhunun hakikati bu mânâlardır. İnsanda da aynıdır. Bunun gibi şeytanlığın ve melekliğin hakikati, söyleyeceğimiz şu mânâlardır: İnsana, meleklerin nurlarının eserlerinden olan, akıl nuru ile sûret-i haktan görünmeyi ve şeytanın aldatmasını keşif eylemesi emredildi. Böylece şeytan, rezil ve rüsvay olur ve hiç fitne yapamaz. Peygamber Efendimiz (sallâllahü aleyhi ve sellem) buyurdu ki: “Her insanın bir şeytanı vardır. Benim de vardır. Fakat Allah Teâlâ onu yenmeme bana yardım eyledi. Benim yanımda zelil oldu. Hiçbir kötülük yaptıramadı”. Yine insana, bu hırs ve şehvet hıncırını ve gazap köpeğini terbiye edip, eli altına alması emredildi. Böylece onun emri olmadan kalamaz ve oturamaz. Eğer böyle yaparsa, kendisinde bu yoldan iyi ahlâk ve sıfat hâsıl olur. Bu da onun saadet tohumu olur. Eğer böyle yapmayıp onlara hizmet eder, her arzularını yerine getirirse, kendisinde kötü ahlâk meydana gelir. Bu da onun şâkilik tohumu olur.

Böyle bir kimsenin hâlini, kendisine uykuda yahut uyanırken bir misal ile gösterebilir, kendini bir hıncırın veya köpeğin önünde onlara hizmetçi gibi görür. Bir müslümanı bir kâfir elinde esir bırakanın hâlinin nasıl olacağını herkes bilir. Meleği, köpeğe, hıncıra ve şeytana esir edenin hâli bundan daha fenadır.

İnsanların çoğu, insaf edip gaflet perdesini kaldırırsa, gece - gündüz nefsinin arzu ve isteklerinde hazır olduklarını görürler. Görünüşte insana benzeseler de hakikatte hâlleri böyledir. Yarın, kıyamet gününde mânâlar görü-

necektir. Suret, mânâ şeklini alacaktır. Şehvet ve hırsı galib olanlar, kıyamette, hıncır şeklinde görünür. Hıncı galib olanlar, kurt suretinde görünür. Bunun içindir ki, bir kimse, rüyada bir kurt görse, o kimsenin, zâlim olmasıyla tâbir olunur. Eğer domuz görürse, bu rüyanın tabiri, o kimsenin çirkef, murdar olması şeklinde olur. Çünkü rüya ölüme benzemektedir. Şöyle ki: Uyku sebebiyle, bu âlemden uzaklaşıyor. Suret, mânâyâ tâbi oluyor. Böylece, herkes, bânını ne şekilde ise o surette görülür. Bu büyük bir sırdır. Bu kitap bunu kaldıramaz.

Bu bilgilere göre kendini kontrol etmelisin.

Kendi bânında bu dört pehlivan ve âminin bulunduğunu öğrenmiş oluyorsun. O hâlde kendi hareket ve duruşlarını murakabe eyle (kontrol et). Ancak böylece, bu dünyada, bu dörtten hangisine uyduğun anlaşılır. Muhakkak bilmelisin ki, her hareketinden kalbinde bir sıfat hâsıl oluyor. O sıfat da sana benzer. Seninle beraber öbür dünyaya gider. Bu sıfata ahlâk derler. Ahlâkın tamamı da dört pehlivandan meydana gelir.

Eğer şehvet hıncırına itaat edersen, sende çirkeflik, murdarlık, hayâsızlık, hırsızlık, yaltakçılık, münafıklık, harislik, çekememezlik, başkalarının elemine memnurluk ve bunun gibi sıfatlar hâsıl olur. Eğer onu elinin altına alır, terbiye eder, aklın ve şeriâtın murakabesinde bulundurursan, sende kanaat, kendini tutmak, sabır, hayâ, namus, zerâfet, zühd, kısa emelli olmak ve tamahsızlık sıfatları zahir olur.

Gazap (öfke) köpeğine itaat edersen; sende kibir, pervasızlık, pislik, münâkaşa etmek, büyüklük taslamak, aldatmak, kavga aramak, gururlanmak, zulüm etmek, başkalarını küçük görmek, aşağı ve hor bilmek ve insanlara saldırmak

gibi sıfatlar meydana gelir. Eğer bu köpeği terbiye edersen, sende sabır, soğukkanlılık, afv, sebat, yiğitlik, sessizlik, cesaret, acıma ve cömertlik sıfatları meydana gelir.

Vazifesi, bu hıznırı yerinden kımıldatmak, tahrik etmek ve bunlara cesaret vermek, aldatma ve kandırmayı öğretmek olan o şeytana itaat edersen, sende, hile, hıyanet, huzur bozma, kötü kalpli olma, aldatma ve başka suretlere girme sıfatları zuhur eder. Eğer onu elinin altına alır, onun aldatmalarına ve sûret-i haktan görünmesine kanmazsan, akıl askerinden yardım ararsan, sende zekilik, marifet, ilim, hikmet, insanların arasını bulmak, efendilik ve başkanlık sıfatları meydana gelir. Sana benzeyen bu güzel ahlâklar, devam eden sâlih amellerin ve saadet tohumun olurlar.

Kendisinden kötü ahlâkın meydana geldiği fiillere (işlere) günah denir. İyi ahlâkın meydana geldiği fiillere de itaat denir. İnsanın hareketleri ve hareketsiz hâlleri bu iki şıkkın dışında değildir.

Kalb, parlak bir ayna gibidir. Fena ahlâk ise aynanın parlaklığını gideren leke ve is gibidir. Onu karartır. Bu zulmet (karartı) sebebiyle Allah Teâlâ'nın gösterdiği yolu göremez. Önüne perdeler, engeller çıkar. Bu güzel ahlâk ise kalbe ulaşan nûr (ışık) gibidir. Onu mâsiyet (günâh) lekelerinden, karartılarından temizler. Bunun için Peygamber Efendimiz (aleyhisselâm) “Her günahattan sonra, bir sevap işle ki, onu yok etsin o” buyurdu. Kıyamette, parlak kalb de, kara kalb de bir meydanda toplanır. Âyet-i kerîmede, “O günde ki ne mal faide eder, ne de oğullar. Meğerki Allah’a (küfr ve nifakdan) tamamen salim bir kalb ile gelenler...” (Şuarâ: 88-89) buyuruldu.

İnsanın kalbi, yaratılışının başlangıcında, parlak ayna yapılan demir gibidir. Bütün âlem bu aynaya sığar. Dikkat edilirse temiz olur. Edilmezse, tamamen pas tutar. Artık ayna yapılacak hâli kalmaz. Bâhusus Allah Teâlâ

buyurur: “Hayır, hayır. Yaptıkları sebebiyle kalpleri paslanmıştır” (Mutaffîfin:14).

İnsan aslının cevheri melekî sıfattır.

“İnsanda hayvan, canavar şeytan ve melek sıfatları olunca, aslının, melek cevherli, diğerlerinin ise muvakkat ve geçici olduğunu nereden biliriz?” suali akla gelebilir. Ve yine, “diğer sıfatlar için değil de onun, melek sıfatları için yaratılmış olduğu nasıl anlaşılabilir?” diye de sorulabilir. Cevabında deriz ki:

Bu, şununla anlaşılır ki, insan hayvanlardan ve canavarlardan daha üstün, daha olgundur. Bunu herkes bilir. Her şey yükselmenin sonunda kendisine verilen kemâl için yaratılmıştır. Bunu bir misâl ile açıklayalım: At, eşekten daha üstündür. Zira eşiği yük taşımak için, atı ise muharebede ve cihadda koşmak için yaratmışlardır. Üstündeki süvarinin istediği şekilde koşar. Aynı zamanda ata, eşek gibi yük taşıma kuvveti de verilmiştir. Böylece eşiğe verilmeyen bir yükseklik kendisine verilmiş oluyor. Eğer bu üstünlükten âciz olursa, sırtına palan vurulur ve eşek seviyesine iner. Bu ise onun için helâk ve noksanlık olur.

Bunun gibi, bazı insanlar, insanın yemek, yatmak, cima etmek ve zevk sürmek için yaratılmış olduğunu zannetmişlerdir. Bütün, ömürlerini böyle geçirirler. Bazıları da vardır ki, insan; istilâ etmek, yenmek ve diğer şeyleri hâkimiyeti altına almak için yaratıldı derler. Arap, Kürt ve Türkler gibi. Her iki şekilde düşünenler de yanılıyor. Zira yemek ve çiftleşmek, arzu ve iştihayı gidermek içindir. Bu, hayvanlara da verilmiştir. Devenin yemesi, insanın yemesinden fazladır. Serçenin çiftleşmesi, insaninkinden

daha çoktur. O hâlde insan onlardan nasıl daha üstün olabilir? Milletleri, yenmek, memleketleri istilâ etmek gazab ile olur, Bu ise canavarlara, yırtıcı hayvanlara verilmiştir.

Neticede insanda da canavar ve hayvanlarda olanlar vardır. Fazla olarak bir kemâl derecesi daha verilmiştir. Bu da akıldır ki, onunla Allah Teâlâ'yı tanır ve O'nun yarattıklarım anlar. Onunla, kendini şehvet ve gazabın elinden kur-tarır. Bu ise, meleklerin sıfatıdır. Bu sıfatı ile yırtıcı ve di-ğ er hayvanlara galib gelir. Yeryüzünde olanların hepsi, onun emrindedir. Bahusus Allah Teâlâ buyurur: "Allah Teâlâ, gök-lerde ve yerde olanları sizin emrinize verdi".(Lokman:20)

O hâlde insanın hakikati, kemâl ve üstünlüğünün ol-duğu şeydir. Öbür sıfatlar, muvakkat ve emanet şeklin-de verilmiştir. Diğerleri işçi ve hizmetçisi olarak gönde-rilmiştir. Bunun içindir ki, öldüğü zaman ne şehvet kalır, ne de gazab. Parlak ve nurlu bir cevher, melek gibi mâri-fet-i ilâhi ile süslü olunca, elbette meleklerin refiki (arka-daşı) olur. Mele-i âlâda, daima Allah Teâlâ'nın huzurun-da olurlar. "Güzel ve temiz bir yerde, Meliki muktedirin yanında ve rızâsında olurlar". "Şübhesiz ki takvâ sâhib-leri, Cennetlerde ve ırmaklar(ın kenarın)da, bir doğru-luk ikametgâhında, Muktedir (herşeye kudreti yeten) bir Melik'in (Allah'ın) huzurundadırlar. Her şeyin sahibi ve her şeyi planlayanın yanında kendileri için vaat edilmiş, (doğruların oturacağı) doğruluk makamlarında oturur-lar." (Kamer:55) âyet-i kerîmesinde bildirilenler derece-sine erişir. Karanlık, zulmetli ve baş aşağı olanlara ge-lince: Karanlığı, günâhların zulmetinden pas tutması, baş aşağı olması, şehvet ve gazabını haksız yere tatmin et-mesi ve bu dünyada istediği her şeyi yapmasıdır. Yüzü-nü bu dünyaya dönmüştür. Bunun için şehvet ve arzuları, bu dünyaya aittir. Bu dünya ise öbür dünyadan aşağıdır, onun altındadır. O hâlde başı aşağıda olur. Yâni baş aşağı

olur. Âyet-i kerîmede, “Rablarının indinde, münafıkların baş aşağı olduğunu görseydin!” (Secde: 12) buyurulması buna işarettir. Böyle olan kimseler, Siccîn’de Cehennemde bir yeri şeytanlarla beraber olur/ Siccîn’in ne demek olduğunu herkes bilemez. Bunun için Allah Teâlâ, “Siccîn’in ne olduğunu bilir misin?” (Mutaffîfîn: 8) buyurdu.

Böyle bir durumda olmaktan Allah’a sığınırız, kendimizi tanıyıp özelliklerimizi bilmek en büyük gayemiz olmalıdır. Ancak bu şekilde melekî kuvvetimizi anlayıp geliştirip, mutmainne makamına çıkarak cennete layık bir hâle geliriz.

Kalb âleminin şaşılacak hâlleri

Kalb âleminin şaşılacak hâllerinin sonu yoktur. Üstünlüğü de şaşılacak hâllerinin, her şeydekinden daha çok olmasındadır. Çok insanlar bundan gafilirdirler. Üstünlüğü iki sebeptedir: Birincisi ilim, ikincisi kudrettir. İlim sebebiyle üstünlüğü iki tabakadır: Birini herkes bilebilir. Diğeri ise daha örtülüdür, herkes anlayamaz. Bu, öncekinden üstündür. Zahirî olan bütün ilimleri ve sanatları bilmesidir. Bütün sanatları bilen odur. Kitaplar da olanları okur ve bilir. Geometri, hesap, tıp, astronomi ve şeriat ilimleri gibi. O, bir şey olup, bölünmediği hâlde bütün bu ilimler ona sığıyor. Belki de bütün âlem onda sahrada bir kum tanesi gibi kalır. Bir anda, düşünce ve hareketiyle, yerden göklere çıkar, doğudan batıya gider. Toprak âlemine bırakıldığı hâlde; bütün gökleri ölçer, her yıldızın büyüklüğünü bilir ve ölçülerini söyler. Balığı us talıkla denizin derinliklerinden çıkarır. Kuşu havadan yere indirir. Fil, deve ve at gibi kuvvetli hayvanları emrinde kullanır. Âlemde olan şaşılacak hâller ve ilimler onun sanatıdır. Bütün bu ilimler onda, beş duyu organı vasıtasıyla hâsıl olur. Bunlar meydandadır, herkes bunları anlayabilir.

Bundan daha çok şaşılacak hâlleri şöyledir ki, kalbin içinden, âlem-i cismânî dedikleri, duygu azaları ile hissolunan âleme ve ruhanî dedikleri âlem-i melekûta yâni, duygu azaları ile his olunamayan âleme, bir pencere açılmıştır. İnsanların çoğu cisim ve madde âlemini bilir, bu ise zaten muhtasardır. Kalbin içinde, ikinci bir pencere bulunduğuna delil, ilimlerinin iki çeşit olmasıdır: Biri uyku hâlidir. Uykuda iken duygu âzalarının yolu bağlanıp kesilince, içerdeki diğer pencere açılır. Âlemi melekûtta ve Levh-i Mahfuz'da gaybi olan, ilerde olacak şeyleri izin verildiği kadar bilir ve görür. Ama ya açık olarak; olduğu, olacağı gibi görür yahut tâbire ihtiyaç olacak surette görür. İnsanlar zannederler ki, uyanıklık hâlindeki marifet daha yüksektir. Hâlbuki herkes bilir ki, uyanıkken gaybı görmek olmaz, uyurken olur. Duygu âzaları yolu ile olmaz. Uykunun, rüyanın hakikatini bu kitapta anlatmamıza imkân yoktur.

Fakat şu kadar bilmelidir ki, kalb ayna gibidir. Levh-i Mahfuz da ayna gibidir. Bütün varlıkların sureti ondadır. Bir ayna diğer bir aynanın karşısına konulunca, birinde görünenler, diğerine akseder. Bunun gibi, Levh-i Mahfuz'daki görüntüler, kalbde de görünür. Fakat bunun için de, kalbin saf olması, duygulardan kurtulması ve Levh-i Mahfuz'la münasebet kurması lâzımdır. Hislerle uğraştığı müddetçe, âlem-i melekût ile münasebet yolu kapalıdır. Uykuda ise hislerden kurtuluyor. O hâlde, âlem-i melekûtun mütalâasından, cevherinde olan, zahir olur. Uyku sebebiyle hisler bağlı ise de hayâl kendi yerindedir. Bunun için gördüklerini, hayâli temsiller şeklinde görür, sarîh ve açık olmaz. Örtü ve perdeden kurtulamaz. Ölüncə hayâl de his de kalmaz. O zaman işler perdesiz ve örtüsüz görünür. Ona denir ki: "Senden gaflet perdesini kaldırdık, gözün bugün daha keskin görür". (Kâf:22) Ve derler ki: "Ey Rabbimiz! Vaad ettiğin azabı gördük, Pey-

gamberin sıdkını işittik. Şimdi bizi tekrar dünyaya gönder. İyi ameller yapalım. (Secde: 12)

Delillerden biri de şudur ki, kalbine ilham yolu ile doğru firâsetler ve düşünceler gelmeyen hiç kimse yoktur. Bu, his yolu ile değildir; kalbde hâsıl olmuştur. Nereden geldiğini de bilmez.

Bu kadarını bilmelidir ki, ilimlerin hepsi his yolları ile değildir. Belki âlem-i melekûttandır. Bu dünya için yaratılmış olan hisler, âlem-i melekûtun mütalâasına elbette perde olurlar. Onlardan kurtulamadıkça, asla o âleme yol bulamaz.

BÖLÜM 2

TEORİLER VE İDDİALAR

Evrende seksen bin âlem vardır.

Aslında günümüzün akıllı geçinen bilim insanlarına ve düşünürlerine doğru yolu göstermenin zamanı geldi de geçiyor bile. Yüce Allah'ın varlığını ve tek kudret ve iktidar sahibinin vâhidü'l-kahhâr olan Allah olduğunu anlatmanın vakti gelmiştir. Her şeyi yoktan var eden Allah'ın o azabı geldiğinde, ne kadar çaresiz olduklarını anlasalar bile iş işten geçmiş olacaktır.

Benim düşünceme göre, bilim insanları kendilerinin maymundan geldiğini düşünen bu sapık teori sahiplerine karşı insan düşüncesi ve şuuru artarak gelişmektedir.

Bu bilim adamları tüm evrende yalnızca, “bir âlem” ya da yaşanabilir bir gezegen olarak, bir dünya değil, yaşanabilir tam seksen bin âlem yani seksen bin tane, Dünyaya benzer gezegen olduğunu ve bu gezegenlerin birbiriyle belirli bir zamana kadar bağlı olduğunu bile anlamakta zorlanıyorlar.

Çünkü benim teorime göre evrende yaşanabilir seksen bin yaşam alanı (Dünya'ya benzer) vardır ve bunlar yakın bir zamana kadar birbirlerine bağlıydılar. Her

yaşam alanının varlıkları kendi gezegenlerine has, oraya özgü varlıklardır.

Teorime göre, Nûh Aleyhisselâm başka bir gezegenden gelmiştir.

Kur'ân-ı Kerîm'in âyetleri incelendiğinde Nûh aleyhisselâmla ilgili geçen âyetleri dikkatlice baktığımızda Nûh aleyhisselâmın başka bir âlemden göç etmiş bir peygamber olduğu anlaşılmaktadır. Bunu anlamak zor değildir, ama bunu ispatlamak öyle zor ki, insanlara anlatmak ve inandırmak için mucize gibi bir geniş anlama kapasitesine gerek var diye düşünüyorum. Çünkü ben Nûh aleyhisselâm ve kavminin Dünyaya, uzayda bulunan başka bir yaşam alanından geldiğini düşünüyorum. Âyetlerde de bu ince anlam fark edilmektedir.

Bunu tespit edip ispatlamak zordur. Çünkü diğer insanlar yanında bu sözleri söyleyen insana deli derler. Ama bunu bilim insanlarına ve düşünürlere ispatlamak daha kolay olur diye düşünüyorum. Çünkü onlar yerel düşüncelerden, şartlanmalardan kurtulup evrensel anlamda bilimsel düşünceye geçmişlerdir.

Burda sadece Nûh aleyhisselâmın yanında getirdiği hayvanlardan yola çıkarak şöyle bir bakışla düşünelim. Nûh aleyhisselâmın gemi ile yanında getirdiği hayvanlar vardı. Şu anda günümüzde yaşayan çoğu hayvanın tahmini olarak 5.000 yıl önceki kalıntılarını fosillerini bulamıyorlar. Çünkü ondan önce bu hayvanlar bu âlemde hiç yaşamadı, Nûh aleyhisselâm sayesinde dışarıdaki bir gezegenden dünyaya getirildiler. Bu ise uzayda bulunan so-lucan delikleri sayesinde oldu.

Dünyada çıkartılan fosil ve kalıntılara bakarsak milyonlarca yıl önceki yaşayan hayvanların ve dinozorların kalıntıları var, ama günümüzde yaşayan hayvanlarının kalıntıları 5.000 yılı geçmiyor.

Bu durum ise benim teorime göre Nûh aleyhisselâmın bu hayvanları gemiyle başka bir dünyadan yani âlemden getirdiği tezimi güçlendiriyor.

Mesala, Nûh aleyhisselâmın kavmi arasında 950 sene kalması bir ispattır. Çünkü dünya gezegeninde 950 sene yaşamak mümkün değildir. Kendi gezegeninde 950 sene yaşarken orada tufan çıkmış ve yanına aldığı hayvanlar ile bizim yaşadığımız şu anki dünya gezegenine gelmiştir. Bunu karadelikleri kullanarak yapmıştır.

Bu durum Nûh aleyhisselâmın başka bir âlemden olduğuna delildir ve değişik bir gezegen ve yaşam süresinden anlamak mümkündür. Çünkü dünyamızdaki doğal yaşam şartları bir insanın ancak 100-120 yıl yaşamasına müsaade etmektedir. Dünyamız öyle 800 veya 900 sene yaşanabilecek bir gezegen değildir.

Zaten bugünün bilim insanları diyor ki Nûh Tûfan'ı tam mânâsıyla doğru değildir, çünkü araştırmalarında tüm dünyayı değil sadece bugünkü Ortadoğu bölgesinde tûfan olduğu konusunda hemfikirdirler.

Benim görüşüme göre Nûh aleyhisselâmın yaşadığı gezegende tamamen tufan olmakla birlikte bu yolculukta yer ve gök kapıları açıldığı için gerideki dört gezegeni de su basmıştır.

Toplam beş gezegende Nûh Tûfanı olmuş bununla birlikte dünyamızın da bir bölümünde tûfan etkili olmuştur. Yani o beş gezegende çıkan tûfanın etkisi dünyamıza az da olsa ulaşmış veya sıçramıştır.

Benim teorime göre Nûh'un gemisi tam dört galaksi geçmiş beşincisi ise bizim galaksimizdir. Gemi burada durmuş, dünyamıza demir atmıştır.

Şüphesiz en doğrusunu yüce Allah bilir.

Tûfan, Nûh kavminin inanmayanları üzerinde kopmuştur. Yüce Allah yerleri ve gökleri yarattığından beri böyle elem verici bir mucize görmemiştir insanoğlu.

Delili güneş olacak bu mucizenin yüce Allah'ın bir nişanesi olacak inanlara ve inanmayanlara. Bu elem verici nişane kıyametin delili olacak, o riya eden münafıklar semâya baktıklarında yüce Allah'ın delilini görecekler. Yüce Allah yeri göğü yarattığından beri ne melekler ne cinler ne de insan böyle bir mucize görmüştür. Bu mucizeyi gören küfür ehli pişman olacak ama iş işten geçmiştir artık.

Yeni bir çağ açılacak ve bu yüce Allah'ın bir mucizesidir.

Bu olaylar bir küfür çağını kapatacak ve müslümanlar için yeni bir çağ başlayacaktır.

Yüce Allah'tan ümidi kestikleri için müslümanlar mahcup olacaklar; ama Rableri onları hiç unutmadı.

Ecrini Allah'tan bekleyen insan şeytanın ayak izlerine uymayıp, hayrı Allah'tan bekle. Yüce Allah'a hamdusenâlar da bulun, şükür ehlinden ol ki Allah'a isyankâr olmayasın.

Yüce Allah'ın arşı o kadar büyüktür ki bırak insanı, melekler bile büyüklüğünü idrak edemez. Er Rahmân olan Allah, yeri göğü ve arşı yarattığı zaman “ol” dedi ve oluverdi. Er Rahmân olan Allah kıyamete de “ol” diyecek bir

anda her şey yok olacak. Bu yokluk sonrasında Rabbimiz “Bugün mülk kimin?” diyecek, bir ses duyulmayacak.

Ey insan!

O gün kıyamet koptuğunda hâlin ne olacak ey insan?

Yüce Allah sadece zâtına ibadet etmeni istedi ey insan.

Kıyamet koptuğunda hâlin ne olacak ey insan?

Cehennem kapıları açıldığında hâlin ne olacak ey insan?

Melekler sual soracaklar hani nerde taptıkların diyecekler ey insan.

İşte insan o zaman anlayacak hayatın önemini, ama artık iş işten geçmiştir.

Dünyada iken sâlih amelleri olanlar kurtulacak ey insan.

İnsanlar mahşer meydanında toplanacaklar; büyük bir bekleyiş başlayacak.

Yüce Allah soracak “Hani bana dünyada ortak koştuklarınız?”

İnsanlar “Biz dünyada nefsimize uyduk affet bizi yâ Rabbe’l-âlemîn”, diyecekler.

Beni İsrail’in âlimleri, “Yarabbi bizi diğer insanlardan üstün yarattın bizi cennetine koy” diyecekler.

Melekler cevap verecek, “Bu gün hiçbir nefsin başka nefisten üstünlüğü yoktur” diyecekler.

Yüce Allah ‘ın seçtiği şefaathlilerden başka, herkes ameli ile başbaşa kalacaktır.

Dünyada iken vakit var iken sâlih amel işle ey insan.

Her nefis bir şefaathçi aramaya başlayacak, annesine, babasına, kardeşine, eşine, dostuna gidecek, iyilik ve sevap isteyeceklerdir. Dünyada iken tanıdığı bu kişilerden hiçbir fayda göremeyecektir. Herkes kendisini düşünmekten başka birini göremeyecektir. Çünkü herkes kendi derdi ile meşguldür. O günün dehşetinden mahşerde, şefaathçiler bile kendilerine şefaathçi aramaya başlayacaklardır, ancak peygamberler müstesnadır.

O büyük günde herşey sorulur.

Bu büyük günde, çıplak gözle gördükleri melekler onlara sorarlar;

“Ey nefisler size bir uyarıcı gelmedi mi?” derler.

O nefisler titreyerek cevap vermeye çalışır.

“Geldi uyarıcılar, ama biz onları yalanladık”

“Sizden ne istediler?”

“Bizden Allah’a ibadet etmemizi istediler.”

“Siz ne yaptınız?”

“Biz putlara taptık, onlara ibadet ettik.”

“Nerde o taptağınız putlar, inandıklarınız şimdi?”

“Mahşerde yanımızda değiller, kaybolmuşlar” derler.

“Herhâlde daha yüksek bir yerde bizi bekliyorlar.” diye mırıldanırlar;

İnançsız putperestler, pişmanlık ateşi ile yanıp tutuşmaktadır.

O sorgu melekleri “Girin o zaman cehenneme, çıkmayın oradan bir daha ebedî olarak” derler.

“El-gafûru’r-rahîm, vâhidü’l-kahhâr Allah’ın lâneti üzerinize olsun.” derler ve kapılar kapanır.

Mahşerde herkes tek tek sorguya çekilir. En dehşetli sorgu İblis’in sorgusudur. Çünkü bu soguya, dört büyük melek ve peygamberler şahit olacaklardır.

İşte din gününden birkaç sahneyi sizlere örnek verdim.

Günümüzün süper güç ülkeleri bu iktidarlarının sonsuza kadar süreceği konusunda kendilerinden çok emindirler. Geçmişte yaşamış Âd Kavmi de emindi güçlerinin sonsuza kadar süreceği konusunda. Semûd Kavmi de aynı şekilde güçleriyle böbürleniyorlardı.

Daha nice kavimler sonsuza kadar var olacaklarını zannedip, bundan çok emindiler. Ama ya sonları ne oldu? Yüce Allah’ın azabı bu kavimlere hak olduğu için saniyeler içinde yok oldular. İşte bir zamanlar onlar da süper güçtü. Kendi dünyalarında süper güç olmaları onları kurtaramadı.

O kavimlerin de bulundukları zamana göre teknoloji olarak bizim dünyamızdan daha gelişmiş silahları vardı. Ama yüce Allah’ın azabından kurtulamadılar helâk olup gittiler.

Âdem aleyhisselâm teorisi

Âdem aleyhisselâmın hisleri çok keskin ve yüksekti, Allah c.c. onu ilk insan olduğu için his ve mânevî tarafını baskın bir şekilde yarattı.

Meleklerle, cinlerle hatta hayvan ve bitkilerle de iletişim kurma kabiliyeti vardı. Kalben bu varlıklarla konuşabiliyordu. Yani bugünün tabiriyle telepati yoluyla varlıklar ile iletişim kuruyordu.

Yaratıldıktan sonra uzun bir süre diliyle konuşmadı konuşsa da çok az konuştu bağırarak gülmek gibi hislerini mimik hareketleriyle gösterdi.

Taa ki kendisini çok yalnız hissettiği zaman, Allah c.c. ona bir eş yarattı; Havva anamızı.

Havva anamızın hisleri o kadar güçlü değildi bu sebepten dolayı Âdem aleyhisselâm, Havva anamızla dille konuşmaya başladı, konuştukları lisan meleklerden öğrendikleri saf Arapça lisanıydı.

Cennette o yasak meyveyi yiyene kadar beraberlerdi. Dünyaya atıldıklarında ayrı ayrı yerlere düştüler.

Âdem aleyhisselâm yine hisleriyle kalb gözüyle bitki ve hayvanların yardımıyla telepatiyle Havva anamızı buldu.

Âdem aleyhisselâm çok uzun süre yaşayan bir peygamberdir.

Vefat edene kadar Havva anamız ve çocuklarıyla birlikte bu dünyada kaldı.

Âdem aleyhisselâmın çocukları da bu dünyada yaşadı.

Ama Âdem aleyhisselâmın torunları Âdem aleyhis-

selâm hâlâ hayatayken o zaman da açık olan enerji kapılarından veya bugünün diliyle solucan deliklerinden geçerek, Âdem aleyhisselâmdan duydukları cenneti aramaya başladılar.

Ama bir problem vardı bu enerji kapılarından geçen geri gelmiyordu.

Bu sebepten dünyada kalanlar gidenlerin cenneti bulduklarını zannediyorlar ve bu kapılardan daha fazla insan geçiyordu. Ama geçen bir daha gelmiyordu.

Ama bu enerji kapılarından geçenlerin cennete değil de yaşanabilir başka galaksilerin dünyalarına çıktıklarını bilmiyorlardı. Bu bilgiden mahrumlardı çoğu.

Gittikleri gezegenlerden geri gelememe sebepleri şundan dolayıdır:

Bu enerji kapılarının tesadüfî bir çalışma sistemi vardır. Bu taraftan girip belli bir gezegene gidebilirsin, ama bu her zaman aynı olmuyordu. Başka gezegenlere de çıkabiliyordu.

Yani bu dünyadan bir enerji kapısından girdiğinde her zaman aynı gezegene götürmüyordu yol. Bu geri dönüş için de geçerliydi.

İşte Âdem aleyhisselâmın çocuklarının bir kısmı gittiler, kalanlar ise dünyada yaşamaya devam etti.

Fakat uzun sürmedi; Âdem aleyhisselâm vefat ettikten iki yüz dünya senesi sonra dünyada kalanlara yüce Allah'ın azabı hak oldu. Çünkü bilgisizlik ve cehaletten sapıtmışlardı.

Bu şekilde doğru yoldan çıkanların çoğunu bu dünya-

da helâk etti yüce Allah. Geriye çok az insan kaldı, bu kalan insanlar da üreyip günümüz insanlığını oluşturdular.

Bu dünyada kalmayıp enerji köprülerinden başka dünyalara geçenler ise çoğunlukta idi. Onlar şu anda uzayda başka gezegenlerde hayatlarına devam etmekte ler.

Hep aynı yıldız veya gezegen sistemine düşmedikleri için bu yaşanabilir seksen bin âlemin tahmini on sekiz binini insanoğlu mesken tutmak zorunda kaldı. Ve bu âlemlere de yüce Allah peygamberler gönderdi.

Serencam

Yüce Allah'ın emri geldiğinde

Âyetleri tek tek gerçekleşt iği zaman

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın emri hak olur.

Onun adıyla Kur'an âyetleri dile geldiği zaman.

Elif, Lâm, Mîm, Râ...

Bunlar kitabın âyetleridir, Ey gaf il insan oku.

Her ecir yüce Allah'ın emriyle tartılacaktır.

Eksik bir şey bırakılmayacaktır.

Boynuzlu, boynuzsuzdan hakkını alacak.

Aman allahım!

Mahşer yerinde gökyüzünü göremiyorum

Her taraf meleklerle çevrili.

O kadar melek var ki anlatılmaz, adım atacak yer yok.

O kadar çok insan var ki, sırası geleni melekler çekip alıyor.

Alıp sorgu yerine götürüyor:

Sorguluyorlar,

Sorguluyorlar ve sorguluyorlar...

Ömrünü nasıl geçirdin?

Hangi işlerle meşgul oldun?

Ahh dünya... Ah, ne olurdu, tekrar geri dönsek de hayırlı ameller işlesek diyecek insan o gün...

Ama nâfile, geri dönüş yoktur...

Şu hitap işitilir ve boyunlar bükülür.

O gün münafık erkekler ve münafık kadınlar iman edenlere şöyle diyecekler: “Bizi bekleyin de yetişip nurunuzdan bir parça alalım.” Şöyle denecek: “Geriye dönün de başka bir nur arayın!” Ve hemen aralarına kapısı da olan bir duvar çekilir; duvarın iç tarafında rahmet, kendilerine bakan dış tarafında ise azap vardır. Hadîd: 13

Ve perde kapanır...

BÖLÜM 3

KİYAMET VE ALÂMETLERİ

Peygamber Efendimizin bizlere bildirdiği on büyük kıyamet alâmeti şunlardır:

On Büyük Kıyamet Alâmeti:

Huzeyfe 'ül-Gıfârî -radiyallahu anh- Hazretleri buyuruyor ki:

“Bir gün aramızda konuşurken Resûlullah sallallâhü aleyhi ve sellem Efendimiz yanımıza geldi. “Ne konuşuyordunuz?” diye sordu. Arkadaşlar “Kıyamet gününden bahsediyorduk.” dediler. Bunun üzerine buyurdular ki:

“Siz daha evvel on alâmet görmedikçe kıyamet kopmayacaktır.” (Müslim: 2901)

Hadîs-i şerif’in devamında zikredilen büyük alâmetler şunlardır:

Duhân (Duman), Deccâl, Dâbbetü’l arz, Güneşin battığı yerden doğuşu, Îsâ bin Meryem aleyhisselâm’ın inişi, Ye’cûc ve Me’cûc, biri doğuda, biri batıda, biri de Arap yarımadasında olmak üzere üç yerin batması, Hicaz tarafından büyük bir ateşin çıkması.

1. Duman çıkacak

Kur'ân-ı Kerîm'de meâlen buyuruluyor ki:

(Gökten bir duman çıkacağı günü gözetle!) [Duhân-10]

Hadîs-i şerifte de buyuruldu ki:

“Dumanın tesiri mü'mine nezle gibi gelir, kâfire ise çok şiddetlidir.” [Ebû Dâvûd]

Duman anlamına gelen duhân da kıyâmetin büyük alâmetlerinden biridir. (Müslim, Fiten, 39). Kıyâmetin vukuundan önce dünyayı bir duman bulutu kaplayarak, kırk gün ve kırk gece kalacak, mü'minler nezleyle tutulmuş gibi, kâfirler ise sarhoş gibi olacaklardır.

Duhân Sûresi Hakkında

Mekke devrinin sonlarında muhtemelen Zuhurf sûresinin ardından ve Câsiye sûresinden önce nâzil olmuştur. Mushafta “hâ-mîm” ile başlayan yedi sûrenin beşincisidir. Âyetleri Kûfe sayımına göre elli dokuz, Hicaz sayımına göre altmıştır.

Sûre, ismini onuncu âyette geçen ve “duman” anlamına gelen duhân kelimesinden almaktadır. Aynı zamanda sûrenin nüzûl sebebi olan duhânın, söz konusu âyette gökyüzünden gelip insanların üzerine bir azap olarak çökeceği bildirilmiştir (bk. DUHÂN). Hz. Peygamber'den kıyamet alâmetleriyle ilgili olarak rivayet edilen bir hadiste geçen duman ise (bk. Müsned, IV, 6, 7; Müslim, “Fiten”, 39, 40; İbn Mâce, “Fiten”, 25, 28; Tirmizî, “Fiten”, 21) kıyamet öncesinde meydana gelecektir. Buna göre gökten inecek olan bir duman bütün yeryüzünü kaplayacak, her taraf bacasız fırın gibi ısınacaktır. Bu sûredeki duhân ile kıyamet alâmetlerinden olan duhânın aynı olduğunu söy-

leyenler olmuşsa da bunların birbirinden farklı olduğunu ileri sürenler çoğunluktadır. Zira biri zuhur etmiş ve geçmiştir, diğeri ise zuhur edecektir (bk. Tecrid Tercemesi, III, 279-280).

2. Deccâl ortaya çıkacak.

Hadîs-i şerifte buyuruldu ki:

“Deccâl çıkar, tanrı olduğunu söyler. Onun tanrılığına inanan kâfir olur.” [İ. E. Şeybe]

Deccâl, kıyâmette zuhur edecek yalancı bir kişidir; İslâm dinini ve müslümanları ifsad edip kötülüğe ve bozgunculuğa sevk etmek isteyecektir. Deccâl’in sağ gözünün kör olduğu, iki gözünün arasında “kâfir” yazdığı, çocuğunun olmadığı, Medine’ye ve Mekke’ye giremeyeceği, ortaya çıktıktan sonra yeryüzünde kırk gün kalacağı, bu süre içerisinde istidrâc türünden bazı olağanüstü olaylar göstereceği, daha sonra da yine kıyâmetin büyük alâmetlerinden olan Hz. İsâ’nın yeryüzüne inmesiyle onun tarafından öldürüleceği sahih hadislerde belirtilmiştir.

(Buhârî, Fiten, 26; Müslim, Fiten, 37, 39, 40, 91, 101, 110, 112).

Deccâl Kelimesi Anlamı

Sözlükte “bir şeyi örtmek, yaldızlamak veya boyamak” anlamındaki *decl* kökünden türeyen bir sıfat olup klasik kaynaklarda “âhir zamanda ortaya çıkıp göstereceği hârikulâde olaylar sayesinde bazı insanları dalâlete sürükleyeceğine inanılan kişi” diye tarif edilir. Deccâl kelimesi Kur’ân-ı Kerîm’de geçmemektedir. Hz. Peygamber’e nisbet edilen rivayetlerde “muhababını aldatmak gayesiyle güzel sözler söyleyen kişi; bir kaşı ve gözü

bulunmayan kötü kimse” anlamındaki mesîh kelimesiyle birlikte “el-mesîhu’d-deccâl” ve “mesîhu’d-dalâle” şeklinde kullanılmıştır.

Yahudilik ve Hıristiyanlık’ta Deccâl. Yahudi dinî literatüründe ilk defa milâttan önce II. yüzyıldan itibaren, “son günler”de Allah’a karşı gelecek güçlü bir varlıktan bahsedilmeye başlanmıştır (Daniel, 7/8 vd., 11/40). Bazı âlimler bu inancın kökünü, eski Bâbil mitolojisindeki sular ve dipsiz karanlıkların hâkimi Tiamat’ın yukarıdaki tanrılara isyan edip Tanrı Ea’nın oğlu Marduk tarafından mağlûp edilmesi mitine bağlarken bazıları da bunun başlangıcını eski İran inançlarında görülen iyilik ve kötülük güçlerinin muhalefetindeki düalizmde aramışlardır.

Hadîs-i Şerifte buyruldu:

28662 (1) Resulullah (Sallallahu aleyhi ve Sellem)’in azatlısı Sefîne der ki: Hz. Nebi (sallallâhü aleyhi ve sellem) bize hutbe vererek şöyle buyurdu: “Benden önceki her peygamber ümmetini Deccal’a karşı uyarmıştır. Onun sol gözü kördür. Onun göz bebeğini saran bir et parçası vardır. İki gözü arasında “Kâfir” yazısı yazılıdır. O; beraberinde iki vadi ile çıkacaktır. Bu vadilerden biri cennet, diğeri cehennemdir. Onun ateşi cennet, cenneti de ateştir. Onun yanında biri sağında, biri de solunda olmak üzere iki peygambere benzetilen iki melek vardır. Dilersem o peygamberlerin ve babalarının isimlerini size bildiririm. İşte fitne onlardır.

Deccal: “Ben sizin rabbiniz değil miyim? Ben diriltip öldürmez miyim?” deyince, o iki melekten biri: “Yalan söyledin” der. Fakat onu insanlardan hiç kimse duymaz. Onu sadece kendi yanında ki arkadaşı duyar ve: “Doğru söyledin” der. İnsanlar o meleğin bu sözünü işitir ve Deccal’ı doğruladığını zannederler. İşte bu bir fitnedir. Sonra Deccal yola çıkıp Medine’ye gelir. Ancak oraya girmesine izin verilmez. Bunun üzerine: “Burası o adamın kasabasıdır” der ve Şam’a varıncaya kadar yoluna devam eder. Ancak Allah, onu Efik denilen dağın sarp yokuşunda helak eder”.

Diğer tahrir: İbn Ebi Şeybe (15/137) ve Taberânî, el-Mu'ce-mu 'l-kebîr 'de (644) rivâyet ettiler.

3. Dâbbetü'l-arz çıkacak

Bu husustaki hadîs-i şeriflerden birinin meâli şöyledir:

“Dâbbetü'l arz, Mûsâ'nın asası ile mü'mine dokunur, alnına cennetlik yazılır, yüzü nurlanır. Kâfire, Süleyman'ın mührü ile vurur, cehennemlik yazılır, yüzü simsiyah olur.” [Tirmizî]

“O söz başlarına geldiği zaman, [Kıyamet alâmetleri zuhur edince], onlara yerden bir hayvan çıkarırız, bu hayvan, onlara, insanların âyetlerimize kesin iman etmemiş olduklarını söyler.” [Neml 82, Tefsir-i Kurtubî]

Dâbbetü'l arzın çıkışı: Kıyâmetten önce çıkacağı bildirilen bir yaratıktır. Kelime anlamı “yer hayvanı” demektir. Kur'ân-ı Kerîm'de “Kendilerine söylenmiş olan başlarına geldiği zaman, yerden bir çeşit hayvan (dâbbe) çıkarırız ki o, onlara, insanların âyetlerimize kesin olarak inanmadıklarını söyler” (el-Neml, 27/82) buyurulmaktadır. Hz. Peygamber Dâbbetü'l arz hakkında “Çıkacak olan kıyâmet alâmetlerinden ilki, güneşin batı tarafından doğması ile bir kuşluk vakti insanlara karşı bir dâbbenin (hayvanın) zuhurudur. Bu iki alâmetten biri, arkadaşından evvel olur. Akabinde diğeri de onun izi üzerinde yakın olarak meydana gelir.” (Müslim, Fiten, 118) buyurmuştur.

4. Güneş batıdan doğacak.

Hadîs-i şerifte buyuruldu ki:

“Güneş batıdan doğmadıkça kıyamet kopmaz. O zaman herkes iman eder; ama imanı fayda vermez.” [Buhârî, Müslim]

Kur'ân-ı Kerîm'de meâlen buyuruluyor ki:

“Rabbinin bazı âyetleri [alâmetleri] geldiği gün, önce iman etmemiş veya imanında bir hayır kazanmamış kimseye, o günkü imanı fayda vermez.” [En'âm 158]

Âlimler, bu âyetteki alâmetlerden birinin de Güneş'in batıdan doğması olarak bildirmişlerdir. Yukarıdaki hadîs-i şerif de zaten bunu açıkça bildiriyor.

5. Ye'cûc ve Me'ûc ortaya çıkacak ve dünyada büyük savaşlar yaşanacak.

Kur'ân-ı Kerîm'de buyuruluyor ki:

“Ye'cûc ve Me'cûc, set yıkılıp her tepeden akın ederler.” [Enbiyâ 96]

Hadîs-i şerifte buyuruluyor ki:

“Ye'cûc ve Me'cûc, kıyametin ilk alâmetlerindendir.” [İbn-i Cerîr]

Ye'cûc ve Me'cûc'ün çıkışı: Kıyâmetin vukuundan önce çıkarak “yeryüzünde bozgunculuk yapacak” (el-Kehf, 18/94) olan asılları ve soyları belirsiz iki insan topluluğudur (Muhammed Hamdi Yazır, Hak Dini Kur'an Dili, IV, 3288). Hz. Zülkarneyn'in önlerine yaptığı seddin yıkılarak (el-Enbiyâ, 21/96) açılması ile yeryüzüne dağılacaklar insanlara saldıracak, kentleri yakıp-yıkarak harabe hâline getireceklerdir. Bazı rivayetlerde bu seddin Çin seddi olduğu zikredilir (Muhammed Hamdi Yazır, a.g.e., IV, 3291, 3374; Buhârî, Enbiyâ, 7; Müslim, Fiten, 1,2).

Kaynaklarda anlatılandan hareketle Sedd-i İskender olarak da adlandırılan seddin kendi çağına göre üstün bir teknolojiyle yapıldığı söylenebilir. Özellikle demircilik ve maden ilmi açısından o çağda teknolojik imkân-

lar bilinmiyor, ayrıca çelik henüz tanınmıyordu. Kur'ân-ı Kerîm'e göre bu set Allah'ın Zülkarneyn'e ihsan ettiği bir güçle yapılmış olup bazı müfessirler bunun dünyanın teknik ilerlemede geleceği noktalara işarette bulunduğu sonucunu çıkarmıştır. Seddin aşılama oluşu da demirin içine katılan maddenin ilâhî bir mâyi olduğu fikrini ortaya çıkarmıştır (a.g.e., IV, 3291). Sedd-i İskender âb-ı hayât içerek ölümsüzlüğe eren Hızır ile İlyâs kıssasında da geçer. Rivayete göre Hızır ile İlyâs her yılın 6 Mayıs günü (Hıdırellez) Sedd-i İskender üzerinde buluşur ve geçmiş yılın muhasebesi yanında gelecek yılda yapacaklarını konuşur.

Zülkarneyn Aleyhisselâm Ye'cûc Me'cûc

Ye'cûc ve Me'cûc konusu çok önemli olduğundan burada biraz daha ayrıntılı yer verdik.

Zülkarneyn kelimesi Arapçadır. Zü ve karneyn kelimelerinin birleşmesinden meydana gelmiştir. Zü, sahip ve malik demektir. Karn ise boynuz, perçem, tepe, zaman, güneş anlamlarına gelir. Karneyn, karn'ın tesniyesi yani iki tanesi demektir. Buna göre Zülkarneyn kelimesi iki boynuz sahibi şeklinde tercüme edilir.(Bazı tefsirciler bunu iki zaman sahibi şeklinde tercüme etmiştir.) (kaynak internet)

Kehf Sûresi

“Gerçekten biz onu yeryüzünde iktidar ve kudret sahibi kıldık ona her şey için bir sebep verdik”. (Kehf: 84)

Âyette sebep verdik açıklaması ile her şeyin bir yöntemi olduğu belirtilmektedir. Peki bu sebep nedir, bunu nasıl anlayabiliriz?

“O da bir yol tutup gitti”. (Kehf: 85)

Bu âyette o sebebe tutunup, bilerek, uygulayarak bir yol tuttuğu ve bu yolu izleyerek hedefine gittiği bilgisi söyleniyor. Bu sebep (yol) ise bir inanç ve maneviyat meselesidir.

Kısacası astronomik uzaklıklara, ışık hızı ile hareket eden gemi ile ulaşmak veya ışık hızını geçen bir araçla ulaşmak bile günümüzün teknolojisi ile imkânsızdır. Zaten günümüzün teknolojisi buna müsait değildir. Diğer taraftan keşfetmeye açık insanoğlu için uzayda seyahat merakının önü kesilmiş gibi görülebilir. Şöyle bir soru akla gelebilir; “Neden biz Dünya’ya hapsedildik o zaman?”. Her şeyin mümkün olduğu dünyada -düşünce-me göre- Allah (c.c.) diğer gezegen ve galaksilere gidebilecek bir yöntemi bize vermiştir ama insanoğlu bunu henüz keşfedememiştir. Yani Allah, insanoğluna haksızlık etmemiştir. İnsanoğlu sadece bu yöntemi bilmemektedir.

Evet, biraz haksızlık gibi gelebilir. İnsanlık için bu kadar geniş bir evrende Dünya’ya hapsolmak insana zor gelebilir. Çünkü insanoğlu özgürdür, hapsolmayı kabullenemez.

Allah Teâlâ şöyle buyuruyor:

Kehf sûresi:

93 - Nihayet iki dağ arasına ulaştığında onların önünde, hemen hiç söz anlamayan bir kavim bulmuştu.

94 - Dediler ki: “Ey Zülkarneyn! Ye’cûc ve Me’cûc bu yerde fesat çıkarıyorlar. Onun için, bizimle onlar arasında bir sed yapman şartıyla sana bir vergi versek olur mu?”

95 - Dedi ki: “Rabbimin bana vermiş olduğu servet ve saltanat, sizin vereceğiniz şeyden daha hayırlıdır. Bana maddî yardımda bulunun da sizinle onların arasına en sağlam seddi yapayım”.

96 – “Bana, demir kütleleri getirin.” Nihayet dağın iki ucunu

denkleştirdiği vakit: “Ateş yakıp körükleyin” dedi. Demiri bir ateş korusu hâline getirince. “Bana erimiş bakır getirin üzerine döküyüm” dedi.

97 - Artık Ye’cûc ve Me’cûc bu seti ne aşabildiler ne de delebildiler.

98 - Zülkarneyn dedi ki: “Bu Rabbimin bir lütfudur. Rabbimin vaadi geldiği vakit de onu dümdüz yapacaktır. Rabbimin vaadi de haktır”.

Enbiyâ sûresi

96 - Nihayet Ye’cûc ve Me’cûc(un seddi) açıldığı zaman, ki onlar her dere ve tepeden akın edip çıkarlar.

97 - Ve gerçek vaad yaklaştığında, işte o zaman kâfir olanların gözleri beleriverir. “Eyvah bizlere! Doğrusu biz bundan gaflet içindeydik, hayır biz zalim kimselerdik.” derler.

Bu yazdığım yüce Allah’ın âyetlerinde başka nice nurlar gizlidir.

Yazımın başında değindiğim gibi her şey çift yaratılmıştır. Benim düşünceme göre paralel bir evren de vardır; bizim yaşadığımız taraf pozitifse öbür taraf negatiftir.

Bu iki çift evren arasında devamlı bir enerji alışverişi olmalıdır. Yani bir enerji değişimi vardır diyebilirim. Bu da bana göre kara delikler, ak delikler, daha küçüğü solucan delikleri aracılığıyla oluyor. Devamlı bir bağlantı ve enerji kapıları var bu çift evrenler arasında. Şöyle de diyebilir miyim diye düşünüyorum; iç içe geçmiş iki çift evren. Bu enerji bağlantılarının bazıları pozitif bazıları negatif veya duruma göre değişken hareket ediyorlar.

Yazdığımın bu kadarını anlarsanız Ye’cûc - Me’cûc ve Zülkarneyn aleyhisselâm daha kolay anlaşılacaktır.

Eskiden de Ye’cûc - Me’cûc hakkında nerede olduk-

larına, hangi milletten olduklarına, insan olup olmadıklarına ve seddin çin seddi olup olmadığına dair bir sürü bilgi kirliliği vardı. Bu gün de yalan-yanlış bu bilgiler dolaşımdadır.

Eğer bizim dünyamız pozitif ise negatif taraftaki dünyayla bir enerji değişimi olmalıdır.

Bu enerji değişimi bir kapı işlevi de görmektedir; bugünün bilim diliyle solucan deliği başka bir açıdan bakarsak küçük bir kara ve ak delik.

Makrokosmosta ise bu enerji değişimi büyük kara deliklerle oluyor diyebilirim.

Hazreti Kur'an'da bu solucan delikleri Kehf sûresinde yol olarak geçmektedir.

Eski insanların bu yolları yani solucan deliklerini bildiklerini hatta kullandıklarına inanıyorum.

Negatif tarafta da bir yaşamın olduğunu ve bunların Yec'ûc ve Me'cûc kavimleri olduğunu düşünüyorum. Yec'ûc ve Me'cûc konusundaki hadislerden ve Kur'an âyetlerinden zamanın o tarafta daha değişik aktığını / çalıştığını anlıyorum. Şöyle ki; Peygamber Efendimizin hadislerini incelediğimde, hadislerde zikredilen bu kavimlerin uzun yaşamalarında bir sır var diye aklıma geliyor ve bu kavimlerin enerji kapılarından haberleri olduğu sonucunu çıkarıyorum.

“İki doğunun iki batının” kavramının zikredildiği Kur'an âyetinden şunu da anlayabilir miyim; bu enerji kapılarının doğuda ve batıda yani biri pozitif diğeri negatif kapılar mı yoksa çokça değişken bir enerji kapısı mı diye düşünüyorum.

Zülkarneyn aleyhisselâm doğudaki kapıya set çektiğine göre kapalıdır, yani bu kapı karadadır.

Diğer kapı ise batıdadır ve benim düşünceme göre de denizdedir. Hemen aklıma Bermuda üçgeni geliyor. Bu kendi görüşümdür şüphesiz en doğrusunu yüce Allah bilir.

Ama bu sadece bir teoridir. Belki de sadece bir kapı var ya da çokça kapılar var Allahuâlem. Veya dünyanın ve güneşin elektromanyetik durumuna göre değişkenlik gösteren ve her zaman açık olmayan enerji kapıları var.

Ve bu kapı ve kapıları Zülkarneyn aleyhisselâmın kullandığını, yani negatif tarafa hatta başka galaksilere geçtiğini düşünüyorum. Başka gezegenlere veya başka zaman dilimlerine geçiş yaptığını anlayabilir miyim diye soruyorum kendime?

Kökü Âdem aleyhisselâma dayanan başka insanlarla karşılaştığını veya yüce Allah'ın yarattığı başka varlıklarla karşılaştığını düşünüyorum.

Kehf sûresi

83 - Bir de sana Zülkarneyn'den soruyorlar. De ki: Size ondan bir hatıra okuyacağım.

84 - Gerçekten biz onu (Zülkarneyn'i) yeryüzünde iktidar sahibi yaptık ve ona ulaşmak istediği her şeyi elde etmesinin bir yolunu verdik.

85 - Derken o da bu yollardan birini tutup gitti.

Allahuâlem şöyle düşünüyorum bu âyetleri okurken,

Kehf sûresinde, Musa aleyhisselâm ve Hızır aleyhisselâm kıssasından sonra Zülkarneyn kıssasının başlaması enterasandır;

Bana göre Zülkarneyn aleyhisselâm da Hızır aleyhisselâmın öğrencilerinden biri olup bu zaman ilmini başaran az kişiden biridir diye düşünüyorum.

86 - Nihayet güneşin battığı yere vardığı zaman, güneşi, (sanki) kara bir balçıkta batıyor buldu. Bir de bunun yanında bir kavim buldu. Biz ona dedik ki: “Ey Zülkarneyn! Onları ya cezalandırırsın veya onların hakkında iyi davranırsın.”

Ve bu ilimleri kullanmaya başlayan Zülkarneyn aleyhisselâm zamanda yolculuğa başlıyor. Ve yaşadığı gezegenin geleceğine seyahat yapıyor.

Ve güneşin battığı yere vardığı zaman o sistemin yıldızını yani güneşini bir balçığa batarken görüyor.

Sanki diyorum, bir yıldızın bir büyük karadelik tarafından çekildiğine şahit oluyor. Allahuâlem.

Ve ayrıca bir kavim buluyor. Zülkarneyn’in onları cezalandırması veya haklarında iyi davranması konusu açık. Bana göre zaten yok olan bir gezegen sisteminin güneşini kara delik yok edince o gezegende yaşam sona erecek veya Zülkarneyn aleyhisselâm onlara yardım edecek başka bir zamana veya âleme götürecektir. Veya orada kendi hallerine bırakacak.

87 - O da demişti ki: “Kim haksızlık ederse muhakkak ona azap edeceğiz; Sonra Rabbine geri döndürülecek, O da onu görülmemiş bir azapla cezalandırır.”

88 – “Amma her kim de iman edip iyi bir iş yaparsa, buna da en güzel mükâfat vardır. Biz ona dünyada kolaylık gösterir zor işlere koşmayız.”

89 - Sonra Zülkarneyn yine bir yol tuttu.

90. Güneşin doğduğu yere ulaşınca, onu kendileriyle güneş arasına örtü koymadığımız bir halk üzerine doğar buldu.

Ve Zülkarneyn aleyhisselâm bir başka yol tutuyor. Yani doğuya geçmişe bir zaman yolculuğu yapıyor.

Üzerlerinde gölge veya bir örtü olmayan bir kavim-

le karşılaşılıyor ki bu kavmin üzerinde gölge olmaması veya güneşte dikilmeleri, güneş doğarken bu kavimin güneşe tapan bir kavim olması bana göre güçlü bir ihtimaldir.

Aslında Zülkarneyn'in ilk yolculuğunda yani batıda-ki gelecek zamandaki kavim bu halkın torunlarıdır veya gelecekteki ırkları ve onlar da güneşe tapan bir kavimdir. Ama güneşin bir kara delik tarafından çekilmesi onların güneşe tapmalarını engellemiştir. Bu sebepten dolayı Zülkarneyn aleyshiselâm onları kendi hâllerine bırakmıştır diye düşünmekteyim (Allahuâlem).

Aslında buradan, taptıkları güneşinde ebedi olmaması gibi çıkarılması gereken sonuçlar var.

91 - İşte Zülkarneyn'in kudret ve saltanatı böyleydi. Ve biz onun yanında olan her şeyi bilgimizle kuşatmıştık.

92 - Sonra yine bir yol tuttu.

Ve Zülkarneyn aleyshisselâmın üçüncü yolculuğu kendi zamanına başka bir galaksinin başka bir dünyasına oluyor.

93 - Nihayet iki dağ arasına ulaştığında onların önünde, hemen hiç söz anlamayan bir kavim bulmuştu.

Ve ki bana Basim'den, o Ebu Tufeyl'den o da Ali'den anlattı, dedi ki: “Zülkarneyn salih bir kul idi. O, Allah'a samimiyetle bağlanmış, Allah da ona yardımcı olmuştu. Kavmini Allah'a davet etti, onu alnından vurdular da öldü. Sonra Allah onu diriltti. Kavmini yine Allah'a davet etti, yine alnından vurdular da öldü. Onun gibisi sizin aranızda da vardır.”

Yazının başında her şeyin çift yaratılmasından, iki doğu iki batı âyetlerinden Yüce Allah celle celâluhû beni, Kehf sûresinde Hızır aleyhisselâma oradan Zülkar-

neyn aleyhisselâma oradan Ye'cûc Mec'ûc'e birden bire zaman yolculuğuna, enerji köprülerine, başka galaksilerin gezegenlerine yolculuklara karadeliklere, zaman genişlemesine, paralel evrene getirdi. Suphanallah.

Bana göre her şey Âdem aleyhisselâmla başlıyor; yani yüce Allah'ın esmâyı Âdem aleyhisselâma öğretmesiyle. Yüce Allah'ın Âdem aleyhisselâma öğrettiği ve meleklerin Âdem aleyhisselâma saygı göstermesini istediği esmâ nedir?

Şöyle düşünmüyor değilim; yüce Allah esmâsını meleklerine de öğretmiştir. Ama yüce Allah'ın esmâsını hakkıyla anlayamadılar mı acaba (Allahuâlem).

Biz insanları meleklerden farklı kılan yüce Allah insana nasıl bir üstünlük vermiştir?

Anlama kabiliyeti mi?

Keşif kabiliyeti mi?

İcat etme kabiliyeti mi?

Hayal etme kabiliyeti mi?

Pekâlâ, şeytanın Âdem aleyhisselâma secde etmediği kendini üstün gördüğü?

Meleklerin insanın o üstünlüğünü gördüğü ve şeytanın o üstünlüğü görmediği üstünlüğümüz veya zayıf tarafımız nelerdir?

Aslında bu sorulara şu anda tatmin edici bir cevabım yok.

Yüce Allah'ın esmâsını, yani yarattığı canlı cansız tüm varlıkları anlamanın yolunun yüce Allah'ın Kur'ân-ı Kerîmi'ni anlamaktan geçtiğine inanıyorum.

Konumuza dönersek yüce Allah Zülkarneyn aleyhisselâma bir ilim ve hikmet veriyor. Nedir bu ilim?

Bunlar Kur'ân-ı Kerîm'de arka planda anlatılan ve anlamaya çalıştığım ilimlerdir.

1- Enerji köprülerinin yollarının yerini bilmesi.

2- Yüce Allah'ın, ona enerji yollarını (solucan delikleri) kullanabileceği bir ilim vermesi.

3- Hem geçmiş ve hem de gelecek zamanda yani geniş zamanda yolculuk yapabilmesi.

4- Paralel dünyaya ve paralel gezegenlere geçiş yapabilmesi.

5- Yaşadığımız evrende başka yaşanabilir gezegenlere sistemlere yolculuk yapabilmesi.

6- Zülkarneyn aleyhisselâmın zaman ilmini bir saltanat ve bir silah olarak kullanması.

7- Amaç yüce Allah'ın tek ilâh olduğunu tüm âlemlere duyurmak ve İslâm'ı tek hâkim din yapmaktır. Şüphesiz en doğrusunu yüce Allah bilir.

Âyet-i Kerîme'de meâlen denildiği gibi o da bu yollardan birini tutup gitti. Nihayet güneşin battığı yere vardığı zaman güneşi sanki kara bir balçığa batıyor buldu. Bir de bunun yanında bir kavim buldu.

Benim görüşüm; buradaki yoldan maksat enerji köprüsü yoludur. Yüce Allah bize bunu mu anlatmak istiyor acaba? Burada Zülkarneyn aleyhisselâmın yolunun değişik bir özelliği olmalı diye düşünüyorum.

“Ve nihayet Güneş’in battığı yere vardığı zaman...” denilirken bir zaman yolculuğunda (Allahuâlem) gelecekte veya geçmişten bir sahneden mi bahsediliyor acaba?

Güneşi kara bir balçıkta bulmak; burada yüce Allah bizim dünyamızdan bir âyet mi anlatıyor veya Zülkarneyn aleyhisselâm bir enerji yolundan geçtiğinde başka bir gezegenin güneşini mi görüyor?

Geleceğe, yani zamanda bir yolculuk yapıyor da Dünyamız’ın gelecekteki ya da Güneş’in gelecekte alacağı durumunu mu anlatmak istiyor yüce Allah?

Bugün bilim insanların yaptığı gelişmiş teleskoplarla astronomik büyüklükte yıldızların karadelikler tarafından çekiliş görüntülerini çoğu kişi seyretmiştir. Yoksa yüce Allah böyle bir şey mi anlatıyor bize? Çünkü Güneş’in bir kara delik tarafından yavaş yavaş çekilişi o gezegenden bir balçığa batır gibi görünür.

Ve orada bir kavimle karşılaşması o gezegenin veya o yıldız sisteminin sonunu mu anlamamızı istiyor yüce Allah. Çünkü Kehf sûresinin 87-88. âyetlerinin manasından bunu anlıyorum.

89. âyette meâlen Zülkarneyn aliyhisselâm burada yine bir yol tutuyor, enerji yolu. Bugünün diliyle solucan deliği nasıl tutulur? Yüce Allah buradaki âyetten enerji yolunun tutacak bir ilimden bize bahsettiğini mi anlamamızı istiyor?

Bu âyetlerden anlıyoruz ki yüce Allah Zülkarneyn aleyhisselâmı doğuda bir kavme veya topluluğa ulaştırıyor.

Şöyle bir soru geliyor insanın aklına; neden ilk başta batı sonra doğu? Neden kuzey veya güney değil?

Yüce Allah'ın burada bize anlatmak istediği sır nedir?

Bana göre zaman yani geçmiş zaman, şimdiki an ve gelecek zamanı mı anlamamızı murat ediyor Allah celle celâluhû?

Şunu da anlayabilir miyim: Zülkarneyn aleyhisselâm batıda bir yol tutuyor Güneş'in balçığa battığını andıran bir şekilde burada Zülkarneyn Aleyhisselâm nerede? Dünya'nın geçmişinde mi? Geleceğinde mi? Yoksa başka bir galakside mi? Yani başka bir gezegende mi?

Şu da var Zülkarneyn aleyhisselâmın bu seferleri batıda Güneş'in bir balçığa batmasıyla başlıyor ve ikinci seferinde de Güneş'i bir topluluğun üzerine doğarken buluyor. Burada ifade edilen dünyamızın gelecekteki başka bir zaman dilimi mi, yoksa başka bir galakside geçen bir sahne mi?

Güneş'in battığı yer bir kara deliğin girişi yani batı, bir güneşi yuttuğu çekim gücüne girdiği an zaman pozitif taraftan negatif tarafa veya eksi taraftan artı tarafa geçişi mi?

90. âyetinde doğuda yani pozitif paralel evrende doğarken karadeliğin o güneşi pozitif tarafa doğduğu an mı? Bir ak deliğin çıkışı mı?

Burada bir sır var

Burada bir sır daha var, hangi gezegen olursa olsun, ister dünyamızın geleceği ister başka sistemin gezegeni, ister paralel evren, Güneş'in balçığa battığını bir kara deliğin çekim kuvvetine girdiğini görüyor. Aynı gezegenin doğusunda Güneş'ten korunuyorlar. Aynı gezegenin batısında başka zaman doğusunda başka zaman yaşanıyor çünkü karadeliğin çekim kuvveti zamanı bile içine çekiyor zaman genişliyor. İki farklı zaman ortaya çıkabiliyor.

Güneşten korunmak o yıldızın sonunun geldiğini bu yüzden büyüdüğünü açıklar, çünkü yıldızlar bitmeye yakın yüksek basınçla içe çökerler ve tekrar füzyona girip büyümeye (genişleme) başlarlar.¹ Yani içindeki gazlar enerji veren hidrojen ve patlamalar bitmiş artık büyümeye (süpernova evresine girmeye) başlamış hâli. Pozitif taraftaki veya negatif taraftaki enerjisi bitmiş o yüksek enerjili kütle kendine bir çıkış yolu açıyor, negatif veya pozitif tarafa. Şüphesiz en doğrusunu yüce Allah bilir.

Zülkarneyn aleyhisselâmın üçüncü tutuğu yol ise hiç laftan-sözden anlamayan bir kavime çıkmıştı.

Eğer Peygamber efendimizin Ye'cûc ve Me'cûc üzerine olan hadîs-i şeriflerini bilmeseydim Ye'cûc ve Me'cûc'ün insan olmadığını akıllı başka varlıklar olduğunu söylerdim.

Ama hadislerden öğrendiğime göre Ye'cûc ve Me'cûc'ün bu dünyada yaşamış eski insanlardan (çok çok önce) bir şekilde solucan deliklerinin enerji yollarını kullanarak, bilerek veya bilmeyerek paralel dünyalara geçtiğini anlıyorum.

Çünkü paralel dünyaya geçmek bana göre daha kolay. Ama bu tarafta bulunan bir başka galaksiye gitmek imkânsız değil fakat zor bir durumdur. Bu konuya ileride değineceğim.

Ebû Hüreyre (r.a.)'den rivâyete göre, Resûlullah (asm), Kehf sûresi 94. âyette bahsedilen sed hakkında şöyle buyurdu:

1. Hihidrostatik dengesini koruyamayan yıldızlar kendi içine çökmeye başlar ve çekirdekteki madde sıkıştıkça tekrar ısınmaya başlar. Bu sıcaklık öyle bir noktaya gelir ki yıldız çekirdeğindeki füzyon tekrar başlar ve yıldız genişlemeye başlar yani büyür.

“Ye’cûc ve Me’cûc her gün o seddi delmeye çalışırlar; delmeye yaklaştıkları vakit başlarındaki âmir onlara şöyle seslenir: ‘Dönün yarın delersiniz.’ Allah da ertesi güne o seddin oyulan kısmını öncekinden daha sağlam duruma getirir.”

“Sonunda müddetleri dolup Allah onları insanlar üzerine salmayı isteyince; başlarındaki yetkili ‘Dönün, onu inşallah yarın delersiniz.’ diyerek, ‘inşallah’ kelimesini söyler. Onlar ertesi gün geldiklerinde seddi dünkü bıraktıkları şekilde bulurlar ve seddi delerek insanlar arasına çıkarlar. Bütün suları içerler. İnsanlar onlardan kaçır, oklarını göğe fırlatırlar, oklar kana bulanmış vaziyette geri döner. Bunun üzerine şımırık bir durumda şöyle derler: Yeryüzünde olanları kırıp geçirdik, gökte olanları da mağlup ettik. Sonra Allah onların boyun köklerinde bir kurt meydana getirir de bu yüzden hepsi kırılıp yok olur giderler.”

Resûlullah (s.a.v.) şöyle devam etti:

“Muhammed’in canını kudret elinde tutan Allah’a yemin ederim ki, o kırılıp yok olan Ye’cûc ve Me’cûc’ün leşlerini yeryüzündeki tüm hayvanlar yiyecek ve çok güzel beslenerek etlenip yağlanacaklardır.” (İbn Mâce, Fiten 27)

“Nihayet Ye’cûc ve Me’cûc’ün sedleri açılıp her tepeden dünyaya akın etmeye başladıkları, doğru vâdin vaktinin yaklaştığı sırada, işte o zaman, kâfirlerin gözleri birden donakalır: ‘Eyvah, bizlere! Biz bundan tam bir gaflet içinde idik, daha doğrusu kendimize zulmettik!’ diyecekler.” (Enbiyâ, 21/96-97)

İmam Ahmed b. Hanbel Halid b. Abdullah b. Harmele’den rivayet ettiğine göre teyzesi şöyle demiştir: Resûlullah (sallallâhü aleyhi ve sellem), akrep ısırıldığı için parmağını sarmış olarak bize bir hutbe irâd etti; hutbesinde şöyle buyurdu: “Siz düşmanınız bulunmadığını söylüyorsunuz. Oysa siz geniş yüzlü, küçük gözlü kumral saçlı, yüzleri deri üstüne deri kaplanmış kalkanları andıran ve her dereden tepeden boşalıp gelecek olan Ye’cûc ve Me’cûc’ün ortaya çıkışı zamanına dek düşmanla savaşıma devam edeceksiniz.”

İbn Kesir “el-Bidâye ve’n Nihâye” adlı eserinde şöyle demektedir: Müsned ve Sünen’de rivayet edilen bir hadiste anlatıldığına göre Nüh peygamberin Sam, Ham ve Yâfes adında üç oğlu varmış. Sam,

Arapların atasıdır. Ham, Sudanlıların atasıdır. Yâfes de Türklerin atasıdır. Ye'cûc ve Me'cûc ise, Türklerden bir taifedir. Bunlar Moğollar olup çok güçlü ve bozguncudurlar.

[Bu hadisin aslı Bezzâr'ın Müsned'inde (no: 7820) şöyle geçmektedir: Ebu Hureyre (ra)'dan Resulullah (sallallâhü aleyhi ve sellem)'in şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir: "Nûh (as)'ın Sam, Ham, Yâfes adında oğulları oldu. Araplar, Farslar ve Rumlar Sam'in çocuklarıdır; hayır da bunlardadır. Ye'cûc, Me'cûc, Türkler ve İskitler de Yâfesin çocuklarıdır; bunlarda hayır yoktur. Kıptîler; Berberîler ve Sudanlılar da Ham'in çocuklarıdır."]

Denildiğine göre Türklere Türk denmesinin sebebi şudur: Zülkarneyn meşhur seddi inşa ettiği zaman Ye'cûc ve Me'cûc, seddin gerisine sığındılar. Ancak bir kısımları, seddin bu tarafında kaldılar. Bu kalan kısım, Ye'cûc ve Me'cûc'ün öte yana geçenleri gibi bozguncu değildiler. Bu yüzden bunlar, seddin bu tarafında bırakıldılar. Kendilerine ilişilmedi ve (terk edilmiş anlamına gelen) Türk adı verildi. (kaynak internet)

Kehf sûresi ve enerji köprüsü

Kehf sûresinin 93. âyetinde “Nihayet iki dağ arasına ulaştığında onların önünde, hemen hiç söz anlamayan bir kavim bulmuştu.” buyurulmaktadır.

Bu âyetlerde benim anladığım çok ilimler ver nurlar gizlidir. Anlatmaya çalışayım.

Şöyle ki;

Yüce Allah burada bizlere arka planda bir enerji kapısının köprüsünün nasıl çalıştığını anlatıyor tarif ediyor. Allahuâlem.

Eğer anlayabilersen?

1- Bu iki dağın içerdiği kimyasal durum, yani içeriğindeki madenler ve oranları önemlidir. Yani herhangi bir dağ olamaz.

Boyle bir kapının açılması için şöyle düşünebilir miyiz?

2- Dağların köklerinin çok çok derinlere kadar ulaştığını biliriz. Ve dağların gökyüzünden enerjiyi çektiğini de biliriz. Hatta tam tersi bazı dağların enerjiyi yerin iç kesimlerinden dışarıya attığını da jeoloji bilimi bize açıklar.

Daha açık bir ifade ile anlatırsak, bu doğal yolun çalışabilmesi için içindeki karışım önemli ve bu karışımı çalıştıracak, harekete geçirecek bir enerji lâzım.

Bu enerjiyi de muhtemel olarak şu şekilde alır. Burada enerji kutupları çok önemlidir, yani dağın biri (+) artı ise biri (–) eksi olması lazım.

3- Bu enerji kapısının çalışması için, Ay'ın, Güneş'in, yıldızların hatta gezegenlerin konumu da önemlidir. Bu kapı veya kapılar her zaman açık değil benim düşünceme göre. Duruma göre bazen açılıp bazen kapatabilen bir sistemi var.

Örneğin: Ay'ın durumuna göre açılıyor. “Ay'dan veya uzaydan veya paralel evrenden çektiği veya verdiği enerji vasıtasıyla çalışıyor” diyebiliriz.

Burada Dünyamızın çekirdeği de çok önemli, çünkü bu sistemde doğal kapının çalışması için bir dinamo ya da dönen türde bir enerji lazım. Bu durum Dünyamızın çekirdeğinde mevcut olduğundan Dünyamız bu işlemi görüyor. Bu olayın gerçekleşebilmesi için, Ay'ın ve Dünyamız'ın dönüşü, karşı paralel tarafta tam olarak Dünyamızdaki enerji konumuna benzer bir enerji konumunda olması lazım ki bu kapı açılabilsin, işlem gerçekleşsin. Burada bir başka konuya daha bir açıklık getirebiliriz. Dünyamızın çekirdeğinin milyarlarca yıldır aktif ve çok aşırı sıcak olması da bu duruma başka bir etkidir. Ayrıca, Dünyamız ve başka gezenler enerjilerini evrenden, hatta paralel taraftan çektiğini düşünüyorum.

Evet, Zülkarneyn aleyhisselâm yapmış olduğu set ile demir ve bakırla bu iki dağın arasındaki doğal başka âlemlere çıkan enerji kapısının içindeki madenlerin orantısını da değiştirmiştir. Ve bu kapı kullanılmaz hâle gelmiştir.

Şüphesiz en doğrusunu yüce Allah bilir.

Kehf sûresi'nde zaman genişlemesi

Zaman genişlemesini Kehf sûresinde adım adım incelersek olgunlaşmayı arka planındaki sırları, ilimleri anlayabiliriz.

İlk Ashâb-ı Kehf olayı Kur'an'da anlatılır, anlatılan ilim zaman genişlemesinden başka bir şey değildir.

Ama bu ikinci şıktaki gibi dıştan bir etken ile oluşan bir zaman genişlemesidir. Yüce Allah'ın Dünya gezegenindeki bazı noktalarında bulunan ve oluşan pozitif enerji yoğunluğunu çekme ve itme ile manyetik bir alan oluşturur. Bu da Dünya'nın çekim gücünden bağımsız çalışan bir ortam meydana getirir.

Orada bir mağara var, yani Ashâb-ı Kehf bu mağaraya girince mağarada bir zaman sıkışması olayına şahit oluyorlar, fakat haberleri yok. O yüzden uyandıklarında “şu parayı alıp içimizden biri şehre inip yiyecek bir şeyler alsın getirsin” diyorlar.

Dünya'nın gücünden bağımsız olarak hareket etme imkânı veren bu manyetik alan da kişide Dünya zamanından bağımsız çalışan bir ortam meydana getiriyor ve onlar zaman genişlemesi ile 309 yıl ileri gidiyorlar. Oradaki Ashâb-ı Kehf'in yüzlerce seneyi çok az bir saat içinde geçirmelerine bir etken de mucizevi bir şekildeki uyku hâlidir.

Aşırı nur elementi yoğun bir konsantrasyonda insanda bulununca ister istemez bir yorgunluk ve uyku hâli çöküyor üzerlerine. Mağaraya girdiklerinde Ashâb-ı Kehf’in ruhları hazır bu enerjiye, ama beden hazır değil. Beden de uyku yolu ile hazır hâle getiriliyor ve uyuduklarında mânevî alanın içinde kalarak zaman genişlemesine maruz kalıyorlar. Ben bu olayı böyle düşünüyorum Allah’ın izniyle.

Kehf sûresinin ilk bölümünden şimdilik kısa olarak bunlar anlıyorum arka planındaki ilimlerden. Ondan sonra yani zamanın genişlemesini öğrendikten sonra bu zamanın yavaşlamasının yan tesiri olarak kısa zaman dilimlerinde geride kalmalar olur. Bunlar alışa alışa öğrenilerek yapılır.

Zamanda ileriye veya geriye seyahat

Bu da kolay değildir, “zamanda ileriye veya geriye seyahat demek” yanlış bir tabirdir. **Bana göre bu o hâlin yan tesiri yani etkisidir.** Zamanın bereketlenmesinin yan tesiri olarak kısa süreli de olsa ilk etapta orijinal zamanımızın gerisinde veya biraz ilerisinde olabilme ihtimali yüksektir.

Biz şimdi ne yaptık genişleme işleminde, ruhu tam manasıyla, yani insanın merkezî nurunu çeşitli ibadetlerle zikirlerle astronomik bir şekilde yüce Allah’ın izniyle yükselttik.

Ama ileriye veya daha zor olanı zamanda geriye gitmek için cismânî, yani cesedin tüm bilinen parçacıklarını, en küçük parçacığı dahi enerjiye yani nura çevirmemiz gerekir. Çünkü çok uzun zaman dilimlerinde hareket edebilmek için bu şarttır. Aksi takdirde ceset orijinal zamanda kalır ve ruh astral olarak, yani tek başına seyahat eder.

Ama bedenle birlikte gitmek demek nefsinizi bu yaşadığınız Dünya’da öldürmekten geçer ki bu da demek oluyor ki, artık o kişi bu Dünya’da ne yer ne de içer, onun gıdası sadece zikirdir. Allah’a ibadet eder gıdasını zikir ve ibadetten alır.

Evet buraya kadar Dünya’nın çekim gücünden kendimizi nasıl kurtaracağımızı öğrendik, ilk zamanı yavaşlatma olayını, yani Dünya’nın çekim gücünden kendimizi bağımsızlaştırmayı burada öğrendik. Buraya kadar anladıysan ondan sonra Kehf sûresinin ikinci bölümündeki sâlih amellerle daha da yükselteceğiz.

Sâlih amellerle güzelce yükseldikçe Kur’an tabiri ile “önden gidenlerden” olursun. Allah’ın izniyle ister istemez bu gerçekleşir. Allah (c.c.) ilmini artırır ve gide gide Kehf sûresinin üçüncü bölümünde bulursun kendini.

Yani Mûsâ aleyhisselâm ile Hızır olarak adlandırdığımız o ismi geçmeyen, Kur’ân-ı Kerîm’deki âlim zat Kur’an’da bahsi geçen üçüncü bölüme geçersin. Peygamber Efendimizin hadîs-i şeriflerinden de anladığımıza göre bu kişinin Hızır aleyhisselâm olduğunu ilm-i ledün bildiğini biliyoruz ki bu ledün ilmi çok yönlüdür.

Burada sadece zaman ilminden başka birçok ilim gizlidir, zamanın bereketlenmesinden önce ilk kısa süreli ileriye gitmeler olur. Meselâ bir gün, meselâ bir hafta, meselâ bir ay, meselâ bir yıl gibi karşımıza çıkar.

Bir şekilde çok ileri bir zamana gittiğimizde tekrar orijinal zamanınıza geri dönmek için Kehf sûresini okumak, hatta ezberde bulundurmayı şart olarak görüyorum.

Çünkü Kehf sûresi sizi her zaman orijinal zamanınıza geri döndürür Allah’ın izniyle, eğer saniyenin altında da olsa orijinal zamana, yüce Allah’ın takdir ettiği zamana geri gönderir.

Hak olan bu duruma ve bu âyetlerden de anlaşılacağı üzere herkes sabredemez, bunu büyük peygamberlerden olan Mûsâ aleyhisselâm örneğinde görebiliriz.

Çünkü Hızır aleyhisselâm zaten ileriye görüyor, le-dün ilmine sahip. Meselâ gemiyi deliyor, niçin? Çünkü ileride sağlam olan gemileri zor kullanarak alan bir kral var, zaman genişlemesi ile ileriye görüyor ve şimdiden önlemini alıyor.

Mûsâ aleyhisselâm sabır edemediği ve çok meşhur sözü olan âyette... “Mûsâ: “Allah dilerse, beni sabreden olarak bulacaksın...” kelimeleri ile tarif ettiği olayın ilmini deyim yerindeyse bu ilmin pîri olan Hızır aleyhisselâm sayesinde anlamak istiyor. Peygamberlerde bile bu kadar güç olan bir iş normal insanlarda pekâlâ zordur. Bu zorluğa katlanırsan eğer Hızır aleyhisselâm bu öğrettiği ilme sabır eder dayanırsan, ne olur biliyor musun? İşte o zaman dördüncü bölüme geçersin.

O da Zülkarneyn ki benim kanımca Kur’ân-ı Kerîm’de bahsi geçen Zülkarneyn, Hızır aleyhisselâmın yetiştirdiği örnek insanlardan sadece biridir.

Kehf sûresi ve zaman ilminin bu şekilde Kur’an’da yer alması beni, şu hadîs-i şerîfi okuyunca açıkçası tedirgin etti ve şüphelerimi doğrulayıcı bir hadîs-i şeriftir bunlar.

“Kim, Kehf sûresinin evvelinden (bir rivayette sonundan) on âyet ezberlerse, Deccâl’den korunmuş olur.” (Müslim, Mûsâfirûn, 257; Ebû Dâvud, Menâhim, 14; Tirmizi, Fiten, 59; İbn Mâce, Fiten, 33).

Evet, bu hadîs-i şerifte kim Deccâl’in fitnesine maruz kalırsa Kehf sûresinden bir rivayet ilk üç âyetini bir rivâyet ilk on âyetini ve son on âyetini okumasından bahsediyor. Bu bir mucizedir.

Bir hadîs-i şerifte bu zaman olayının yer alması açıkçası o zamanın dili ile anlatılmış mucizevî bir olaydır. Eğer zaman ilminden gafil değilsen bu hadîs-i şerifi anlarsın.

Çünkü zamanında bir mânevî veya sunî kayma olursa fark etmezsen tekrar orijinal zamanınıza dönmek için Kehf sûresini okumalısın, Allah izin verirse inşallah dönersin.

Bunu biz müslümanlara Peygamberimiz hadîs-i şerifle bize âhir zamanda, zaman kayması fitnesine maruz kalınması durumunda nasıl kurtulacağımızı belirtmek için bildirmiştir. Kehf sûresi büyük bir kılavuzdur bu konuda, Kehf sûresini okumak veya gücü yetiyorsa ezberlemek gerekir.

Kehf sûresini ledün ilminde olgunluğun zirvesidir

Yüce Allah'ın Âdem aleyhisselâma öğrettiği anahtar görevinde bilgilerden biri de Allah'ın esmâlarından olan bu zaman olayıdır. Bu çok önemli bir ilimdir.

Bu Allah'ın başka esmâsını öğrenmek için üçüncü aşamada ne yazdık kısa süreli zamanda ileriye veya geriye gitmeyi yazdık. Artı bir ilâhî ilhamla bu işi bir görev bilmek gerekir, çünkü Allah'a sâlih amellerle gidilir, dedik.

Şunu unutma kendi orijinal zamanına ancak Kehf sûresini okuyarak dönebilirsin, ister sunî bir zaman kayması olsun ister mânevî bir zaman kayması olsun ilk kitabımın dördüncü bölümünde bir giriş mahiyetinde bu konuya bir giriş yapmış olsam da herkesin anladığını ben sanmıyorum.

Bu sebepten dolayı Zülkarneyn aleyhisselâm hikâyesini bu kitapta tekrar başka açıdan anlatmak istiyorum.

Benim şahsî düşünceme göre şunu söyleyebilirim ki, -ama garanti vermiyorum.- Hızır aleyhisselâmın yetiştirdiği sayılı insanlardan biri de Zülkarneyn aleyhisselâmdır, burada yanılıyor da olabilirim. Şüphesiz en doğrusunu yüce Allah bilir.

Çok büyük, inanması imkânsız gibi görünecek ilimler vardır Kehf sûresinde, bu ilimleri kullanarak ilerlemiştir. Çünkü âyetle biz ona bir sebep verdik diyor, sebep ise vasıta yani ilim demektir. Demek ki nur enerjisini o kadar doruk noktaya çıkarmış ki Zülkarneyn aleyhisselâm artık astronomik büyüklükte ve hızda ileriye ve geriye gitme ilmine ulaşmış oluyor.

Mesela bir milyon sene ileriye gitmiş olabilir, biraz daha yükseltsem çitayı bir milyar sene ileriye seyahat etmiştir diyebilirim. Burada bir husus eksik o da hız faktörüdür. İşte bu hız faktörü bu dördüncü bölümde işin içine giriyor ve bu muhteşem ilim ile astronomik hız ve astronomik bir zamana gitmeyi başarıyor Zülkarneyn aleyhisselâm. O zamanda teknoloji yok, hiçbir şey yok, bu hızı nasıl yapacak, tek bir seçenek var kâinatın yaratıcısının ihlâs ve samimiyetle kapısını çalmakla olur bu iş. Çok sırlı ve gizemli bir konudur bu.

Kehf sûresinde haddim olmayarak bazı ilimleri hızlı geçiyorum.

Evet, Zülkarneyn aleyhisselâmın yol tutması olayı bizim bahsettiğimiz kara delik vb. gibi bir olaydır. Bu nur enerjisinin oluşturduğu köprülerden, yollardan biri ile seyahat etmesidir, başka bir şey değildir. Günümüz tabiriyle solucan delikleri veya karadelikler diyebiliriz.

Şundan da bahsedeyim, solucan delikleri ve daha büyük kara delikleri tüm evreni birbirine bağlayan ağlar gibidir, bu enerji yolu bizim bildiğimiz ışık hızı enerjisi kanunlarına göre işlememektedir, onun kanunları başkadır.

Bu enerji artık nur enerjisinin artı ve eksi kutuplarının oluşturduğu girdap köprüsü gibidir, enerji yoğunluğu bir galaksiden başka bir galaksiye anında enerji aktarımı gibidir. Âyetlerden anlaşılabileceği üzere bir sebep olarak bu yol başka gezegenlere galaksilere hatta paralel evrene

çok kısa bir sürede ulaşmaktan başka bir şey anlamıyorum ben burada.

O zaman şöyle düşünelim Zülkarneyn aleyhisselâm bu Dünya'daki enerji yollarından birinden girmiş olsa ve günümüzün ışık hızı senesi ile bir milyar ışık senesinde ulaşılacak yere nur elementinin enerjisi yoluyla belki de birkaç saat veya günde oraya ulaşması mümkündür. Bu olay muhteşem değil mi? İslâm üzerinde olan insan şimdi Âdem aleyhisselâma öğretilen ilmi, yani yüce Allah'ın esmâsını daha iyi tanıyabildik mi?

Bana göre bu yolculuk o ilmin sadece biridir, işte böylece astronomik bir hızla ileriye gitmek ve bunun yan etkisi zaman genişlemesi geri döndüğümüzde her şeyi işte o zaman geri bulamayabiliriz. Çünkü orijinal zamanımızdan daha geri düşmüşüzdür. İyi hesap yapamamışızdır. İşte o zaman orijinal zamanımızdan daha geriye düşebiliriz ki bu olay Zülkarneyn aleyhisselâmın şu çelişkisi ile hadîs-i şerifte veya rivâyette mucizevî bir şekilde anlatılmaktadır.

Hadis:

Ve ki bana Besim'den, o Ebu Tufeyl'den o da Ali'den anlattı, dedi ki: "Zülkarneyn sâlih bir kul idi. O, Allah'a samimiyetle bağlanmış, Allah da ona yardımcı olmuştu. Kavmini Allah'a davet etti, onu alnından vurdular da öldü. Sonra Allah onu diriltti. Kavmini yine Allah'a davet etti, yine alnından vurdular da öldü. O'nun gibisi sizin aranızda da vardır."

Eğer şu yukarıya aldığım hadis rivayetini, zaman ve mekân konusunda gafil olsam, yalanlardım. Ama zaman ve mekân konusunu biraz anlarsanız bu yukardaki rivayet tam da mucizevî bir hâl alır. Bu rivayette zamanda yolculuğun getireceği durumun yan tesirlerden birisinin belirtildiğini anlayabiliriz.

Çünkü başta yazdığım gibi zamanda aşırı ilerleme yan etkiye yol açmaktadır. Bu da orijinal zamanınızdan ister istemez sizi ayırır. Orijinal zamandan ayrılınca da geri döneemezseniz eğer farklı kişilikler ortaya çıkar.

Kendi orijinal zamanınızdan daha geriye düşmek demek yukarda yazdığım rivayetten anlaşılacağı üzere, iki kişi olursunuz demektir. Nasıl mı? Bir o geçmişteki “siz”siniz, bir de gelecekteki “siz”sinizdir artık.

Bu saçma gibi gelebilir, ama böyle. Bu çelişki gibi görülebilir akla ama gerçek böyle.

Bu seviyeye gelmiş birisi orada zaman çizelgesiyle oynar mı? Oynarsa ne olur? Orasını yüce Allah bilir.

Dikkat edin, bu yine kaderle oynamak değildir, ey gafil insan! Sakın öyle zannetme, bu yüce Allah’ın doğaya koyduğu yasadır. Bu senin kaderini yüce Allah öyle takdir etmiş demektir ve öyle olur.

Bu yüce Allah’ın Âdem aleyhisselâma öğrettiği ilimlerden sadece biridir. Yani ilim, ilim, ilim derim başka şey demem, cennetin kapısı ilimden geçer. Beşikten mezara kadar ilim öğrenmek gerekir.

Bu konuda yorum getireceksen, ya da değişik bir cevap vereceksen hazırım bunlara cevap vermeye, bana bu ilimden tecrüben varsa gelir istediğini sorarsın. Bu ilimde bilgin yoksa, merak etmiyorsan, sükût ediyorsan, eskilerin tabiri ile otur oturduğun yerde derim.

6.7.8. Doğuda, batıda, Arap yarımadasında olmak üzere üç bölgede yer çöküntülerinin meydana gelmesi de kıyâmetin büyük alâmetlerindendir.

Hadîs-i şerifte buyuruluyor ki:

“Doğu, batı ve Ceziret-ül Arab’da yer batışı görülecek.” Müslim, Fiten, 39, [Müslim, Ebû Dâvûd, Tirmizî, İbni Mâce]

Hadîs-i şerifte buyuruldu ki:

“Hicazdan çıkan ateş, Basra’daki develerin boyunlarını aydınlatır.” [Müslim]

9. Yemen’den çıkacak olan büyük bir ateşin insanları önüne katarak sürmesi (Müslim, Fiten, 39).

Hz. Peygamber (s.a.v.), kıyâmetin kötü insanlar ve kâfirler üzerine kopacağını bildirmiştir. Bu hadislerle göre kıyamet kopmadan önce mü’minlerin ruhları alınacak ve onların âhirete göçmeleri sağlanacaktır (Buhârî, Fiten, 5; Müslim, İmâre, 53).

10 - Hazret-i İsâ gökten inecek:

Kur’ân-ı Kerîm’de meâlen buyuruluyor ki:

“Allah’ın Resûlü Meryem oğlu İsâ’yı öldürdük dedikleri için yahudileri lânetledik. Onlar İsa’yı öldürmediler, asmadılar da. Öldürülen, kendilerine İsâ gibi gösterildi.” [Nisâ 157]

Hazret-i İsâ göğe kaldırılmıştır. [Nisâ 158]

(Elbette o [Hazret-i İsâ’nın kıyamete yakın gökten inmesi], kıyametin yaklaştığını gösteren bilgidir. Sakın bunda şüphe etmeyiniz! [Zuhruf 61, Beydâvî/ Beyzâvî])

Hadîs-i şeriflerde de buyuruldu ki:

“İsâ, âdil bir hakem olarak gökten inecek, haçı kıracak, [Hristiyanlığı kaldıracak] domuzu öldürecek, [domuz etini yasaklayacak] İslâm’dan başka şeyi yasaklayacaktır.” [Buhârî, Müslim, Ebu Dâvûd, Tirmizî, İbni Ebi Şeybe]

“İsâ inince, her yerde sükûn, emniyet meydana gelir. Öyle ki aslanla deve, kurtla kuzu serbestçe dolaşır, çocuklar yılanlarla oynar. [Ebu Dâvûd]

“On alâmet çıkmadan kıyamet kopmaz. Biri İsâ’nın gökten inmesidir.” [Müslim, Ebû Dâvûd, Tirmizî, İ. Mâce, Nesâî, İ. Ahmed, Taberânî, İ. Hibbân, İ. Cerîr]

BÖLÜM 4

SON İNSAN

Bismillâhirrahmânirrahîm

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla. Kıyamet vakti geldiğinde, yer yarıldığında dağlar sallanmaya başladığında.

Vay o ashabın hâline vay!

O vaktin ne olduğunu bilir misin insanoğlu?

Dağlar toz olduğu yeryüzü düz olduğu zaman

Vay o ashabın hâline vay!

Dağlar çözüldüğünde,

Cennet ve cehennem yaklaştırıldığında

Vay o cehennem ashâbının hâline vay!

Cennet ve cehennem ehli mahşerde buluştuğunda,

Evvelkilerle âhirdekiler mahşerde buluştuklarında,

O mahşer kalabalığını, sessizliğini bir görse insan,

Vay insanın hâline vay!

Kıyamet koptuğunda yer ve gök birleştiğinde,
Yüce Allah mahşer meydanını yarattığında,
O nefisler mahşer meydanında buluştuğunda,
Cennet ehlini melekler selâmla karşıladığında,
Cehennem ehlini melekler hüznle karşıladığında.
Vay insanın hâline vay!

Evet, o mahşer gününde durum çok çetindir. O Allah'ı ve indirdiklerini yalanlayanların hâlini bir âhirette bir görsen secdeden hiç kalkmazsın. Korkudan dehşete gelip tir tir titrersin. Çünkü gerçek apaçık önündedir. Her şey ortadadır.

O gün zaman başka zamandır

O kıyamet vaktinin sahibi emri verdiği zaman,
Ay yarıldığı zaman,
Dünyada düzen bozulduğu zaman,
Her fitne ortaya çıktığı zaman,
Allah'ın nimeti çok zor bulunduğu zaman,
Sema yanmaya başladığı zaman,
Yüce Allah meleklerle emri verdiği zaman,
Emri yerine getirecek melekler hüznlenip ağlamaya başladıkları zaman,
İnsanın sonu geldiği zaman,

O emin belde hariç, yüce Allah'ın azabı hak olduğu zaman,

Meleklerin tüm nefislere Allah'ın azabını tattıracakları zaman,

İşte o gün zaman başka zamandır.

Allah'ım bu gafil insanları ıslah eyle

Allah'ım bu gafil insanları ıslah eyle, Allah'ım o namazı dosdoğru kılan mücahitlerini muzaffer eyle, onlara yardım et, Allah'ım o mücahitlerin hayır dualarını kabul buyur, hesap gününde onlara yardım et.

Yüce Allah emri meleklerle verdiği zaman,

Büyük kıyamet alâmetleri tek tek başladığı zaman,

Melekler ve Peygamberler “bugün Hakk'ın emri değişmez” derler.

O gün insanın sonu geldiği zaman,

Hatem'ül nebî Hazreti Muhammed sallallâhü aleyhi ve sellem bu emre şâhid olduğu zaman,

İşte o gün başka zamandır, o gün gerçeklik günüdür.

Büyük kıyamet alâmetlerinin çıkacağı zaman yeniçağ döngüsüne girilecektir, yeni bir çağ başlayacaktır. Bu yeniçağdakiler artık yeni bir anlayışta olacaklar hayatlarına bu şekilde devam edecekler.

O gün bu yeniçağda tek ümmet kalacak onlar da İslâm üzere olan insanlar olacaktır.

Bu çağda Allah'tan ümidini kesen İslâm üzerindeki insan, o zamanda bu değişim karşısında yüce Allah'a karşı mahcup olacaktır.

Yüce Allah'ın emri geldiği zaman,

O ramazan ayının ortasında Târık yıldızı gökyüzüne ve uzaya sicim fırlattığı zaman,

Sicim nedir bilir misin sen insan?

O beyaza yakın irili ufaklı ateş toplarıdır.

O gün büyük kıyamet alâmetleri başladığı zaman, ramazan ayının ortası cuma gecesi bir gürültüyle uyanacak ve korkacak insanoğlu.

Gökyüzünde Târık yıldızını görünce insan, çaresizliği ortaya çıkacak ecel terleri dökmeye başlayan insan, ey o Allah'ı inkâr eden inanmayan günahkâr insan.

İbadethâneler dolacak insanlar korkudan camilere sığınacak.

Yüce Allah'a o anda inanmaya başlayacak insan, ama iş işten geçmiştir.

Son anlarını ecel terleriyle ve korkuyla geçiren insan çaresizliğini anlayacak ama çok geçtir artık.

O gün, bu günün dünyayı yöneten iktidar sahipleri, kapitalistler, komünistler, faşistler ve monarşistler şaşkın kalacaklardır.

Masonlar, siyonistler, illuminati ve satanistlerin planları birkaç saniye içerisinde yüce Allah'ın emriyle yerin dibine geçirilecek.

- Sen Târik nedir bilir misin İbrahim?

Yâ rabbe'l-âlemîn sadece senin bana gösterdiğin kadarını bilirim.

- O Yıldız karanlığı delen yıldızdır.

- İbrahim sen sicim nedir bilir misin?

- Yâ rabbe'l-âlemîn sadece senin bana gösterdiğin kadarını bilirim.

- O senin gördüğün Ateş topları işte sicimdir.

O gün yüce Allah'ın ayırdıklarından başka kimseyi sağ bırakmayacak o ateş topları. O ateş topları öyle bir hercümerç bir durum oluşturacak ki insanoğlu şaşırıp kalacak çünkü o güne kadar böyle bir şey görmemiştir.

Melekü'l-mevt bölük bölük o gün sadece birkaç saniye içerisinde çok insanın canını alacak, yüce Allah yeri ve semâvâtı yarattığından beri bu kadar çok nefsin canını bir anda alacak.

Bu ateş topları süregelmekte olan çağı birkaç saniye içinde kapatacak. Bundan sonra bir süre sükûnetten sonra duman dağılınca o Târik yıldızı yeni bir çağın başlangıcını aralamış olacak.

Kalan Müslümanların Hali Ne Olacak?

Bu günün dünyayı yöneten iktidar sahipleri var ya, Vâhidul Kahhar olan yüce Allah birkaç saniye içerisinde onları yerin dibine geçirecektir.

Peki, “gökyüzünde müslümanlar Tarık yıldızının güneş sisteminin yörüngesine girip dengeyi bozmasından ve 6666âyet yıldızının artık insanlar tarafından gözlene-

bilir hale gelmesiyle ortaya çıkacak o karmaşa ve kargaşa durumunda, yani ilk üç büyük kıyamet alâmetinin gerçekleştiği dönemde ve sonrasında geride kalan müslümanların hali ne olacak ve ne yapmaları gerekir?” diye bir soru sorsam kendime.

40 gün 40 gece sürecek o azap dolu dumandan sonra insanlar ancak sığınaklardan çıkacak Allahuâlem.

Peygamber Efendimizin tavsiyesi şu Hadîs-i Şerifile bizlere aktarılmaktadır:

Kar üzerinde sürünerek de olsa Mehdi'ye katılma emri İbni Ebû Şeybe ve Naim b. Hammâd Fiten isimli eserde, İbn Mâce ve Ebu Naim ise İbni Mes'ûd'dan tahrir ettiler.

O dedi ki:

Biz bir ara Peygamber (s.a.v.)'in yanında iken Benî Hâşim'den bir grup genç geldi. Peygamber (s.a.v.) onları görünce gözleri doldu ve rengi değişti.

Dedim ki, “ne oldu ki, sevmediğin bir şeyi yüzünüzde görüyoruz.”

Buyurdu ki: Biz öyle bir Ehl-i Beytiz ki, Allah bizlere dünyayı değil âhireti ihtiyar etti. Muhakkak ki, Benden sonra, Ehl-i Beytim bela ve mihnetlerle karşılaşacaklar ve tarda maruz kalacaklardır. Şark tarafından siyah bayraklı bir kavim gelinceye kadar. Bunlar Hakkı isterler verilmez. Çarpışırlar, muzaffer olurlar, istedikleri verilir. Fakat o Hak, Ehl-i Beytim'den birisine verilmedikçe kabul etmezler. O (Mehdi) arza sahib olur ve kendisinden önce baskı ve zulümle dolu olan arzı adaletle doldurur. Sizden O'na kim yetişirse, kar üzerinde sürünerek dahi olsa gelsin, O'na katılsın. Zira O Mehdi'dir. (Suyûtî, Fiten, 2, 6)

Bu Hadîs-i Şeriflerden sadece biridir aslında. Benim düşünceme göre Allah'ın Resûlü Hazreti Muhammed (s.a.v.) birçok âhir zaman Hadîs-i Şerifi bu büyük kıyamet alâmetlerinden sonraki zamanı anlatmaktadır. Allahuâlem.

İşte o karmaşa ve kargaşa halinde insanların haberleşme mekanizmasının kesildiği zaman verilen emir bana

göre müslümanların geride kalanlarının Şam beldesinde buluşmasıdır.

Yüce Allah o büyük kıyamet alâmetleri olduktan sonra müslümanlara nasıl hareket etmeleri gerektiğini aşağıda Tevbe sûresinde belirtmiştir.

9-TEVBE:

1 - Allah'tan ve Resûl'ünden bir ultiमतodur bu, kendileriyle antlaşma yaptığınız müşriklere:

2 - Bundan böyle yeryüzünde dört ay daha istediğiniz gibi gezip dolaşın. Şunu da bilin ki, Allah'ı aciz bırakacak değilsiniz. Allah kâfirleri mutlaka perişan edecektir.

3 - Ayrıca büyük hac günü Allah ve Resûl'ü tarafından insanlara bir ildir ki, Allah da Resûl'ü de müşriklerle yapılan antlaşmalara artık bağlı değildir. Eğer hemen tevbe ederseniz, bu sizin için hayırlıdır. Yok, yine tevbeden yüz çevirirseniz biliniz ki, Allah'ı yıldırarak değilsiniz. Kâfirleri acı bir azap ile müjdele.

4 - Ancak kendileriyle antlaşma yapmış olduğunuz müşriklerden size olan ahitlerinde hiçbir eksiklik yapmamış ve sizin aleyhinize hiçbir kimseye yardımda bulunmamış olanlar bunun dışındadır. Siz de onlarla olan antlaşmanızın hükümlerine antlaşma süresinin sonuna kadar uyunuz. Muhakkak ki, Allah müttakileri sever.

“Allahuâlem bu Tevbe sûresinin ilk âyetleri büyük kıyamet alâmetlerinden sonra müslümanlar için bir emir ve rehberdir” diye düşünüyorum. Tevbe sûresi âhir zaman müslümanlarının ruh halini açık anlatmakta ve tevbelelerinin kabul olması için, yüce Allah'ın Tevbe sûresindeki emirlerine uymaları gerekmektedir diye düşünüyorum.

9 - Allah'ın âyetlerini az bir çıkara değiştirdiler de insanları Allah yolundan çevirdiler. Gerçekten de bunlar ne fena şeyler yaptageldiler.

10 - Bir mümin hakkında ne bir yemin gözetirler, ne de bir antlaşma. Bunlar işte böyle haddi aşan kimselerdir.

11 - Eğer tevbe ederler, namazı kılarlar, zekâtı verirlerse dinde kardeşleriniz olurlar. Biz âyetleri, bilen bir kavme açıklarız.

12 - Eğer verdikleri sözden sonra yeminlerini bozar ve dininize dil uzatırlarsa, o küfür öncülerini hemen öldürün. Çünkü onların yeminleri yoktur. Ola ki, vazgeçerler.

13 - Yeminlerini bozan, Peygamber'i yurdundan çıkarmaya azmeden ve üstelik ilk önce size saldırmaya başlayanlara karşı savaşmaz mısınız? Yoksa onlardan korkuyor musunuz? Eğer mümin iseniz her şeyden önce Allah'tan korkmalısınız.

15 - Ve kalplerindeki öfkeyi gidersin. Allah dilediğine tevbeyi nasib eder. Allah her şeyi bilir, hüküm ve hikmet sahibidir.

21 - Rab'leri, onları kendi katından bir rahmet, bir rıza ve bir cennetle müjdeler ki o cennette onlar için bitmez tükenmez nimetler vardır.

Büyük kıyamet alâmetlerinin başlangıcını Peygamber efendimizin hadîs-i şeriflerine göre bir sıralama yapabiliriz Allahuâlem.

O senenin Ramazan ayından Zilhicceye kadar olacak olan bazı önemli hadiseleri Peygamber Efendimiz bildirmiştir.

- Doğuda, semada üç gece görünen bir ateşin çıkması.

- Mutad şafak kıızılığı gibi olmayan bir kırmızılığın semada görülüp ufukta yayılması.

- Ramazanın 15'inci gecesinde duyulacak bir seda

- Ramazanın yarı gecesinde (on beşinci gecede) uyukuda olanı uyandıran ve uyanıkları da korkutan bir seda.

- Semadan, arz ehline, şâmil olan bir ses ki, herkes bunu kendi lisanı ile işitir.

- Ramazanın ortasında güneşin, sonunda ise ayın tutulması

- Halka ibret olsun diye, Güneş'in oruç ayının ortasında ayın ise sonunda tutulması, Allah Teâlâ Âdem (A.S.)'i yeryüzüne indireli beri bu iki alâmet vukua gelmemiştir.

- Şevval'de savaş nidaları, Zilhicce'de çarpışmalar

ve hacıların talana uğrayarak öldürülmesi Cemâziyelâhir ve Recep'de hayret verici olayların görülmesi.

-Şevval'de savaş naraları, Zilhicce'de harb ve kıtal olur, yine Zilhicce'de hacılar talana uğrar, hatta caddelerde kandan geçilmez ve haramlar işlenir. Beytü'l-muazzama'nın yanında büyük günahlar işlenir. Yine Cemâyizelevvel ve Recep aylarında da pek çok hayret verici şeyler görülür. Hercümerç çoğalarak devam eder. Üçten biri öldürülür üçten biri de ölür. Baştaki sorumluların hepsi de zalim olur. Kişi mümin akşamlar, kâfir olarak sabahlar.²

Bu Târik yıldızı ve yanında getirdikleri yıldızlarla kıyamet alâmetlerini başlatacak.

Söyle olacak, Târik yıldızından fırlayan ateş topları Dünya'ya düşmeye başlayacak. Bu düşme ilk başta dolu büyüklüğünde olacak, sonra, ceviz büyüklüğünde taşlar toz bulutları hâlinde gelecek. Arkadan büyük ateş topları asteroitler dünyaya çarpmaya başlayacak. Bu çarpmalar başladığında aynı anda iki büyük kıyamet alâmetinin de başlangıcı olacaklar.

Birincisi, doğuda bir yerin batması ki allahuâlem Asya kıtasının büyük bir bölümü. Peygamberimiz bunu haber vermiştir.

Ebü Ca'fer b. Muhammed b. Ali (r.a.) rivâyet edildi. Buyurdu ki siz üç veya yedi gün, doğudan bir ateşi gördüğünüz zaman Âli Muhammed'in çıkmasını bekleyiniz, inşâallah Teâlâ, bir münadî Mehdi'nin ismi ile semâdan nida edecek ki doğuda batıda olan herkes bu sesi işitecek. Öyle ki korkudan, uykuda olanlar uyanacak, ayakta olan çökecek, oturan ise ayağa fırlayacaktır. O sesi işitip de ıcabet eden kimseye Allah rahmet etsin. Zira bu birinci ses Cebrâil'in

2. Kaynak: Celâleddîn Süyûtî'nin TASNİF'inden Hadisler, ÂHİR ZAMAN MEHDÎSİ'NİN ALÂMETLERİ

sesidir. Mehdî Güneş'ten bir alâmet belirinceye kadar gelmeyecektir. (Kitâb'ül Burhân Fi Alâmeti'l Mehdîyi'l Âhir Zaman, s. 32)

Hadiste de bildirildiği gibi üç veya yedi gün doğudan bir ateşin belirmesidir ki bu ateşi Dünya'ya çarpan taşlar veya metaller meydana getirecektir.

Bu aynı zamanda büyük kıyamet alâmetlerinin başlangıcıdır. Bu hadisten anladığıma göre yıldızların sebep olduğu doğudaki batmanın, oldukça uzaktaki Arabistan'dan bile görülebilmesi mümkün olacaktır.

Bu taşların dünyanın atmosferini kaplaması sonucu atmosferi büyük bir dumanın kaplaması olacaktır.

Peygamber Efendimiz bir hadisinde batma olaylarının ilk kıyamet alâmeti olacağını söylemiştir. Bir başka hadisinde de duhânın (duman) ilk kıyamet alâmeti olduğunu buyurmuştur. İkisi de doğrudur şöyle ki: Bu batma olaylarından Dünya'ya çarpan irili ufaklı gök taşları duhânı yani dumanı meydana getirecektir. Yani ikisi de aynı anda olacaktır. Batma olaylarını her insan görmeyecek, zaten yakınındakiler de helâk olacak ama Dünya'ya yayılan dumanı herkes görecek. Bir hadiste belirtildiğine göre -zannedirim sekiz gün içinde- tüm Dünya'yı kaplayacaktır bu duman.

Aslında Mehdî aleyhisselâmın alâmetleri ve bu olaylar birbirine bağlantılıdır. Hz. Mehdî'nin zuhuru ya da doğumu ile büyük kıyamet alâmetlerini birleştirecek bir sıralama yapacağım yüce Allah'ın izniyle. Böyle bir işi şu nedenden dolayı gerekli gördüm: Günümüzde o kadar yalancı Mehdî türedi ki bazı ülkeler ve kuruluşlar bile bu Mehdî makamını müslümanların aleyhine olmak üzere onların manevî değerleriyle oynama cüretkârlığı göstermekte ve buna paralel plânlar yapmaktalar. Benim amacım, bu çalışma vesilesiyle

insanların manevî değerleriyle oynayanların önlerine bir set çekerek onlara “durun” demek. Henüz Mehdî aleyhisselâminin gelmediğini, çünkü alâmetlerinin tecelli etmediğini İslâm yolundaki insanlara anlatmaktır.

Sıralama şu şekilde olacaktır Allahuâlem.

-Mehdî'nin çıkışından evvel (her tarafı) aydınlatan kuyruklu bir yıldız doğacaktır.

-Şark tarafından bir kuyruklu yıldız doğup aydınlık verecektir. Onun her günkü irtifi (geçiş yönü) meşrikten mağribedir (doğudan batıya doğrudur yani).

Ebû Abdullah Nuaym b. Hammad in Abdullah b. Mes'ud'dan rivayetine göre, Resûlullah şöyle buyurmuştur: “Ramazan ayının ortası cuma gecesi olduğu vakit, gökyüzünde şiddetli bir ses olacaktır. O ses, uyuyanı uyandıracak, oturanı kaldıracak. Cemaatin yanından ayrılmaya mâni ve engeller çıkaracaktır. Böyle bir gece, depremlerin çok olduğu bir senenin gecelerinden olacaktır...”

Dârekutnî Sünen 'inde Muhammed b. Ali'den tahrîc etti. O şöyle dedi: Bizim Mehdîmiz için iki alâmet vardır ki, Allah semâvât ve arzı yarattığından bu yana böyle bir şey vâki olmamıştır. Bunlar ramazanın ilk gecesinde Ay, yarısında ise Güneş tutulmasıdır. Allah semâvât ve arzı yarattığından beri böyle bir şey olmamıştır.

Naim, Şureyk'den tahrîc etti. Dedi ki, bana ulaştı ki: Mehdî'nin çıkışından önce, ramazanda iki kez Ay tutulması olacaktır.

Mehdî için iki alâmet vardır ki bunun birincisi, ramazanın birinci gecesi Ay'ın ikincisi de ortasında Güneş'in tutulmasıdır. (El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alâmetil Mehdiyyi'l Muntazar, s. 49)

Ramazanın birinci gecesi Ay, ortasında Güneş tutulacaktır. (Kıyamet Alâmetleri, Berzenci s. 199)

Onun saltanatı zamanında, ramazan ayının on dördünde Güneş tutulacaktır, o ayın ilkinde ise Ay karacak... (Mektubât-ı Râb-bâni, 2/1163) ...

Güneş'in oruç ayının ortasında, Ay'ın ise sonunda tutulması... (Kitab-ül Burhan Fi Alâmeti-il Mehdiyyi'l Âhir Zaman, s. 38)

Ramazanda iki defa Ay tutulması olacaktır. (El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alâmetil Mehdiyyi'l Muntazar, s. 53)

Mehdî'nin gelişi Razaman ayında Ay'ın iki kere tutulmasına sebep olacaktır. (Kıyamet Alâmetleri, s. 200)

Mehdî'nin çıkmasından önce bir ramazan içinde Güneş iki defa tutulacaktır. (Ölüm-Kıyamet-Âhiret ve Âhir Zaman Alâmetleri, Şa'rânî, s. 440)

İkincisi, batıda bir yerin batması ki bu da Amerika ve Avrupanın bir bölümüdür allahuâlem.

Bana âyan olan bilgilere göre, sabaha karşı seher vaktinde pencereden batı, güneybatı yönünde semâda iki büyük gezegen görüyorum. Birisi havaya ateş topları fırlatıyor; beyaz ateş topları. Bunu Dünya'dan çıplak gözle seyrediyorum. Bu ateş topu fırlatan gezegen veya yıldız parlak bir yıldız ve bu Kur'an da geçen Târik'tir.

Diğer gezegen siyah bir gezegendir. Tam yuvarlak olmasa da yuvarlağa yakın, siyah renkte büyük bir gezegen.

Bu siyah yıldızın adını yüce Allah ın izniyle **6666âyet** ismini veriyorum.

Bu yıldız ilk başta ufak parçalar savurmaya başlıyor, Dünya'ya ve hemen gökyüzüne dikkatlice baktığımda onun yanında tam batıda sanki Dünya'nın atmosferinin içinde bir gezegen daha görüyorum. Ama bu öbür ikisinden küçük ve rengi açık mavi ile beyaza yakın; sanıyorum bu gezegenlerden birinin uydusu olabilir. Bunun konumu ise tam batıda Amerika kıtasının üzerinde.

Batı, güneybatı yönünde büyük ateş topları atıyor; sanırım 15-20 derece açı ile Dünya'ya semâdan gelirken görüyorum ve bir uğultuyla dünyaya çarpmaları başlıyor. Dünya'ya çarpar çarpmaz da üç beş saniye içinde milyonlarca insana Allah'ın azabı hak oluyor.

Bu şekilde direkt olanları gördüm ve buraya yazıyorum.

Bakınız Kur'ân-ı Kerîm'de yüce Allah, Târik sûresindeki âyetlerde Târik'ı nasıl anlatıyor:

86-TÂRIK:

- 1- Andolsun o göğe ve Târik'a,
- 2 - Târik nedir, bildin mi?
- 3 - O, karanlığı delen yıldızdır.
- 4 - Hiçbir nefis yoktur ki başında bir denetleyici bulunmasın.
- 5 - Onun için insan neden yaratıldığına bir baksın.
- 6 - Atılan bir sudan yaratıldı.
- 7 - O su, erkeğin sulbü ile kadının göğüs kemikleri arasından çıkar.
- 8 - Elbette Allah'ın onu döndürmeye gücü yeter.
- 9 - O gün bütün sırlar yoklanıp, meydana çıkarılır.
- 10 - İnsanın o gün ne bir gücü vardır, ne de bir yardımcısı.
- 11 - Andolsun o dönüşlü göğe,
- 12 - O yarılıp çatlayan yere,
- 13 - Kuşkusuz Kur'an, ayırıcı bir sözdür.
- 14 - O asla bir şaka değildir.
- 15 - Haberin olsun ki, kâfirler hep hile kuruyorlar.
- 16 - Ben de hilelerine karşılık veririm.
- 17 - Onun için sen kâfirlere mühlet ver, onlara az bir zaman tanı.

Duhân / Duman. Doğuya ve batıya çarpan ateş topları çok büyük bir dumana sebep oluyor.

Bu da büyük kıyamet alâmetlerinin üçüncüsü duhân yani dumandır.

İlk etapta dumanın fazla bir zararı olmaz diye bir yanlış düşünceye kapılmayın. Gökyüzüne yükselen hatta atmosferin üzerine yükselen toz dumanı devamlı Güneş'i göreceği için tozcuklar çok aşırı derecede ısınıyor. Isınan toz dumanı Atmosferi ve Dünya'yı ısıtmaya başlıyor.

Peygamber Efendimizin hadîs-i şeriflerinden yola çıkarak kırk gün kırk gece sürecek bu büyük kıyamet alâmeti dünyayı bir fırının içine benzetiyor.

Huzeyfe İbnü'l-Yeman'dan rivayet olunduğuna göre Resûlullah (a.s.v) buyurmuştur ki:

“Alâmetlerin ilki duhân ve Meryem oğlu İsâ'nın inmesi, Aden'in derinliklerinden çıkacak olan bir ateştir ki insanları mahşere sevk edecektir.” Huzeyfe: “Ya Resûlullah o duhân nedir?” demiş, Resûlullah da “O semanın açık bir duman ile geleceği günü ki insanları saracaktır.” (Duhân,44/10,11) diye okuyup buyurmuştur ki, “Doğu ile batı arasını dolduracak, kırk gün kırk gece duracak, mü'min zükam (nezle) gibi olacak, kâfire sarhoş gibi burnundan kulağından girip aşağısından çıkacak.”

Bu toz bulutlarının altında kalan Dünya yaşam alanında ise sıcaklık yükselerek 150 ile 250 dereceye varan bir atmosfer sıcaklığının oluşuna zemin hazırlıyor. Bu durum Dünya'nın ısısının yükseltiyor.

Bu da demek oluyor ki birinci ve ikinci büyük kıyamet alâmetlerinde sağ kalanlar ellerini çabuk tutup eğer bir sığınak bulamazlarsa veya teknoloji ile kendilerine soğutuculu bir sistem oluşturamazlarsa o yüksek ısılar da hiçbir canlının yaşama ihtimali yoktur. İnsanlar belki de yer altlarında kendilerine sığınak yerleri hazırlayacaklardır.

Dünya'ya Târik yıldızının ateş topları fırlatması, yer çökmeleri meydana gelmesi ve atmosferi duman kaplaması ile bu üç alâmet gerçekleşmiş olacaktır.

Üç büyük kıyamet alâmetinin hemen hemen aynı anda gerçekleşmesi Dünya'daki dengeleri bir anda alt üst eder. Kırk günün sonunda Dünya eski Dünya değildir artık; ortalığı büyük bir sessizlik kaplamış, büyük çapta insanlar ölmüş, düşünce sistemi değişmiştir insanların. Kısaca bu olayların getirdiği yıkım ve bilanço çok ağırdır.

Kolay değil, milyarlarca insan ölmüş, hayvanların % 95'i telef olmuş, dünyanın bitki örtüsü tamamen yanıp kül olmuş, teknoloji tamamen yok olmuş, aşırı sıcaktan ve ısıdan tüm plastik parçalar ve elektronik parçalar yanmış ve erimiş bir durum çıkmıştır ortaya.

Sığınaklar hariç tüm silahlar kullanılmaz hâle gelmiş durumdadır.

Önceden “kıyamete yakın barutlar toprak olacaktır” derlerdi büyüklerimiz. Allahuâlem söz bu duruma işaret etmektedir.

Dünya'da hemen hemen bir tek devlet kalmayacak, hiçbir ülke veya halk “biz bunu hafif atlattık” diye bir cümle kurmayacaktır, çünkü etkilenmeyen devlet kalmayacaktır.

Bakınız yüce Allah Duhân sûresinde bu durumu müslümanların ruh hâlini Hazreti Kur'an'da nasıl anlatıyor.

44-DUHÂN:

10 - 11 - Ey Muhammed! Şimdi sen göğün, insanları bürüyecek açık bir duman getireceği günü gözetle. Bu acı bir azabdır.

12 - O gün insanlar: “Ey Rabbimiz! Bizden azabı kaldır. Artık biz inanıyoruz” derler.

13 - Onlar için bunu düşünüp öğüt almak nerede? Oysa kendilerine gerçeği açıklayan bir de peygamber gelmişti.

14 - Sonra onlar, o peygamberden yüz çevirdiler ve: “Bu öğretilmiş bir delidir.” dediler.

15 - Biz o azabı sizden birazcık kaldırırız. Ama siz mutlaka eski hâlinize dönersiniz.

Evet, yüce Allah, Hazreti Kur'an'da büyük kıyamet alâmetlerini ve özellikle duhân'ı böyle anlatıyor.

Duhân sûresinin 12. âyetinde “Rabbimiz bizden azabı kaldır, doğrusu biz artık inanıyoruz” diye dua edenler müslümanlar ve tamamen İslâm fıtratı üzerinde olanlardır.

İnanmayanları bu âyetler anlatmıyor.

13. 14. 15. âyetlerde bir süre sonra bu dua edenlerin tamamı eski hâllerine düzenlerine döneceklerini ve tekrar sapıtacaklarını yüce Allah bu âyetlerde bize bildiriyor.

Şüphesiz en doğrusunu Allah bilir.

İşte yukarıda değindiğim gibi yüce Allah Batı ve mümessillerinin bizim üzerimize hazırladığı plânları, sadece o gökyüzünden düşen beyaza yakın ateş topları ve o toz parçacıklarıyla alt üst edecektir. En büyük plân yüce Allah'ın plânıdır. O toz parçacıkları her şeyi yakacak. Eşyayı kullanılmaz hâle getirecek. Yıllarca kuraklık olacak, kıtlık olacak, devletler ve milletler helâk olacaklardır. Elleriindeki teknoloji, bilim, felsefe hiç bir şey kesinlikle fayda vermeyecek onları bu azaptan kurtaramayacaktır. Batının ve Doğunun o para babalarının servetlerini, o gün yüce Allah'ın gönderdiği o toz bulutu yakacak yok

edecektir. Çok büyük olaylar vuku bulacak ve kırk günlük dumandan sonra hiç bir şey eskisi gibi olmayacaktır. Teknoloji bitecek, işte o zaman su değirmenleri, rüzgâr değirmenleri yeniden çalışmaya başlayacaktır. Atlar kullanılmaya başlanacak, çünkü elektrik kullanılamaz hâle gelecek. Zamanımızın motorlu ve elektrikli araçları çalışmaz hâle gelecektir. İnsanlar tekrar Ortaçağ'daki ilkel hayata dönecektir.

Ve insanlar tekrar Ortaçağ'ı yaşayacaklar bir süre. Peygamber Efendimizin şu hadislerini anlamak, büyük resmi görmeyi daha kolaylaştırır diye düşünüyorum bana göre.

Dünyada ismi geçecek bir halife kalmayınca kadar çıkmayacaktır.

(El- Kavlu'l Muhtasar Fi Alâmet-il Muntazar)

Naim b. Hammad, Kaab'dan tahrîc etti, O şöyle dedi: "Beni Abbas'ın değirmeni döndüğü zaman, bayrak sahipleri atlarını Şam'da zeytin ağaçlarına bağladığı zaman ve bu ordu ile Allah'ın, 'Esheb ve ailesini' yok ettiği zaman, onlardan kaçacak ve saklanacak kimsenin kalmadığı zaman, Ca'ferîler ve Abbâsiler düştüğünde, 'Ciğer yiyen oğullarının' Şam minberine oturduğunda Berberî kavmi de Şam'a geldiği zaman, işte bu Mehdi'nin çıkış alâmetidir."

Bu hadis-î şerifte geçen alâmetlerin hiç biri gerçekleşmemiştir.

Ve yine büyük kıyamet alâmetleri başladıktan sonraki zamanı anlatmaktadır.

Aslında bana âyan olan bu teorime şu anda hiç kimsenin inanacağını sanmıyorum. Ama vakti gelip çıkınca ben görevimi yapıp açıklamaya çalıştım.

Ama alâmetler benim kaleme aldığım gibi tek tek gerçekleşmeye başladığında çok geçtir artık her şey için. Çünkü başlayınca geri si gelecektir ve gördüklerim olacaktır allahuâlem.

İşte bu büyük kıyamet alâmetleri gerçekleştikten sonra tam bir kargaşa ve karmaşa içinde bir dünya ortaya çıkacaktır. İşte o zamanda üç büyük kıyamet alâmetinden sonra geride kalan aç, susuz ve bîçare insanlar dördüncü büyük kıyamet alâmetinin zuhur ettiğine şahit olacaklardır; o da Deccâl fitnesidir.

Deccâl'in zuhuru

Deccâl konusunda, Peygamber Efendimiz ne buyurmuşsa hepsini aynıyla yapacak. Hatta daha fazlasını yapacak.

İşte bu kadar bir ön anlatımdan sonra üç alâmetin zuhurundan sonra bu karmaşık ortamda Deccâl'in ve Meh-dî aleyhisselâmın ortaya çıkmasını okuyucularım daha kolay anlayacaklar inşallah.

Müstakil olarak hazırlığım “Deccâl” kitabımda Deccâl'i detaylı anlatmıştım ama burada özet olarak geçeceğim.

Yine Deccâl konusunda da benim ayrıca görüşüm ve teorim vardır.

Benim teorime göre Deccâl Kur'an'da geçen firavundur. Yani Mûsâ aleyhisselâmın denizden geçtikten sonra üzerine kapanan ve boğulan Firavun.

Ceseti boğulmuştur ama ruhu hâlâ bu dünyada serbest yaşamaya devam ediyor.

Cesetsiz bir insan sadece ruhtan ibaret, bulunduğu adadan firavun serbest kaldığı vakit, hemen ilk gördüğü bir insanın ruhuyla kendi ruhunu birleştirecek. Bir cesedi olup görülebilmesi için bu gereklidir. Cesede bürünmek için, yemek içmek için, görünmek için, konuşmak için bunu yapacak.

Bu onu tatmin etmeyecek ve o insanı öldürüp başka bir yüksek makamda birini kendine kurban seçecek. Sonra bu insanda onu tatmin etmeyecek onu da öldürecek. Daha güçlü ve zengin bir kurban arayacak kendine ve İsfahan yahudilerinden bir kişiyi kendi ruhuyla birleştirecek.

Yahudi aklı ile birleşen Deccâl böylece deccâlligine başlayacak. Firavun'un son zamanlarını hatırlayalım âyetlerde geçiyor.

10-YÛNUS:

90 - Ve sonra İsrailoğulları'nı denizden aşırıdık. Firavun, düşmanca saldırmak için derhal adamlarını ve askerlerini arkalarına düştürdü. Ta ki, suda boğulmaya başlayınca "İnandım, gerçekten de İsrailoğulları'nın iman ettiğinden başka tanrı yoktur. Ben de ona teslim olanlardanım." dedi.

91 - Şimdi mi? Oysa bundan önce hep isyan etmiştin ve fesatçılardan idin.

92 - Biz de bugün senin bedenini arkandan gelenlere bir ibret olsun diye kurtaracağız. Bununla beraber, insanların birçoğu âyetlerimizden yine de gafildirler.

Eski mısır dilini bildiği için, unutulmuş sihir ve büyü ilmini anladığından dolayı olağanüstü şeyler yapmaya başlayacak etrafına çıkan insanları büyü ve sihir ile kandıracaktır.

Meselâ etrafına toplanan insanların gözü önünde ölüleri diriltecek, farketirmeden bunları yaparken tekonojiji kullanacak, bunları gören halk ve ileri gelenler etrafına toplanıp onun tarafına geçecekler.

Her gezdiği ülkede halkı kandırmak için, kendi tarafına çekmek için o ülkenin eskiden ölmüş ileri gelen ünlü kişilerini mezardan çıkartıp diriltecek.

Ve bu diriltiği kişi veya kişilerin ruhunu teslim alıp onlara kendisinin tanrı olduğunu söyletecektir.

Böylelikle kendine büyük bir kesim insanı bağlayacaktır. Hristiyanlara gidecek kendinin İsâ olduğunu söyleyecek.

Yahudilere gidecek kendinin bekledikleri son peygamber olduğunu söyleyecek. Müslümanlara gelip kendinin Mehdi olduğunu söyleyecek.

Olağanüstü halleriyle büyük bir ordu toplayacaktır.

Peygamber Efendimizin hadîs-i şeriflerine göre gezmedik şehir bırakmayacak, Mekke ve medine hariç.

Enes radiyallahu anh'den rivayet edildiğine göre Resûlullah sallallâhü aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

“Mekke ile Medine dışında, Deccâl'in ayak basmadığı bir yer kalmaz. Mekke ile Medine'nin bütün yollarında saf tutmuş melekler bu iki şehri korur. Deccâl kumlu, çorak bir yere iner. Ardından Medine üç defa sarsılır; Allah Teâlâ orada bulunan kâfir ve münafıkları dışarı çıkarır.” (Müslim, Fiten 123. Ayrıca bk. Buhârî, Fezâilü'l-Medîne, 9, 26, 27, Tevhîd 31; İbni Mâce, Fiten 33)

Mekke ve Medine'yi koruyan meleklerin olduğu sınıra yakın olan yere kadar gelecek ama kendi sınırdan içeri giremeyecektir.

Giremeyecek ama Deccâl münafıkları görevlendirerek “Mekke ve Medine’de fitne ve karışıklık çıkarın” diyecektir.

Mekke’de münafıklar sahâbelerin bazılarını haşa mezarlarından çıkarıp Deccâl’e götürecekler, bu duruma direten müslümanları münafık kâfirler anında şehit edeceklerdir.

Geri kalan çoğu Mekke halkı bu duruma sesiz kalacak ve Deccâl'in adamlarına boyun eğecek, Mekke hal-

kının çoğu öldürülecek ve geri kalan Mekke halkına Allah'ın Azabı hak olacak.

Medine'ye yönelen Deccâl bu sefer Peygamber Efendimizin kabri şerîfini gözüne kestirmiştir.

Aynı taktikle kendi giremediği için münafıkları görevlendirecektir.

Sebe' sûresi 7.

Kâfir olanlar (kendi aralarında) şöyle dediler: çürüyüp paramparça olduğumuz vakit yeniden dirileceğinizi söyleyerek haber veren kişiyi gösterelim mi?

Ama bu sefer münafıklar amaçlarına ulaşamayacaklar Allah'ın izniyle. Çünkü Medine halkı Peygamber Efendimizin kabri şerîfi etrafında toplanıp münafıklarla cihad edecektir.

Peygamber Efendimizi koruyan meleklerden başka, Medine halkının arasında, evliyâullah makamında gizli cinler ve insanlar vardır.

Bu insanlar ve cinler gizlidir. Bana göre tam bir ilim ve ölüm makineleridir bu zatlar. Ve daha birçok gizli ilim uzmanlarıdır.

Peygamber Efendimiz tarafından bizzat ilim öğretilmiş, görevlendirilmiştir bu zatlar.

Bunlar arasında çok önemli bekçiler vardır.

Ben bu muhafızlardan sadece bir “Cini”, “Yûsûf'u” ve bir insanı “İbrahim'i” anlatacağım sizlere. Bunlar Peygamber Efendimizi koruyan özel muhafızlardır. Ben sadece bana izin verilen kadarını yazacağım Allah'ın izniyle. Onlar makine gibi savaşıp Deccâl'in taraftarlarından kimseyi yaklaştırmayacaktır.

Deccâl bütün hilelerini yapacaktır. Medine’de bulunan yerel halkı ve mücahitleri korkutmak için çeşitli fitnelere başvuracaktır.

Yüce Allah Medine’ye deprem gönderecek, münafıklar ve kâfirler Deccâl’e kaçacak. Deccâl, bunu fırsat bilip “depremi ben yaptım” diye yalan söyleyecektir.

Geri kalan halk ve muhafızlar kabri korumaya devam edecek, orada büyük bir savaş olacak, nice şehitler verilecektir. Deccâl amacına ulaşabilmek için sınırda bekleyecek, gitmeyecek, ama Deccâl’in avâneleri gidip savaşacaklardır.

Deccâl çok planlı bir şekilde avânelerini ve Medine’nin zayıf karakterli gafil halkını dünyalık ile kandırarak onları parayla altınla, rüşvetle kandırmak için her türlü fitneyi deneyecektir.

Bunu gören muhafızlardan **İbrahim** ve **Yûsûf** özel bir emirle burçlarını, yani yıldızlarını birleştirerek Deccâl’i öldürmeye gidecekler.

Yûsûf bir havas ilmi uzmanı ve İbrahim de bir nazar ilmi uzmanıdır ki ikisi de birer mücahittir.

İlim sahibi bir cinin ve ilim sahibi bir insanın burçlarını birleşmesini sadece bu işin uzmanları anlayacaktır.

İkisi de Peygamber Efendimizin kabri şerîfini korumak için hayatlarını adanmışlardır. Var güçleri ile savaşır- lar ve Deccâl’in adamları oraya giremez.

Hadis konusunda âlim sahâbelerden olan Ebû Said (r.a.) Hazretlerinden rivayetle şöyle denilmektedir:

“Ebû Saîd el-Hudrî radiyallahu anh’dan rivayet edildiğine göre Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

“Deccâl ortaya çıkınca, mü'minlerden biri onun bulunduğu tarafta doğru gider. Deccâl'in silahlı adamları onun önüne çıkarak:

'Nereye gitmek istiyorsun?' diye sorarlar.

'Şu ortaya çıkan adamın yanına' der.

Deccâl'in adamları:

'Sen bizim Rabbimize inanmıyor musun?' diye sorarlar.

O da:

'Bizim Rabbimizin gizli bir yanı yok ki onu bırakıp başkasına inanalım' der.

Deccâl'in bazı adamları:

'Öldürün şunu' derler.

Bir kısmı ise:

'İlâhınız Deccâl, haberi olmadan bir kimseyi öldürmeyi yasaklamadı mı?' derler ve o mü'mini Deccâl'in yanına götürürler. O mü'min, Deccâl'i görünce diğer mü'minlere:

'Ey mü'minler! Bu adam Resûlullah sallallâhü aleyhi ve sellemin kendisinden bahsettiği Deccâl'dir' diye seslenir. O zaman Deccâl adamlarına:

'Bunu iyice dövün' der. Onu dövmek üzere tutarlar. Deccâl tekrar, 'Yakalayın şunu, yarın kafasını' der. Onun sırtını, karnını dayaktan geçirirler. Bu defa Deccâl, 'Bana iman etmiyor musun?' diye sorar.

O mü'min:

'Sen yalancı Mesîh'sin' der.

Deccâl'in emri üzerine onu testereyle baştan aşağı ikiye biçerler. Deccâl o zâtın ikiye bölünen cesedinin arasından yürüyüp geçtikten sonra ona:

'Ayağa kalk!' der. O da doğrulup kalkar. Deccâl tekrar: 'Bana iman ediyor musun?' diye sorar. O da:

'Senin hakkındaki kanaatim iyice pekişti' dedikten sonra hal-

ka dönerek, 'Ey insanlar! O benden sonra artık kimseyi öldürüp diriltemez' der. Deccâl onu kesmek için yakalar. Fakat Allah Teâlâ o mü'minin boynundan köprücük kemiğine kadar olan kısmı bakır hâline dönüştürür; bu sebeple deccâl ona bir şey yapamaz. Bunun üzerine Deccâl onun ellerinden ve ayaklarından tutup fırlatır. Halk onu cehenneme attığını zanneder. Hâlbuki o cennete atılmıştır."

Resûlullah sözünü şöyle tamamladı:

"İşte bu mü'min, âlemlerin Rabbine göre insanların en büyük şehididir." (Müslim, Fiten 113)

Son insan İbrahim

Ve İbrahim Medine sınırında kendilerini Deccâl'in adamlarına yakalatıp onları kendini Deccâl'e götürmelerini konusunda ikna ediyor.

İbrahim, Deccâl'in huzuruna geliyor, burda gördükleri inanılmaz, Deccâl'in sağında ve solunda iki gözle görülen iki melek var. Galiba bu melekler tabutu sekîneyi koruyan melekler ve Deccâl'in üzerinde oturduğu sandık ise Tabut-u sekîne. Kutsal tabut, ya da Tabut-u Sekîne Yahudilerce kutsal olan eşyaların saklandığı tabut olarak bilinen sandıktır.

Deccâl Yahudileri yanına çekmek için bu Tabut-u Sekîneyi gösterip, malzeme yapıyor, yanında bulunan melekleri görenler onu Deccâl'e hizmet ediyor sanıyorlar.

İbrahim Deccâl'i görüp bakıyor, bir sandığın üzerinde oturan sağ gözü kör gibi, Yahudi hahamlarını andıran bir kıyafet içerisinde iri yarı bir zat Deccâl oturuyor.

İbrahim duruma vakıf olduktan sonra şimdi durumu daha iyi anlıyor insanları kendine nasıl bağladığını.

Ve inanılmaz büyük bir âlet var yanında, zamanı bu makineyle manipüle ediyor. Firavun zaten sihir ilmini biliyordu. İşin içine yahudi aklı da girince bilim ve teknoloji ile halkı aldatan bir zaman makinesi yapmışlar.

Ve hemen yanlarında sanırım eski Mısır büyüleriyle açılmış iki büyük çemberimsi girdap var. Birinin rengi ateş gibi kırmızı, diğeri su rengine bir girdap.

O anda Peygamber Efendimizin tüm Deccâl hadîs-i şeriflerini hatırlayıp durumu anlıyor İbrahim.

Ve Deccâl’le Tartışmaya başlıyor.

“Allah kendisine hükümdarlık verdi diye (şımararak) Rabb’i hakkında İbrahim’le tartışanı görmedin mi? İbrahim: ‘Benim Rabb’im odur ki yaşatır, öldürür’ demişti. ‘Ben de yaşatır, öldürürüm’ dedi. İbrahim: ‘Allah Güneş’i doğudan batıya getirir, sen de onu batıdan getir.’ deyince inkar eden o adam şaşırıp kaldı. Allah, zalim toplumu doğru yola iletmez.” (Bakara, 2/258)

Deccâl “Eğer seni öldürüp diriltirsem inanır mısın bana?”

İbrahim “Öldüren de Allah dirilten de Allah’tır” der ve Deccâl İbrahim’i öldürür.

Ama diriltilmez, İbrahim’i diriltilmez ve yüce Allah ibret-i âlem için İbrahim’i diriltir.

Ve Deccâl kendi diriltiğini zanneder.

Deccâl “Şimdi inandın mı benim Tanrı olduğuma?”

İbrahim “Şimdi inandım senin Deccâl olduğuna” der Deccâl ile oradakilere.

Deccâl tekrar öldürmeye kalkar ama bu ilmini Yûsûf bağlamış ve tüm nazar gücü İbrahim’e geçmiştir.

Artık insanları öldürüp diriltemez, orada hiddetlenecek İbrahim’i ateşten girdaba atar.

Bu ateşten girdap Peygamber Efendimizin hadîs-i şeriflerinde bildirdiği gözünüzü kapatıp oradan su içmemizi tavsiye ettiği ateş gibi görülen berrak bir su girdabıdır.

HZ. HUZAYFE RADİYALLAHU ANH ANLATIYOR:

“RESÛLULLAH ALEYHİSSALÂTU VESSELÂM BUYURDULAR Kİ: “Deccâl çıktığı vakit beraberinde su ve ateş vardır. Ancak halkın ateş olarak gördüğü tatlı sudur; halkın su olarak gördüğü ise yakıcı bir ateştir. Sizden kim o güne ererse, halkın ateş olarak gördüğüne düş(me-yi kabul et)sin. Çünkü o, tatlı soğuk sudur.” Buhârî, Fiten 26, Enbiya 50; Müslim, Fiten 105, (2935); Ebu Dâvûd, Melâhim 14

O enerji köprüsünden atılan İbrahim kendini bir anda başka bir âlemde bulur.

Kendini başka bir yaşanabilir gezegende bulur. Deccâl’i öldüremese de zayıflatmıştır. Ve Deccâl Medine sınırını terk etmek zorunda kalır.

Zaman

*Deccâl zuhur ettiği zaman,
Fitneler başladığı zaman,
Mü'minlerin başına Mehdi geçtiği zaman,
Emir Mehdi'de olduğu zaman,
Mehdi Mekke'de zuhur ettiği zaman,
Sufyan ordularını Mekke'ye yönelttiği zaman,
Cebrâil aleyhisselâm Sufyan'ın ordusunu yerin dibine geçirdiği zaman,
Yüce Allah'ın halifesi işe başladığı zaman,
Bu ümmeti bir sancak altında topladığı zaman,
İslâm ordusu beldeleri tek tek ele geçirdiği zaman,
Dört büyük kıyamet alâmeti gerçekleştikten sonra,
Eski dünya düzeni bozulduğunda,
Yahudi ve İslâm ordusu karşı karşıya geldiğinde,
Melekler, mücahitler saf tuttuğu zaman,
Kudüs feth edildiği zaman,
Vallahi gafûru'r-rahîm olan ordu galip gelecektir.
Geri kalan dünyada feth edilecek yer kalmadığı zaman,
Mücahitler şehirlere ailelerine geri döndüğünde,
Mehdi Mekke'ye imam olduğu zaman,
Mehdi aleyhisselâm'a Arablar mecnûn dedikleri zaman,
Vakit gelmiştir artık beşinci büyük kıyamet alâmeti için,
Mehdi Mekke'den Medine'ye hicret ettiği vakit,
Oradan Kudüs'e hicret ettiği vakit,
Dünya artık hazırdır beşinci büyük kıyamet alâmeti için.*

Evet, yine ilhamıma dayalı olarak yazıyorum.

Dünya'ya doğu yönünde yaklaşan bir gezegen görüyorum. Bu gaz sınıfı gezegen yavaş yavaş Dünya'ya yaklaşıyor.

Bu gezegen daha önce Âd'i, Semûd'u, onlardan önce de Nûh kavminin yaşadığı gezegenlerin altını üstüne getiren Şi'ra sisteminden kopmuş Şi'ra yıldızı veya gezegenidir.

Dünya'dan biraz küçük ya da hemen hemen aynı büyüklükte olan bu gezegen Dünya'ya öyle yaklaşıyor ki çarpışma anında bu iki gezegen durma noktasına geliyor ve büyük zelzeleler çıkmaya başlıyor. Dünya'yı âdeta teğet geçiyorlar.

Tüm insanlar ve cinler secdeye kapanıyor Allah'ın bu âyeti karşısında.

Bir süre sonra uzaklaşıp gidiyor bu gezegen ve Yûsûf aleyhisselâmın rüyasında gördüğü 11 yıldız Güneş sistemimizde tamamlanıyor. Ortaya şu ana kadar olan ama görülmeyen bilimde X gezegeni olarak bilinen Güneş'in etrafında yörüngesine oturuyor.

Ve Şi'ra'dan sonra beşinci büyük kıyamet alâmeti gerçekleşiyor.

Arab yarımadasında büyük bir yer çöküntüsü meydana gelip bir kesim batıyor.

Bakınız yüce Allah Mehdî aleyhisselâma Mecnûn demelerini ve azâbını bizlere nasıl anlatıyor âyetlerinde.

Duhân sûresi

13 - Onlar için bunu düşünüp öğüt almak nerede? Oysa kendilerine gerçeği açıklayan bir de elçi gelmişti.

14 - Sonra onlar, ondan yüz çevirdiler ve: “Bu öğretilmiş bir delildir.” dediler.

15 - Biz o azabı sizden birazcık kaldırırız. Ama siz mutlaka eski hâlinize dönersiniz.

16 - Biz o büyük şiddetle çarptığımız gün mutlaka intikamımızı alırız.

17 - Andolsun ki, biz onlardan önce Firavun kavmini de denemiştik. Onlara çok kıymetli bir peygamber gelmişti.

18 - O peygamber onlara şöyle demişti: “Esaretiniz altındaki Allah’ın kullarını bana teslim edin. Çünkü ben size gönderilmiş güvenir bir peygamberim.”

Evet, bu çökmeler sonucu aynı zamanda Arap ırkının büyük bir çoğunluğu yok oluyor. Bu beşinci büyük kıyamet alâmetidir.

Arap yarımadasının batması demek Mekke’ye kadar olan bölümün yaşanmaz hâle gelmesi demektir.

Bu da yıllarca hac yapılamaması demektir.

Bakınız yüce Allah Şi’râ yıldızını Kur’ân-ı Kerîm âyetlerinde nasıl anlatmış.

Necm Sûresi

49 - Doğrusu Şi’râ yıldızının Rabbi O’dur.

50 - O, helâk etti önce gelen Âd’ı.

51 - Ve Semûd’u da bırakmadı.

52 - Önceden de Nûh kavmini (helâk etmişti), çünkü onlar zulmetmiş ve azmıştı.

53 - Altı üstüne getirilmiş şehirleri devirip yıktı.

54 - Onları neler kapladı neler!

55 - O hâlde Rabbinin hangi nimetinden kuşku duyuyorsun.

56 - Bu da ilk uyarıcılardan bir uyarıcıdır.

57 - Yaklaşan yaklaştı.

58 - Onu Allah'tan başka açığa çıkaracak yoktur.

59 - Şimdi siz bu sözden mi hayret ediyorsunuz?

60 - Gülüyorsunuz da ağlamıyorsunuz?

61 - Ve siz mi kafa tutuyorsunuz ey gafiller?

62 - Haydi Allah için secdeye kapanın ve O'na kulluk edin.

Müslümanların Deccâl karşısında güçlüyken bir anda neden zayıf duruma düştüklerini bu âyetlerden anlamak mümkün.

Ve yüce Allah'ın yukarıda yazdığım Duhân ve Necm sûrelerinin âyetleri ibreti âlemliktir. Çok açık bir şekilde Rabbimiz bize olacakları anlatmaktadır.

Ebü Ümâme el-Bâhili (r.a.)'dan; şöyle demiştir:

Resûlullah (s.a.v) bir kere bize bir konuşma yaptı. Konuşmasının çoğunu, bize Deccâl'i anlatan ve bizi ondan sakındıran buyruk teşkil etti. Buyruğunun bir bölümü şu idi:

...Bunun üzerine Ümmü Şerik bint-i Ebi'l-Aker:

Ya Resûlullah! Peki, o gün Araplar nerede olacak? Diye sordu:

Araplar o gün azdır ve büyük çoğunluğu Beytü'l-Makdis'te (Kudüs) bulunacaktır.

Bu zamanlarda Mehdî aleyhisselâm ona biat eden çok az mücahitte Şam bölgesinde Deccâl'in askerleri tarafından etrafları çevrilir ablukaya alınır.

Bir sabah namazı esnasında altıncı büyük kıyamet alâmeti gerçekleşir.

Ve gökyüzünden İsa aleyhisselâm iner ve Deccâl'i öldürür.

“Sizler on âlâmeti görmedikçe hiçbir zaman kıyamet kopmaz... Biri de Îsâ (a.s.)’ın inmesi...” (Müslim, Kitabü-l Fiten: 39)

“Vallahi Meryem oğlu (Hz. Îsâ aleyhisselâm), ...hac yapmak veya umre yapmak yahut da her ikisini de yapmak için icabet edecektir.” (Müslim, Hacc: 216, 1252)

“Nefsim kudret elinde olan Allah’a yemin ederim ki, Meryem oğlu Îsâ’nın adâlet sahibi olarak inmesi yakındır...” [Buhârî, Kitabü’l-Büyu: 102, Mezâlim: 31, Enbiyâ 49; Müslim, İman: 242 (155); Ebu Dâvûd, Melâhim: 14 (4324); Tirmizî, Fiten: 54 (2234)]

“Îsâ inecek; emirleri: ‘Haydi gel, bize namaz kıldır!’ diyecek. Buna karşılık: ‘Kiminiz kiminizin emiridir. Bu, Allah’ın bu ümmete bir lütufu keremidir.’ diyecek.” (Rûdânî, Büyük Hadis Külliyyatı, 5. cilt, s. 380)

“Vallahi muhakkak ve muhakkak Meryem oğlu Îsâ inecek, hem âdil bir hakem, adaletli bir hükümdar olarak inecek...” (Sahih-i Müslim bi Şerhin-Nevevî, cilt 2, s.192; Kenzü’l Ummâl, Kitabü’l-İman, Bab-ı Nüzul-i Îsâ İbn-i Meryem, 14/332)

“İmaminiz kendinizden olduğu hâlde, Meryem oğlu sizin içini ze indiği zaman sizler nasıl olursunuz?” (Buhârî, Enbiyâ 50, 3265, 3/1272; Müslim, İman: 71, 155, 1/136; Beyhaki, Esma ve Sıfat: 3265, 2/166)

Bundan sonra belirli bir zamana kadar insanlar Mehdî ve Îsâ aleyhisselâm zamanında sulh içinde yaşarlar.

Ama her şey tozpembe değildir.

Artık dünyada iki elçi vardır. Ama tehlike de vardır.

Târik, 6666âyet Gezegeni

Târik, 6666âyet ve Şi’râ gezegenleri Güneş sisteminizin gezegenleridir artık. O gezegenler Güneş sistemine girerek dengeyi bozmuşlar ve kıyamet âlâmetlerine sebep vermişlerdi. Ama şimdi yörüngede yerlerini almışlar ve dönüp durmaktadırlar.

Güneş sisteminde bu çekim gücü değiştiği için Zülkarneyn aleyhisselâmın binlerce yıl önce inşa ettiği set de açılmıştır. İnsanları, Ye'cûc ve Me'cûc'e karşı koruyan set gezegenlerin çekim güçleri değiştiği için açılmıştır artık. Ve dünya korunmasızdır ve nüfus azalmıştır. Artık eskisi gibi silahlar ve teknoloji de yoktur.

İnsanlar kendi yaptıkları çekili arabalara binmeye, taşıt olarak atlara binmeye başlamışlardır.

Ve modern silahların yerini kılıç, ok, kalkan gibi araçlar alır.

Artık başka dünyalara açılan enerji kapıları açıktır. Denge bozulmuştur. Bu dünyalara solucan deliklerini kullanmasını bilen gidip gelebilir.

Seddin diğer tarafında kalan, Ye'cûc ve Me'cûc kavimleri de bunu fark etmişler. Büyük bir saldırıya hazırlanmaktadırlar.

Zülkarneyn aleyhisselâmın inşa ettiği setle korunma altında olan gezegenler dengenin bozulması ile bir anda korunmasız durumda kalmışlardır.

Bakınız yüce Allah Enbiyâ sûresindeki âyetlerinde (7. ve 8.) büyük kıyamet alâmetini nasıl anlatıyor.

96 - Nihayet Ye'cûc ve Me'cûc ('un seddi) açıldığı zaman, ki onlar her dere ve tepeden akın edip çıkarlar. (Enbiyâ: 96)

97 - Ve gerçek vaad yaklaştığında, işte o zaman kâfir olanların gözleri beleriverir. "Eyvah bizlere! Doğrusu biz bundan gaflet içindeydik, hayır biz zalim kimselerdik." derler. (Enbiyâ: 97)

Ye'cûc ve Me'cûc bu dünyayı istila etmeye başlayınca her şeyi yiyip içmeye ve bitirmeye başlayacak.

Bu iki kavim kanibal (yamyam) bir kavimdir. Yani gerektiğinde birbirlerini yerler ve insanları yemekten geri kalmayacaklardır.

Mücahitler ve insanlar onların çokluğu ve savaş taktikleri karşısında çaresiz kalacaklar. Nihayet savaşa savaşa geri çekilen mücahitler, kontrol altına alınacaklardır.

Geri kalan mücahitler Sîna dağında Îsâ aleyhisselâmın komutasında etrafları çevrilip abluka altına alınacak. Îsâ aleyhisselâm Allah’a dua edecek ve bu iki kavim, kendilerine müptela olan bir kurtçuk tarafından helâk edilecektir.

9. ve 10. büyük kıyamet alâmeti dâbbetü’l-arz ve Güneş’in batıdan doğması (Allahuâlem) çok geç bir dönemde olacak, bu dönemden belki de yüzlerce, binlerce yıl geçecek.

Îsâ ve Mehdî aleyhisselâmın vefatından sonra.

Geriye dönersek:

Deccâl’in bir enerji köprüsüne attığı İbrahim başka bir paralel evrenin yaşanabilir gezegenine düşmüştür ve yalnızdır.

Gezegen ağaçlarla kaplı bir gezegendir ama bu bitkiler ve ağaçlar dünyadakilere benzemiyorlar.

Hayvanlar ve su vardır bu gezende. İnsanın sağlıklı olarak hayatını idame ettirebileceği bir ortama sahiptir yani.

Orada İbrahim yüce Allah’a yaklaşma konusunda tam bir olgunlaşma evresi yaşar ve sadece Allah’a ibadete odaklanır. Bu sayede yüce Allah ona birçok ilim ihsan eder. Tam bir kâmil insan olmuştur.

Ve Zülkarneyn, ilmini de yüce Allah'tan öğrenir.

Bulunduğu gezegenin bir turu yaklaşık yirmi senedir, bu zaman zarfında burada kalmak mecburiyetinde kalmıştır.

Burada belirli bir olgunluğa erişince, o gezegenden başka bir gezegene geçme ilmi olan karadeliklerin çekim etkisini kullanarak uzayda yolculuk etmeyi öğrenmiştir. Enerji köprülerini açmayı ve istediği gezegen veya galaksi sistemine yolculuk yapmayı biliyordur artık.

Gezegen tekrar başlangıç konumuna gelince İbrahim bu gezegenden ayrılır ve yaklaşık beş galaksi ve dörtyüz gezegen geçerek doğduğu yeri bulup Dünya'ya ulaşır.

Ama dünya eski dünya değildir artık.

Deccâl'in onu enerji girdabına attığı zamandan beri yaklaşık bin yıl geçmiştir.

Oysa o, yirmi dünya senesi geçirdiğini sanmaktadır. Açılan enerji köprüsünden Mekke'nin yakınında bir yerden çıkar ve bir harâbe şehir ile karşılaşır.

Kimselerin yaşamadığı, mescid-i haramı yıkılmış harâbe hâle gelmiş bir şekilde bulur. Ve orada yabani hayvanlardan başka bir şey bulamaz.

İbrahim buradan Medine yönüne yönelir, Medine şehri de harâbedir. Burada da kurak ve yaşanmaz hâlde bulunan bir şehirle karşılaşır.

Sokaklar bomboş, kimseler yoktur. Hemen Mescid-i Nebevî'ye yönelir. Orada da tanınmaz hâlde yıkık dökük bir manzarayla karşılaşır.

Artık İbrahim kuzeybatı istikametinde ilerlemeye

başlar ve bugünkü Mısır'ın Nil havzasında birikmiş insanlarla karşılaşır.

Bu zamanda o kadar değişimler olmuştur ki, halk ne yapacağını bilememektedir. İşte bu zamanda yüce Allah tarafından Kur'an'ın içindeki âyetleri silinmiş ve tüm müslümanlar ölmüştür. Yaşayanlar kim ne derse ona inacak hâlde bulunan halk gruplarıdır.

Tam şeytanın istediği bir ortamdır.

İbrahim bir de bakar ki, büyük şeytan İblis bir karga şeklinde insanları yönetmekte. Ve insanları ona tapıırken bulur.

Biraz düşünelim; insanlar karga postuna bürünmüş şeytana tapmakta ve şeytana kurbanlar hediye edilmektedir. Böyle bir âhir zaman. Her türlü çirkinliğin yapıldığı bir durum vardır.

İbrahim hemen oradaki insanlara İslâm'ı tebliğ etmeye başlar. Zira onun kalbinden Kur'ân-ı Kerîm Allah tarafından silinmemiştir.

Ve o halka Kur'ân-ı Kerîm'i sesli okumaya başlar kendi makamıyla.

Çok geçmeden kargaya duyurulur bir yabancının geldiği. Ve İbrahim, halk etraflarında birikmiş durumda iken kargaya bürünmüş şeytanla tartışmaya başlar.

Şeytan: “Ben bu insanların tanrısıyım” der.

İbrahim: “Sen Allah'ın huzurundan kovulmuş şeytansın” der.

Şeytan: “Ben Güneş'i doğudan doğurur batıdan batırırım” der.

İbrahim: “Benim Rabbim Allah isterse Güneş’i batıdan doğurur ve doğudan batırır” diye cevap verir.

Şeytan: “O zaman yapsın da görelim” der.

İbrahim: “Sen şeytan” der “Güneş’in ters yönden doğduğunu göremeyeceksin ama bu kavim görecek” der.

Şeytan: “Neden göremeyeceğim” der.

İbrahim: “Seni Allah’ın izniyle öldürecekim de o sebepten” der ve İbrahim orada İblis’i nazarıyla öldürür.

Ve oradaki halkı İslâm’a davet ederken dokuzuncu büyük kıyamet alâmeti dâbbetü’l-arz zuhur eder.

Herkesi mühürlemeye başlar.

İbrahim artık Güneş’in batıdan doğacağını, dâbbetü’l-arz’ın zuhuruyla anlar.

Hadîs-i şerifte buyuruldu ki:

“Güneş batıdan doğmadıkça kıyamet kopmaz. O zaman herkes iman eder; ama imanı fayda vermez.” [Buhârî, Müslim]

O son kavmi bir araya toplar ve tebliğ için Güneş’in batıdan doğmasını anlatan el-Fecr sûresini kendi kıraatıyla okumaya başlar.

Birçok insanı Allah’a inanmaya yöneltir.

O günün sabahı Güneş batıdan doğar ve onuncu büyük kıyamet alâmeti gerçekleşir.

Ve dâbbetü’l-arz insanları mühürlemeyi tamamlar.

Bu husustaki hadîs-i şeriflerden birinin meâli şöyledir:

*“Dâbbet’ül arz, Mûsâ’nın asâsı ile mü’mine doku-
nur, alnına cennetlik yazılır, yüzü nurlanır. Kâfire, Süley-
man’ın mührü ile vurur, cehennemlik yazılır, yüzü simsi-
yah olur.” [Tirmizî]*

“O söz başlarına geldiği zaman, [Kıyamet alâmetleri
zuhur edince], onlara yerden bir hayvan çıkarırız, bu hay-
van, onlara, insanların âyetlerimize kesin iman etmemiş
olduklarını söyler.” [Neml – 82]

Güneş batıdan doğduktan sonra artık Allah c.c. inan-
mayan hiç kimseyi affetmeyecek.

Duhân süresi

34 - Gerçekten şu kâfirler diyorlar ki:

35 – “Bizim ilk ölümümüzden başka bir şey yoktur. Biz tekrar
diriltilecek değiliz.

36 - Eğer siz doğru söyleyen kimselerseniz babalarınızı bize
getirin.”

37 - Onlar mı daha hayırlıdır, yoksa Tübba‘ kavmi ile onlardan
öncekiler mi? Biz onların hepsini de helâk ettik. Çünkü onlar suç-
luydular.

38 - Biz gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri bir oyun ve eğlence
olsun diye yaratmadık.

39 - Biz onları hak ve hikmetle yarattık. Fakat onların çoğu bu-
nu bilmezler.

40 - Şüphesiz ki hakkı batıldan ayırt etme günü onların hepsinin
bir araya toplanacağı gündür.

41 - O gün dostun dosta hiçbir faydası olmaz. Onlara yardım
da edilmez.

42 - Ancak Allah’ın merhamet ettiği kimseler böyle değildir.
Şüphesiz ki Allah çok güçlüdür, çok merhamet edicidir.

Tübba‘ kavmi; Tübba‘ adı Kur‘ân-ı Kerîm‘de iki yerde geçmekte (ed-Duhân 44/37; Kâf 50/14), bu isimle anılan kavmin günahkârlıkları ve elçileri yalanlamaları yüzünden helâk edildiği bildirilmektedir. Firavun Mısır, kisrâ İran, kayser Bizans ve necâşî Habeş krallarının unvanı olduğu gibi түбба‘ da (çoğulu tebâbia) Yemen (Himyer) krallarının unvanıydı. İslâm kaynaklarına göre onlara bu adın verilmesinin sebebi, kralların birbirinin yolunu izleyerek krallık yapmaları veya kendilerine tâbi olanların çokluğudur.

İbrahim bir süre sonra o kavimden ayrılacak, bir enerji köprüsünden geçerek dünyada geçmiş bir zamandan tekrar çıkacaktır. Bir de bakar ki Mehdî ve Îsâ aleyhisselâm yaşanmışlar son zamanlarını yaşamaktadırlar. Böylece İbrahim de tebliğ faaliyetine katılır. Mehdî ve Îsâ aleyhisselâmdan sonra İbrahim‘in gelmesi ile üç elçi bir arada bulunmuş olur.

Bakınız yüce Allah bu üç elçiyi Hazreti Kur‘an‘da Yâsîn sûresinde nasıl anlatıyor.

Yâsîn sûresi:

13 - Sen onlara, o şehir halkını örnek ver. Hani oraya peygamberler gelmişti.

14 - Hani biz onlara iki peygamber göndermiştik, fakat onlar ikisini de yalanlamışlardı. Biz de (onları) üçüncü bir peygamberle destekledik. Onlara: “Şüphesiz ki biz size gönderilmiş elçileriz.” dediler.

15 - Onlar da: “Siz bizim gibi insandan başka birşey değilsiniz, hem Rahmân olan Allah, hiçbir şey indirmedir. Siz sadece yalan söylüyorsunuz.” dediler.

16 - Peygamberler dediler ki: “Rabbimiz biliyor ki biz gerçekten size gönderilmiş elçileriz.”

17 – “Bize düşen de sadece apaçık tebliğdir.”

18 - Onlar dediler ki: “Herhâlde biz sizin yüzünüzden uğursuzluğa uğradık. Eğer bu işten vazgeçmezseniz, andolsun ki, sizi hiç tınmadan taşlarız ve mutlaka bizden size pek acıklı bir azab dokunur.”

19 - Peygamberler de şöyle cevap verdiler: “Sizin uğursuzluğunuz beraberinizdedir. Size öğüt verildi diye mi (uğursuzluğa uğradınız)? Doğrusu siz israfı âdet etmiş bir kavimsiniz.”

Bir süre sonra İbrahim, Mehdî aleyhisselâmın vefatına şahit olur.

Bir zaman sonra da Îsâ aleyhisselâmın vefatına şahit olur.

Ve İbrahim, halk tarafından halife seçilir. İslâm şeriatını belli bir süre devam ettirir. Bir zaman sonra fitneler başlar halifeliğini kabul etmeyen bir kesim onu öldürmeye kalkar.

Ama zorla da olsa elinden çeşitli entrikalarla halifelik alınır. Ve İbrahim oradan ayrılarak doğduğu topraklara geri döner.

Artık Anadolu’da Türk veya Kürt halkları diye bir şey kalmamıştır. Dünyanın her yerinden gelen ve kıyamet alâmetlerinden, savaşlardan kurtulan insanlar yerleşmiştir. Çünkü güvenli yaşanacak yer fazla kalmamıştır.

Bir süre Anadolu’da yaşayan İbrahim, burada halifelikte, fitneler ve iç savaşlar başlayınca artık bu dünyada bir hayır görmez, Medine’ye döner.

Bu zamanlarda düzenin bozulduğu dünyada bir gece ansızın Ay yarılr. Bu olaya herkes çıplak gözle şahit olur. Bu mucizevî olayla birlikte dünyanın düzeni daha da bozulur. Halkın kurtuluşa dair son ümitleri de tükenir böylece.

Ay'ın çekim gücünü kaybetmesiyle Dünya daha hızlı dönmeye başlar. Ve vakitler de değişir. Artık Dünya'da zaman hızlı akmaya ve ilerlemeye başlar. Bir gün 24 saat-ten yavaş yavaş zaman ilerledikçe 5 ile 6 saate kadar düşer.

İklim ve mevsimler tamamen değişir. Gittikçe kötüleşen hava şartları müslümanları derin mağaralara sığınaklara sığınmaya mecbur eder. İşte bu durumda iken yüce Allah bir rüzgâr göndererek zerre miktarda bile olsa kalbinde iman olan herkesin canını alır.

Ve İbrahim...

Ve son insan İbrahim görevini yapmanın huzuru ile canını orada Allah'a teslim eder.

SONUÇ

Büyük kıyamet alâmetlerinin başlamasına az bir zaman diliminin kaldığı şu âhir zamanda kaleme alarak “KIYAMET ve Son İnsan” adını verdiğim elinizdeki bu dördüncü kitabımın yazımında, basımında ve yayımında bana, zâhirî ve bâtinî yardım eden herkesten Allah razı olsun.

Şu konuyu açığa kavuşturmak isterim; öbür kitaplarımda yazdığım ama bu kitabın sonuç bölümüne bıraktığım konu Târik ve 6666âyet yıldızlarının, bir karadelikten geçip Güneş sistemimize birdenbire gelip yerleşecekleri hususu idi.

Yüce Allah’ın Târik sûresinde buyurduğu gibi “*o karanlığı delen yıldızdır*”.

Şöyle açıklamaya çalışayım; bir başka galaksinin veya evrenin bir ucundaki karadeliğe sürüklenen bu yıldız gurbu, büyük bir gürültü eşliğinde kendilerini bir anda bizim Güneş sisteminde bulacaklar.

Benim düşünceme göre o Ramazan ayının ortasındaki gecede Peygamber Efendimizin bildirdiği gibi o büyük gürültüyü, bir kara delikten beliren yıldızlar çıkaracaktır.

Ve o günün sabahında Güneş'in, önünde o yıldızlarla doğması büyük bir alâmettir.

Yüce Allah yeri ve göğü yarattıktan beri böyle bir alâmet ilk kez olacaktır.

Ama Şira yıldızının durumu böyle değildir. Bu yıldız kendi yörüngesinden çıkmış ve yavaş yavaş dünya yönüne ilerleyen bir yıldızdır.

Yüce Allah'ın Necm sûresindeki âyetlerde buyurduğu gibi;

56 - Bu da ilk uyarıcılardan bir uyarıcıdır.

57 - Yaklaşan yaklaştı.

58 - Onu Allah'tan başka açığa çıkaracak yoktur.

Şu konuyu da açığa kavuşturmak isterim; bana göre stratejik bazı bölümleri, özellikle Güneş'in batıdan doğması, Dâbbetü'l arz, Mehdi ve İbrahim konusunu biraz değiştirdim. Bana göre böylesi daha hayırlı olurdu Allahuâlem.

Artık ben bu büyük alâmetlerden biri olan, gidiş yönü doğudan batıya olacak boynuza benzeyecek kuyruklu yıldızı beklemekteyim.

Bu kuyruklu yıldız, bolluk fitnesinden kıtlık fitnesine geçecek o azap zincirlerinin habercisi olacaktır.

Bu durum insanlar için büyük kıyamet alâmetlerinin başlayacağına dair Yüce Allah tarafından son uyarıdır.

Hazreti Peygamber Muhammed (s.a.v.) bir hadisinde bu kuyruklu yıldızı gördüğümüzde azığımızı iyi hazırlamamızı buyurmuştur.

Bu kuyruklu yıldız, Allah tarafından inanlara bir umut, inanmayanlara ise bir azap olacaktır.

-Şark tarafından bir kuyruklu yıldız doğup aydınlık verecektir. Onun her günkü irtifi (geçiş yönü) meşrikten mağribedir (doğudan batıya doğrudur).

Kesir İbn: Mürne El Huderi'den buyurdu ki: Ramazandaki olayların alâmeti, kendisinden sonra insanlar arasında ihtilafın olacağı semadan bir alâmettir. Sen ona yetişirsen azığını gücün yettiği kadar çoğalt. (Naim b. Hammad da bu hadisi tahrîc etti).

Ebu Abdullah Nuaym b. Hammad'ın Abdullah b. Mes'ud'dan rivayetine göre, Resûlullah şöyle buyurmuştur:

“Ramazan ayının ortası cuma gecesi olduğu vakit, gökyüzünde şiddetli bir ses olacaktır. O ses, uyuyanı uyandıracak, oturanı kaldıracak. Cemaatin yanından ayrılmaya mâni ve engeller çıkaracaktır. Böyle bir gece, depremlerin çok olduğu bir senenin gecelerinden olacaktır...”

EK ARAŞTIRMA

İbnü'l-Arabî Şifresi

Not: Bu çalışmam özel bir gayret ile ortaya çıkmıştır, buradaki eki de bu yüzden sizlere sunuyorum.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

İbnü'l-Arabî

28 Temmuz 1165 tarihinde Endülüs'ün şehri olan Mürsiye'de (Murcia) doğdu. İbnü'l-Arabî, İşbiliye'de böyle bir kültür ortamında bulûğ çağlarında bir mânevî işaretle inzivâya çekilip kendi iç âlemindeki hazineleri ortaya çıkarmaya karar verdiğini, bazan on dört ay kadar süren bu halvet ve riyâzetlerin neticesinde mârifet kapılarının kendisine yavaş yavaş açılmaya başladığını söyler (el-Fütûhât, I, 616).

İbnü'l-Arabî bilgiyi ilâhî bir mevhibe olarak ele almış ve düşüncesini bunun üzerine kurmuştur. Ona göre bütün bilgiler ilâhî kaynaktan taşıp gelmiştir. Bunun en büyük delili Allah tarafından Âdem'e isimlerin öğretildiğini bildiren âyettir (el-Bakara 2/31).

Âlemi, görülen (şehâdet) ve görülmeyen (gayb) olmak üzere ikiye ayıran İbnü'l-Arabî, bundan hareketle temelde bilgi edinme yollarını da iki kategoride ele alır. Görülen âlem duyular, hayal, fikir ve akıldan ibaret idrak mekanizması ile algılanırken görülmeyen âlemin bilgisi sadece vahiy ve ilham yoluyla elde edilebilir. Bununla birlikte görülmeyen âlemin bilinebileceğine dair az da olsa bir açıklık bırakır. Vahiy ve ilham ise ona göre şehâdet âleminin bilgisi için söz konusu değildir, çünkü onlarla ancak yüce olan âlemin bilgisine erişilir, hâlbuki şehâdet âlemi süflî unsurlardan oluşmuştur.

(Allahuâlem)

Bu âhir zaman yolunda öyle engeller var ki sadece Kur'an âyetlerinin açıklanmasıyla veya bir mânâ vermekle geçilir.

Yâsîn cüzü

Ya da 22. cüzde Yâsîn sûresinde geçen o iki elçi seni bu yolla bulacaktır.

Tam mânâsıyla 11 yıldız bir araya geldiği zaman bu iki elçi göreve başlayacak.

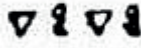

Bu işaret kapalı bir enerji köprüsünü sembolize eder. Eğer üzerinde bir çizgi olsaydı açık bir köprüyü sembol edecekti.

Tam mânâsıyla Zülkarneyn aleyhisselâmın kapattığı set çektiği yoldur.

O iki âhir zaman elçisi bu yol açılınca üçüncü elçiye bulacak Allah'ın izniyle.

Ama seddin açılması yakındır (Allahuâlem). Sen bu şifreyi çözdüğün zaman o zamandır.

Ters üçgenler açık enerji köprülerini sembolize eder.

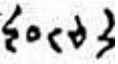
bu birbirine benzeyen iki işareten birisi 9. yıldızı yani gezegeni ve diğeri de 10. gezegeni sembolize eder. Ki bunlar daha Güneş sistemimizde değildir. Yani yörünge de değildir. Üçgenlerin ters olması bunu sembolize eder.

Tam mânâsıyla Târık yıldızı ve Kur'an yıldızı ramazan ayında yörüngelerine geldikleri zaman Zülkarneyn aleyhisselâmın set çektiği enerji köprüsü açılacaktır.

Bu sembol Şi'râ yıldızını sembolize eder.

Tam mânâsıyla 11. gezegen veya Şi'râ yıldızı yörünge sine oturduğu zaman Deccâl serbest kalacaktır.

Üstad bir çok mânâ vermiştir bu sembollere,

Ahid sandığı ve sağ ve soldaki birbirine benzeyen ters semboller de ahid sandığını taşıyan melekler.

Aynı zamanda da Deccâl'in sağındaki ve solundaki

insanlar tarafından görülen melekleri sembolize eder.

Deccâl'in elçilerden birini şehit etmesi ve ortasından geçip tekrar dirilmesini de sembolize eder.

Kehf sûresinin başını ve sonunu sembolize eder.

Îsâ aleyhisselâmın gökten inişini ve Deccâl'i öldürmesini sembolize eder.

Ye'cûc ve Me'cûc sembolize edilir ve dünyadan temizleneceği mânâsı da çıkar.

Yâsîn sûresinde geçen üç elçinin buluşmasını sembolize eder.

Güneş'in batıdan doğmasını sembolize eder.

Dâbbetü'l-arz'ı sembolize eder.

Kaynakça

- Diyanet İslâm Ansiklopedisi
- Wikipedia
- Celâleddîn Süyûtî'nin TASNİF'inden Hadisler, ÂHİR ZAMAN MEHDÎSİ'NİN ALÂMETLERİ

